

கலைகி

KALKI 19.8.1962

30 காசு

சிந்தால்
வருஷங்கள்

இளமைப் பருவம்

ஒரு அறகுப் பெண்மணி
யாகத் திகழ தயார்
செய்துகொண்டிருக்கி
றீர்களா? உங்கள்
இடைக்கால வருடங்களில்
நான் மேனி எழிலுக்கு
அதிகப்படியான
பராமரிப்பு மிகவும் தேவை.

லட்சக் கணக்கானவர்களால் உபயோகிக்கப்பட்டு கம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான,
இந்தியாவிலேயே பிரசுரிக்கப்பட்டும் ஜி-11 சேர்த்த ஒரே சோப்பான சிந்தால்
உபயோகித்து உங்கள் மேனியெழிலைப் பராமரிப்பதைவிட வேறு சிறந்தவழி
யேது? சாதாரணமாக சமூகத்தில் களங்கத்தை உண்டாக்கும், துர்மறத்தை
எழுப்பும் விருமிகளை ஒழித்துக் களங்கமற்ற பரிசுத்தமான
மேனி யெழிலோங்க சிந்தால் உறுதி செய்கிறது.

வியர்வை
நாற்றத்தைப்
போக்கி, எழிலுடைய
விளங்கத்தையும் சேர்ப்

மிகுந்த வளப்பிற்கும், பூரணப் பாதுகாப்
பிற்கும் இவிய மணங்கமழும் வியர்வை
நாற்றத்தைப் போக்கி ஆறுதல் அளிக்கும்
ஜி-11 அடங்கியுள்ள கோத்ரெஜ் சிந்தால்
டாய்ஸெட் பவுடர் உபயோகியுங்கள்.

கோத்ரெஜ் ஹோட்டானிக் கிலும் ஜி-11
அடங்கியுள்ளது.

ஜி-11 கோத்ரெஜ்

சோப்புகளில் முதன்மையான பெயர்

சுதந்திர இந்தியாவில்

தொழில் வளர்ச்சியில்
தன்னிறைவு பெற்றுவரும்
ஸ்டாண்டர்ட் ஸ்தாபனத்தாரின்

STANDARD Herald

ஸ்டாண்டர்ட் ஹெரால்ட்

உறுதியான, எழில் மிகுந்த கார்

விறியோகஸ்தர்கள்

யூனியன் கம்பெனி (மோட்டார்ஸ்)

பிரைவேட் லிமிடெட்

சென்னை—உதகை

PDS/SM - 6

காஷ்மீர்

உய்களுக்கு இன்ப உணர்ச்சியை அளிக்கும்

மேன்மையான பனி மூடிய கம்பீரமான
மலைகளுக்கு மத்தியில் அமைந்துள்ளது
அழகு வாய்ந்த ஏராளமான குழப்பட்டுள்ளது
பனிக்கு போன்ற தன்மையுடன்
கூடிய ஆறுகள்; அழகின் அற்புதங்கள்
எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து கவிதையாகியும் நூலு
யாகியும் குழப்பும் வாய்மை மலர்ச்சிகளை,
பழக்கம், நீண்டு உயர்த்தும் காட்சி, கபன்
மரக்காடுகள், தோட்டங்கள், புராதனமான
கவிதையின் மனங்கள் மரங்கள் இனங்களை
குடியாத கவிதை அளிக்கும்

காஷ்மீர்

உய்கள் நிலைமை விட்டு அகலாத
விடுமுறை இன்பத்தை அளிக்கிறது.
பொழுது போக்கில் ஆனால் உடைமயல்
களுக்கு மேட்டைப் பிரியர்களுக்கும் ஓர்
இன்பப்பிரி, உணர்ப்பளித்து உயர்வுவது, அழகுக்கு
வாய்வு பிரயாணம், தீச்சி, படகு ஓட்டம்,
'கோயில்' போன்ற விளையாட்டுகள் மரணம்.

காஷ்மீர்

விளையாட்டுப் பிரியர்களின்
கலாக்கம்.

விளையாட்டு
ஆற்றியும் நீண்ட காலமாகத்தான்
கற்றுகளாம் அங்கு நீண்ட
விளையாட்டு
மருதங்கள்

கைரக்டர் ஆப் டிரிஸம்
ஜம்மு-காஷ்மீர் அரசாங்கம்
ஸ்ரீநகர்

அன்றும்

THEN
AND
NOW

இன்றும்

என்ன ஆச்சரியமான மாறுதல்! ஆம், நாகரீகம், விஞ்ஞானம், தொழில் துட்பம் எல்லாமே முன்னேறி விடுகின்றது—அவற்றுடன் விலகாமல் சீராக, நிலையாக, நிச்சயமாக முன்னேறியுள்ளது.

1840ம் ஆண்டிலிருந்து பாடி கட்டும் தொழிலில் பாதை போட்டவர்கள். இன்றும் அதே முன்னணிவில் திங்கின்றனர். எந்த சேலில் மீதும் எந்தவித பாடியும் கட்டுகின்றனர். சிறப்பாகவும் கட்டித் தருகிறார்கள்.

Simpson & Co. Ltd.

1810க்குறியை நோக்கி நம்முடைய
தலைமை ஆபீஸ்: சென்னை-2
தொழிற்சாலை: சென்னை-11

கிளைகள்: உதயகண்டி, பாளையங்கோட்டை, திருச்சி, திருவாரூர், திருவள்ளூர் (மேற்காள்)

இப்பொழுது நடைபெறுகிறது!

சென்னை
சித்ரா
மீதிநஷ்ட
காமதேனு
உமா
ராம்
(கே. என். சி. சி.)
மற்றும் தொழில்நுட்பம்

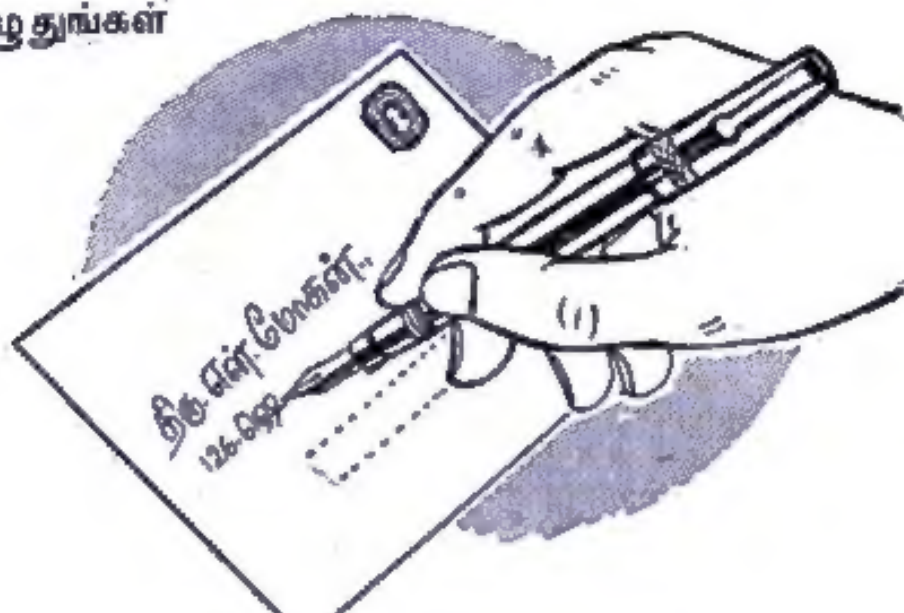
முதலில் திரைப்படம்

ஆழம்பெருக்கு

இந்திராணி திரைப்படத்தின் மூலம் சென்னை கலை சபையின்
மக்களின் பன்முக சித்ரா ராமன் A.M. ராமன் கிம்ப பாது மென்மையாக
படங்கள் குவிந்திருக்கின்றன. சென்னை கலை சபையின் சந்திராணி-சந்திரா

முதலில் - ந. சந்திராணி

விலாசத்தை
கவனமாக
எழுதுங்கள்

துரிதமாகப் பட்டுவாடா
செய்ய துணைபரியுங்கள்

எப்பொழுதும்
கடிதங்களிலும்
பாக்கட்டுகளிலும்
விலாசத்தை
பூரணமாகவும்
தெளிவாகவும்
எழுதுங்கள்

உங்களுக்கு சிறந்த முறையில்
சேவைசெய்ய உங்களுக்கு உதவுங்கள்.
தபால் தந்தி இலாகா

DA-62/150

உங்களுக்கு வழிகாட்ட

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப்பற்றி உபயோகமான விவரங்கள் அடங்கிய துண்டுப் பிரசுரங்கள், மடிப்புப் புத்தகங்கள், சிறு புத்தகங்கள் முதலியவை ஆங்கில மொழியிலும், பல இந்திய மொழிகளிலும் கிடைக்கின்றன. சிகிச்சை நிலையத்தில் இந்த இலவச வழிகாட்டி ஒன்றை கேட்டு வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்.

அருகிலுள்ள அரசாங்கம் அங்கீகரித்துள்ள

குடும்பக் கட்டுப்பாடு

நிலையத்திற்கு

சென்று ஆலோசனை பெறுங்கள்

சூகஸ்ட் 115 முதல்...

சென்னை
பிளாஸா
பாரத்
மேகலா
மற்றும்
தென்னாடெங்கும்...

தேவர்
ரிஸிம்ஸ்...

குடும்பத் தலைவன்

டைரக்ஷன்
M.A. திருமுகம்
தயாரிப்பு...

சாண்டோ M.M.A. சின்னப்பா தேவர்

நாட்டு நிர்மாணப் பணியில் எங்கள் முதலிடம்

நம் நாட்டின் இயக்கத்தை தொழில்கள் அனைத்தும் 27 வட்டம் பேர்களுக்கு மட்டுமே வேலையளித்துக் கொள்வதற்கும்பொழுது, கைத்தறித் தொழிலானது 75 வட்டம் பேர்களுக்கு வேலையளவும், மேலும் 75 வட்டம் பேர்களுக்கு பனதருக்களாகவும் வேலை வாய்ப்பளித்து, இந்நாட்டின் துணித் தேவையில் முந்திய ஒரு பங்கை உற்பத்தி செய்கிறது.

கோ-ஆப்ஸெக்ஸ், இன்னும் வட்டம் அனைத்தான பக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளித்த தரவும், நாட்டு எப் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவும், இந்த 16-வது கைத்தறி இனத்தன்று தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்கிறது.

அழகுக்கும்
உறுதிக்கும்

கோ-ஆப்ஸெக்ஸ்

கைத்தறி
ஆடைகளையே,
வாங்குக

தமிழ்நாடு கைத்தறி செவ்வாசை கூட்டுறவு சங்கம் கிழிமெட்டி

34/1-A, பாத்ரையன் ரோடு, எழும்பூர், சென்னை-8.

விநாயகம் நிலையங்கள் இந்தியா பூராவும் உண்டு.

டி.எஸ்.ஆர் & கோ
கும்பகோணம்

Rani

சக்தி மூடக் ராணி கையல் இயந்திரத்தை வேண்டுமானாலும் கீழ்க்குத் தேர்வுசெய்துத் துக் கொள்ளலாம். ஒருவித தேர்ந்தரவு யின்றி வாடினாருக்கும் அதிகமாக உதரப் பதற்சென்றவாறு விசேஷ முறையில் தயாரிக்கப் பட்டது. சத்தம் சிறிதும் இல்லாதது. கனீச கையல் முறை, அனைத் தும் பெற்று முன் கையல், சீன் கையல்; தூல் முறக்கினை அறிவிக்கும் காதலம்; ரோட்டர் கோக்கி, மத்திய பாய்பின் வந்திர முறை — ஆவியகையுடன் கவனமிது மூடிக்கள், பனபனக்கும் பகைககன் ககமூடல், கசயமூடல் ஆவியகைய மூடி யும் திறக்கவும் வசதியுள்ள கார்பினட்டன் இரண்டு அருடங்களுக்கு உறுதிமொழி கழங்கப்படுகிறது.

விரைவான
நேர்த்தியான

கையலுக்கு

தயாரிப்பாளர்:

லோரட்டஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ்

32, அரண்மனைக்காரத் தெரு, சென்னை-1

விநியோக ஏஜன்டுகள்:

ஒரீயன்ட் டிரீட் கார்ப்பொரேஷன்

28, எஸ்ரோ தெருத் தெரு, சென்னை-1; தொன்:2 3615

பொருளடக்கம்

சபிடுது. ஆவணி மீ 3௩.—ஆகஸ்ட் 19, 1962

தமிழ் கடமை	ராஜாஜி	...	13
தமிழிய சங்கர	ரா. கணபதி	...	14
பொய்மை முரண்	விவாந்தி	...	15
தந்தையன்	கொழு	...	16
பொருத்தம்	சி. ராஜேந்திரன்	...	17
தொகுதாவை	குண்டுமணி	...	18
தெய்வம் விருந்து	வாண்டுமணி	...	19
"என் குரு"	அ. சிவசாரங்கன்	...	20
தூட்டப்பட்டதன்	ஏ. என். என். - செல்வம்	...	21
மயக்கம்	ஆர். வி	...	22
பாடிப் பறந்த குயில்	வல்லவன்	...	23

“கம்பி”யில் வெளியாகும் ஊதையில் உள்ள பெரிகை எவ்வளவு கற்பனைப் பெயர்களே ; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

குளிர்ச்சியையும்
உக ஸ்வரத்தின் வழு
வழுப்பையும் அளிப்பது

சேவரத்திற்குப் பின்
உயோகிக்கும் லோஷன்

2. பிளாஸ்டிக் குடிப்பதில்
 நுகர்வோர்கள் பெரிதும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். தங்கள் குடிப்பதற்குரிய பகுதியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தங்கள் குடிப்பதற்குரிய பகுதியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தங்கள் குடிப்பதற்குரிய பகுதியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

FLANLINE PARIS PRIVATE LTD.
 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 8

PEARLINE PARIS PRIVATE LTD.
P.O. Box 472, Bombay-1.

சிகரெட்டின் விசை எவ்வளவுக்குவ்வளவு
அதிகமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு தாரும்
உயர்வு ஏற்ற கருத்து பற்பலரிடம்
உள்ளது. இது எப்போதுமேயோ, எல்லா
விஷயங்களிலுமேயோ உண்மையாகிவிடு
வதில்லை. ஏனென்றால், அத்தகைய விசை
யில் மிகப் பெரும் பங்கு பற்பலவரான காரிக
ருக்கே போய்ச் செலுகின்றன.

ரூபாய்க்கு ரூபாய் தேறுமா ?

பனாமா

ஒரு நல்ல சிகரெட்—
இறுதிவரை இன்பமூட்டுவது

எம்.பா.எம்.—67.

மாதத்தில் இத்தகைய
தேசிய ஸ்தாபனங்களில்
மிகப் பெரியது.

மார்ச் 22

தமிழ்த் திரு காலத்தின்படி — பெற்ற

நாடுவெந்த கும்பிட்டு பாடுபாடு

— மார்ச்சு 22

இதழ் 3

நம் கடமை

— காஞ்சி

சுதந்திர நிர்மாணம் இன்று, விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்குரியது.

அடிமை வளர்வு எவ்வளவு சக வளர்வையினும் அது தவறு என்று பின்புறப்போகும் பெரிய இயக்கம் நடத்தினும். சுதந்திரம் கிடைத்தால்தான் தேசத்தில் நம்ம நிர்வாகம் நிலைபெறும்; அப்போதுதான் நாடு பொருளாதார சுயநிலை அடைய முடியும் என்பதற்காக மட்டும் விடுதலை இயக்கம் நடாப்பதில்லை. நம்ம நிர்வாகமும், பொருளாதார முன்னேற்றமும் வேண்டிய என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் திருமையான நிர்வாகம், பொருளாதார மேம்பாடு ஆகிய இலட்சியங்களுக்குச் சுதந்திரம் ஒரு மார்க்கம் என்பதாக எண்ணி அதற்காக இத்தம் போராட்டம் நடக்கவில்லை. அடிமை வளர்வு கூடாது என்பதற்காக - அதாவது சுதந்திரத்திற்கு இலட்சியமாகக் கொண்டுவர விடுதலைப் போர் நடாப்பதற்கு.

இன்று தொழிலாளமை, சொத்துக்களை ஆளும் சுதந்திரக்கலை வெவ்வேறு அரசாங்கத்திடம் பறிக்கொடுத்து சிந்தும் நாம் இந்த உண்மையை ஐயமற்று மார்க்க வேண்டும். அரசாங்கத்தினால் கட்டுப்படுத்தப்படாமல் தனி மனிதர்கள் போட்டா போட்டியிட்டுத் தொழில் புரிந்தால் நிறைமையான முறையில், சிக்கலான வேல்கள், நாட்டுக்கு அவசியமான இனங்களில் உற்பத்தி செய்தி, பொருளாதார முன்னேற்றம் கண்ட முடியும் என்பதற்காக மட்டும் தனிப்பட்ட தொழிலாளமைவைக் காக்க சுதந்திரக்கட்சி பாடுபடவில்லை, இந்த வெளக்க வாய்க்களுக்கு மேலாக, சுதந்திரமாக வளர்வதால் ஏற்படும் ஆண்மை நிறைவையும் பெரிதாக மதித்து அதற்காகவே சுதந்திரக் கட்சி உழைக்கிறது.

ஏனெனில் நுபாய் அல்ல வயலா முன்னேற்றத்திற்குள் ஆண்டுகள் முன்னேற்றத்தை முக்கியமாகக் கருதுவதே சுதந்திரக் கட்சியின் அடிப்படை. சித்தாந்தமாகும். கட்சியின் ஆதாரக் கோட்பாடுகளைச் சிந்திக்கும் தளராமல் கைவிடக்கூட வேண்டியது அவசியமாகும். இவ்வாறு தான் சொல்லும்போது சிந்திக்கும் ஒரு தயக்கம் ஏற்படலாம். 'நம் முறையக் கட்சியின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள் சாதாரண மக்களைக் கவிர்த்திழக்குமா?' என்ற ஐயம் தோன்றலாம்.

இந்த ஐயம் நியாயம். சுதந்திரக் கட்சியின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் பகுத்தறிவைக் கொண்டே ஆராய்ந்து பார்க்கும் ஏற்க வேண்டியவை. மற்றக் கட்சிகளின் கொள்கைகளைப் போல் மாற்ற மக்களுடைய உணர்ச்சிக்குத் தூண்டிவிட்டு அவசியம் வரியப்படுத்தியவை அல்ல.

எல்லா அரசியல் கட்சிகளின் இலட்சியமும் முன்னேற்றம். நாட்டில் சுதேசாசனமும், சுயநிலைமும், அரிசிருத்தியும் ஏற்படவேண்டும் என்பதே எல்லாக் கட்சிகளின் இலட்சியம். சுதந்திரக் கட்சியின் குறிக்கோளும் இதுவேதான். இத்தக் குறிக்கோளை அடைய ஒவ்வொரு கட்சியும் ஒவ்வொரு மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுகிறது. சுதந்திரக் கட்சியானது சுதந்திரம் என்ற ஆணைப் பின்பற்றி இயங்கும் பெறும் முன்னேற்றமே உண்மையானது எனக் கருதுகிறது. சமுதாயமும், குடும்பமும், பள்ளிகளும், பட்டகாரமும் சர்க்கார் தலைப்பிடு இல்லாமல் நமது முயற்சிக்களில் எம்மடிச் சுதந்திரமாக வளர்த்து வந்ததாவோ அதே

போவதற்காக இனிமும் வரை வேண்டும் என்பதற்கு. சர்க்கார் சர்வாதேனம் குறைத்து மக்களுக்கு உதவதற்குப் பெருக வேண்டுமென்பதற்கு. தொழில் துறையில் சர்க்காரின் ஏக போக்கியம் குறைவது போவவே சமூக சேவையிலும் அரசாங்கத்தின் தலையீடு குறைவ வேண்டும்; மக்கள் மனமொப்பித் தாங்களாக ஓப்பரவு சேவை புரிய வசதி அளிக்க வேண்டும்; அப்போதுதான் தன்னலம் கலக்காத நியாகத்தின் பேரில் உண்மை வான சமுதாய உணர்ச்சி உருவாகும் என்பதற்கு.

இந்தக் கோட்பாடுகளில் ஏதாவது கட்டிக் கொள்ளுகையில் உள்ளது போவ மக்களை ஏமாற்றியும் மயக்கியும் ஆகர் ஷிப்பகற்கு எதுவும் இல்லை என்பது உண்மை.

'காரியங்களைப் பேசுவதும் சர்க்கார் ஏற்று நடத்தி வைக்கும் அளவுக்கு நம் மூடைய போதுபு குறைவிறதல்லவா?' என்று திம்மதி யடை பவர்களை நாம் சர்க்க இயலாது. அதாவது சுதந்திரத்தின் பெருமையை உணராமல், அரசாங்கத்தின் தலையீட்டை சரிவ சகலமாக எண்ணி வரவேற்கும் அடிமை மனப் பான்மையுள்ள மக்களை நாம் கவர முடியாது. பாமரர்கள் மீது மத்திக் கட்சிகள் விகம் சம விநியோக மோக ணுக்கிரத்தை தாம் பிரயோகிக்க முடியாது. இன்றைய நிலைமையில் இந்த நாட்டில் சொத்துக்களைச் சமவிநியோகம் செய்வது நடக்கிற காரியமாக, அவ்வாறு செய்தாலும் அது நாட்டுக்கு நன்மை தருமா என்பதை பேசுவதும் பற்றிக் கவலையில்காது. ஒரு சாராரைச் 'சட்டப்படி' கொண்டு யடித்து அந்தக் கொள்கைப் பொருளை ஏழைகளுக்குப் பரிந்து தரப் போவதாகக் கால்கிர னாம், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியும் வரி விசுவித்தன. அதைப் போல் நாளும் ஒரு மோச வயிையைத் தேடலாமே என்று எண்ணுவாகாது.

இதைக் கட்சி அபிமானிகள் யாவரும் திரக்கமாகச் சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். காக்கைக்குப் பறக்கத் தெரியும். தாய்க்கு ஓடத் தெரியும். காக்கை ஓடப் பார்த்ததால் தோல்வி அடையும். தாய் பறக்க முயன்றால் வீணாகும். தங்கள் இயற்கை என்ன, ஆற்றல் என்ன, தாங்கள் செயல்பட வேண்டிய மூலத என்ன என்பதை நன்றாக அறிந்து அந்த வழியிலேயே நாலும் பூணையும் பறவை களும் செல்வின்றன. நாளும் அதைப் போல் நம் மூடைய ஜீவாதாரமான கருத்துக்களையும், பதைதையும், சத்தி யையும் உயன்படி அறிந்து நமது சித்தாந்தங்களின் மீது செயலாற்ற வேண்டுமே யல்லவாது. மக்கள் எல்லோ ரையும் நம் வசமாக்க வேண்டும் என்று துடித்தோமானால் பெருத்த ஏமாற்றக் களுக்கு ஆளாவோம். கட்சியை உரு வாக்கியுள்ள அடிப்படைக் கருத்துக் களைக் குணக்காமல் பெறும் வெற்றியே சாகவதமாக நிலைக்கும். கட்சியின் முக்கியமான நோக்கங்களைக் கைவிட்டு விட்டு வெற்றி பெறப் பார்க்கவாகாது. நம்மூடைய கட்சியின் சித்தாந்தம் யாருக்குப் புரியக் கூடுமோ அவர்களுக் கெல்லாம் அதைப் புரிய வைக்க வேண் டியதே நம் கடமை. தேர்தலைக் குறி யாகக் கொண்டு பாமர மக்களை நம் மிடம் இழுப்பதற்கான உபாயங்களைக் கையாண்டால் கிடைக்கும் வெற்றி சுதந்திரக் கட்சிக்குக் கிடைத்த வெற்றி யாகாது.

சித்தாந்தசுத்திப்படைத்து, நம் கொள்கை களை ஆராய்ந்து பார்த்து ஏற்கக்கூடிய வர்களுக்கெல்லாம் நம் பிரகாரம் எட்ட வேண்டும். அதோடு மற்ற மக்களையும் சித்தித்துப் பார்க்கும் மாறு தூண்டு வோம். விடுதலை யாழ்வின் ஆன்மீகப் பயணமும், சர்க்கார் சர்வாதிபத்தியத் தின் தீமைகளையும் அவர்கள் புத்தி பூர்வமாக உணர்ந்து நமக்கு ஆதர வளிக்க நாம் பாடுபட வேண்டுமே

வல்லாது. அலாக்கூட்டை உணர்ச்சி களைக் கிளறி விட்டு வெற்றி தேட முயல்வது நமக்கு இயுக்காகும்.

சத்திரிக் கட்சியின் இயட்சியம் எப் படியோ அதிகாரத்தைப் பெறுவதில்லை. எனவே காங்கிரஸையும், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியையும் போல் குறுக்கு வழியில் சென்றாவது மக்களைத் தூண்டிக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் நமக்கில்லை. எதிர்க் கட்சிகளின் தந்திரோபாயங்களை நாளும் கடைப்பிடிப்பதால் பெறும் வெற்றி நம் தோல்வியேயாகும்.

“ஐந்தாயகத்தில் மக்களின் ஆதரவு தானே முக்கியம்? தேர்தல் வெற்றிகளைப் பொறுத்ததானே கட்சி பலம் பெற்று வளர முடியும்?” என்று சிலர் தயங்கலாம். ஆனால் ஐந்தாயகம், சத்தியம் என்ற இரண்டு தத்துவங்களுக்குள் சத்தியமே பேரீயது. ஐந்தாயகம் என்ற அரசியல் அமைப்பில் வெற்றி காண்பதற்காகப் பகுத்தறிவையும், சத்தியத் தையும் விட்டுக் கொடுப்பது நிலைய

மாகாது என்று திடமாகக் கருதுகிறேன். நம்முடைய கொள்கை உண்மையான ஐந்தாயகத்துக்கு — அதாவது மக்கள் விடுதலையைப் புரிந்து கொண்டு வாய் தவமாகவே தங்களை ஆண்டு கொள்ளும் ஆட்சி முறைக்கு — உகந்தது என்பதில் நம்பிக்கை வைத்து ஒரு நல்ல எதிர்க் கட்சியை உருவாக்க வேண்டும்.

பணியில் கருத்தை வைக்காமல் தர்மத்திலும், கடமைவிலும், சத்தியத்திலும் மனத்தைச் செலுத்திச் செயல்படுவோம். சத்தியமே ஐயுதே — உண்மையே வெல்லும் — என்ற பாரத நாட்டின் துவஜ வாசகத்தில் ஆளும் கட்சிவாசிட நாம் அதிக நம்பிக்கை வைப்போம். இன்றைக்கு மக்கள் வெற்று வாக்குறுதிகளுக்கு மயங்கினாலும் இறுதியில் சத்திர வாழ்க்கையையும் தேர்மை யான தீர்வாகத்தையுமே வரவேற்பார்கள் என்று நம்புவோம்.

கட்சிக் கொள்கைகளை உறுதியாகக் கடைப்பிடிப்பது போலவே, கட்சி அபி

2-9-1962 இதழில்

கலை

புத்தனிக்கோட்டம்

புதிய வரலாற்று நூல்கள்

பிரபல சரீர்தீரக கதாசிரியர்

ஜெகசிற்பியன்

ஏழுதும்

ஆரம்பமாகிறது

மானிகளின் நன்னடத்தைவிலும் நாம் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். அதர் மத்தை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு நாம் கட்சியின் எதிர்காலத்தை எழுப்ப முயன்றால் சீக்கிரமே அது இடிந்து விழுந்து அதோகதியாவோம்.

அதறிச்சை, சத்தியம் இவற்றின் மீது நம்பிக்கை வைத்தே முன்பு சுதந்திரப் போர் புரிந்தோம். ஓரளவுக்கு இந்தத் தத்துவங்களை அப்போது கைவிட்டும் இருப்போம். எனினும் இறுதியில் தாலுகாவே வாய்ப்பான தருணம் ஏற்பட்டுச் சுதந்திரம் பெற்றோம். அதே போல இப்போதும் தர்ம யுத்தம் புரிய முற்படுவோம். இவ்விதத்தில் மிகவும் கவனமாக இருப்போம். அப்படியும் இந்த அறப்போரில் நாம் சிறு பிழைகள் செய்தாலும் ஆண்டவன் அருளுவான். இறுதியில் தர்மம் வெற்றி பெற்றே தீரும். காலக்கிரமத்தில் சர்க்கார் யதேச் சாதிகாரத்தில் கொடுமை தானாகவே மக்களின் கண்ணைத் திறந்து விடும்; தம்முடைய வெற்றியை விவரவுபடுத்தும், மக்களின் பகுத்தறிவுக்கு அழைப்பு விடுத்து, நம் கொள்கைகளைக் கொண்டே பெரும் ஆதரவுதான் நமக்குப் பெருமை தரும்.

கட்சி அபிமானிகள் தளர்ச்சி அடைய னாகாது என்பதற்காக இவ்வளவெல்லாம் சொன்னேன். இனி இந்தக் கட்சியை ஸ்தாபித்த என்னுடைய மனோநிலையையும் உங்களுக்குச் சொல்

விடுவேன். தானாகவேதான் முன்வந்து சுதந்திரக் கட்சியை நிறுவினேன். இப்படி ஒரு வேலையை வலுவில் இழுத்துப்போட்டுக் கொண்டதற்காக நான் இது பரிசுத்தம் சிறிதும் வருத்தமில்லை. ஒரு நல்ல காரியம் செய்தேன் என்றே நான் நம்புகிறேன். இந்த நாட்டுக்கு மிகவும் தேவைப்பட்ட ஒரு நல்ல எதிர்க் கட்சியை உருவாக்கினோம் என்று திருப்தியே கொள்கிறேன். சுதந்திரக் கட்சி நாட்டுக்கு மிகவும் அவசியமாகும். இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் புனிதமான பெயரைத் தாங்கி, காந்தி அடிகளின் ஆணைகளுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டுச் செல்லும் ஒரு கூட்டம் இன்று நாட்டை ஆளுகிறது. அதை உண்மையாகவே எதிர்க்கும் சுதந்திரக் கட்சி தேசத்துக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ஆனால் அறிவற்ற உணர்ச்சிகளைத் தூண்டாமல் அறிவு வாயியே செயல்படும் இந்த எதிர்ப்புப் பணி நிதானமாகத்தான் முன்னேற முடியும். காலம் என்னை எவ்வளவு வேகமாக விழுங்குகிறதோ அதே வேகத்தில் கட்சி வளர முடியாது. எனவே நான் இங்கு சொன்னதற்கெல்லாம் நம் இரம் சகாக்கள் தான் முக்கியமாகச் செவிசாய்க்க வேண்டும். ஆண்டவன் பெயராலும், சத்தியத்தின் பெயராலும் தாராள ஆற்ற வேண்டிய திருப்பணியாகச் சுதந்திரக் கட்சியின் போராட்டத்தைக் கருதி அவர்கள் இந்தத் தர்ம யுத்தத்தை நடத்தித் தர வேண்டும்.

காங்கிரஸ் கம்யூனிஸ்ட் இத்துறையில்

உண்பதில் மட்டுமே ஊர்ந்த தானை உண்பதில் என்று அழியுமா?...
தாய்க்கு மேல் இங்கே ஓர் தெய்வமுண்டோ? — பரதவர்

16. அன்னை அன்பு அழைத்தது!

பூவளி என்ற கெத்திரத்தில் ஆசாரியர் பத்தர்களுக்குத் தரிசனம் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார். கலிவின் குடியிருப்பாகப் பொலிந்து கொண்டு, அருள் கருகும் நம் நோக்கால் பத்த ஜனங்களின் தாபங்களை வெல்லும் சமனம் செய்யக் கொண்டிருக்கிறார்.

பத்தரிவரித்தான் எத்தனை வகை? ஞானத்தையும், பத்தியையும் நாய் வகுபவர்கள் சிலர். தங்கள் குழைகள் தீர வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்பவர்கள் பலர். சித்த புருஷராயிற்றே, இவர் வரமளித்தால் தங்கள் இஞ்சு ம் கைகளுமே என்ற நம்பிக்கையுடன் ஆசிரிக் கணக்கானவர்கள் வந்து குரு பரஸி.ம் குழையுமிருக்கிறார்கள்.

அன்னத்தை உண்பதால் புஷ்டி அடைகிறோம். அகே அன்னத்தைப் பசையாகவும் உபயோகிக்கலாம், எனினும் அதன் மூக்கியமான உபயோகம் உணவாகவதே பல்வகை! இதைப் போல, மகான்கள் ஞானத்தைத் தரவே விரும்புகிறார்கள். எனினும் இவ்வுகை இன்னல் களையும் அவர்களால் தீர்க்க முடியும். அன்னம் பசையாக மட்டுமே ஏற்பட்டது என்று எண்ணி அதை உண்ண மறக்கும் பேதைமை போன்றதே, நம் கஷ்ட நஷ்டங்கள் தீரமட்டும் மகான்களை நாய், அவர்கள் ஊட்டும் ஞானத்தைப் பெருமலிருப்பதும்.

ஆசாரியரிடத்திலும் இப்படிப் பல பாயர் பத்தர்கள் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்களுக்கும் நல்வழிவு வர வேண்டுமென்று மனத்தில் எண்ணி, அவர்கள் வெளியிலும் கஷ்டத்துக்குப் பரிசாரம் சொல்வார் ஐசுக்கு.

இப்படித்தான் ஓர் அத்தனை, சங்கரர் ஸ்தலிலும் நல்வெகுத்தபோது தன் ஊமைப் பிள்ளையைப் பேச வைக்க வேண்டுமென்று ஆசாரியரிடம் வேண்டினார்.

ஆசாரியருடைய இதயத்தில் இரக்கம் கரந்தது. பாலனை "நீ யாராய்?" என்று கேட்டார் அருகூடல்.

"எவ்வளவோ பிரசங்கம் புரியும் பண்டிதர்களுக்கிடம் பவத்தபாதர் மூன் வாய் தைத்துப் போனதுண்டு. இப்போது வேறேர் அசைவம் நிகழ்த்தது. ஊமைச் சிறுவன் சரீல சகலமாக சங்கரருக்கு விடை சொன்னான். அதுவும் திக்கித் தினை ஏதோ ஓரீரு வார்த்தைகளில் அங்கம். சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது எவ்வார்களை, அதுபோல் கயோகங்களாகவே அருக்கிக் கொண்டு போனான். மூன்று எட்டு வயசு சங்கரர் நர்மதைக் கணரவில் வந்து தின்றபோது குழையிடுத்த கொலித்தபாதர் யார் என்று கேட்ட போது அவர் விடை சொன்னார் போலவே இந்தப் பிள்ளை சங்கரரிடம் பெய்தான்:

"நான் மனிதனில்லை, தேவனில்லை, வட்டஸூரிக்லை; நான் வேதியனில்லை, வீரனில்லை, வர்த்தனனில்லை, வேளாளனில்லை; நான் பிரம்மசாரியில்லை, இக் கந்தத்தானில்லை, வானப் பிரசுதனில்லை, துறையியில்லை; நான் ஞானமே உருவான மெய்ப் பொருள்."

இப்படிப் பொழித்தான் பைவன், பிள்ளை என்ன பேசுகிறென்பது தகப்பனுக்குப் புரியவில்லை; அதைப் பற்றி அவன் கவலைப்படாமல்லை, புத்திரன் பேசுகிறேன் என்பதிலேயே

அவனுக்குப் பெருமை. ஆசாரியரை வணங்கி விட்டுப் பெருவகையுடன் குழந்தையை அழைத்துக் கொண்டு வீடு திரும்பினான்.

வயல் பேசுவியல் என்று வரை வெல்லாம் கட்டினான். பேசச் சொன்னான். அந்தப் பொய்வாத பிள்ளையானும் வாய் திறக்கிற வழியாக இல்லை. சாயி யார்தான் போலியோ என்று தவ்ப்பனுக்குச் சந்தேகம் வந்து விட்டது. மீண்டும் சங்கரரிடம் அழைத்து வந்தான். அந்தச் சந்திப்பானத்தில் மட்டும் பேசுவியல் பாலம் - புரிவாத பெரிய விஷயங்களைச் சொல்வியுள்!

"பிள்ளையான்! உனக்கிவ்வை; எனக்குத்தான் போலிருக்கிறது" என்று ஈசுக்கு.

"சரி, உங்கள் பேசுவியை மறைத்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்றுச் சொன்னான். பேசாத பொதெல்லாம் தன் உரிமையாக இருந்த குழந்தையைப் பேசச் சுற்றவுடன் தனக்கிவ்வை என்று உனக்கு அளித்து அந்தத் தியாகத்தினாலே திருப்தி என்று வீடு திரும்பினான்.

சண்டாளன் உட்பட ஆத்ம ஞானி யானிய யாவரையும் தம் ஆசாரிய னை ஏற்றிக் கொண்ட பகைத் பாத குக்கு இந்தச் சிறுவனைச் சேருக மட்டும் கருத மனமில்லை. அதற்காக ஒரு காரியம் செய்தார். அந்தச் சிறுவன் தமக்கு விடைபாடக் கூறிய கலோகங்களுக்குத் தாமே உரை எழுதினார்.

சாதாரணமாகக் குரு வுத்தானத்தில் உன்னவர் செய்த கிரந்தத்துக்குத்தான் ஒருவர் உரை எழுதுவது வழக்கம். அகம்பாலம் என்பது வயலேசலும் அந்த ஆசாரியரோ தமது சேருக இருந்தவர் செய்த நூலுக்கு பாஷ்யம் எழுதினார்.

அதனைத் துன்பவத்தை உன்னவர்க்கு நெய்க்கி கலி போய் உலகமாகவே பெற்றிருந்த அந்தச் சிறுவன்தான் "நுந்தாமலகர்" என்று திருநாமம் பெற்றது.

* பிரதிஷ்டாணபுரியில் ஆசாரியர் வாதிட்டு வென்ற பிரபாகரானாரியில் குமாரசுந்தரன் நுந்தாமலகரானியை உன்னவர் சிறுவன் என்றும் சொல்லுவது.

அவர் கலோக உருவிக் ஆசாரியருக்குக் கூறிய விடை நுந்தாமலகர் ஸ்தோத்திரம் எனப்படும். அந்தத் தோத்திரமும் அதற்கு ஆசாரியர் எழுதியுள்ள நுந்தாமலகிய பாஷ்யமும் அதனைத் நூல்களில் முக்கியமான இடம் பெற்றவையாகும்.

சாத்தி பூத்த துக்கபத்திரா ததி தடத்திம் கெகரர் கண்ட அந்தக் காட்சி அவரது அன்பு இதயத்தை விம்மிவெழச் செய்தது. என்ன ஆச்சரியம்! கர்ப்பினித் தவனை ஒன்றை வெயிலி வகுத் தாதபடி. ஒரு தக்கப் பாம்பு படமெடுத்து அதற்குக் குடை பிடிக்கிறது! அன்பு மதமாயிவ அதனைத் செல்வத்தை அவ்வரதமும் மக்களுக்கு வழங்கும் ஒரு கருவியைத் தீர்மானிக்க இவையிடத் தக்க இடம் உண்டா என எண்ணுகிறார் ஆசாரியர். அந்த இடத்தின் பெயரைக் கேட்கிறார். காமமும் குரோதமும் இன்னதென்றே அறியாத கிஷ்யசிறுங்கர் வசித்த சிறுங்கவிரி அது என்று தெரிந்து கொள்கிறார். இரண்டாட்சன் உடையுயிர் ஒளித்து வைத்த உவகின், வராக உருக் கொண்டு தன்னுடையபுகளின் பக்கவாள் தாக்கி திருத்தியபொது அவனது இரு கோம்பு (சிறுங்கம்) எனும் பறித்த புண்ணிய பூமி அது என்று அறிகிறார்.

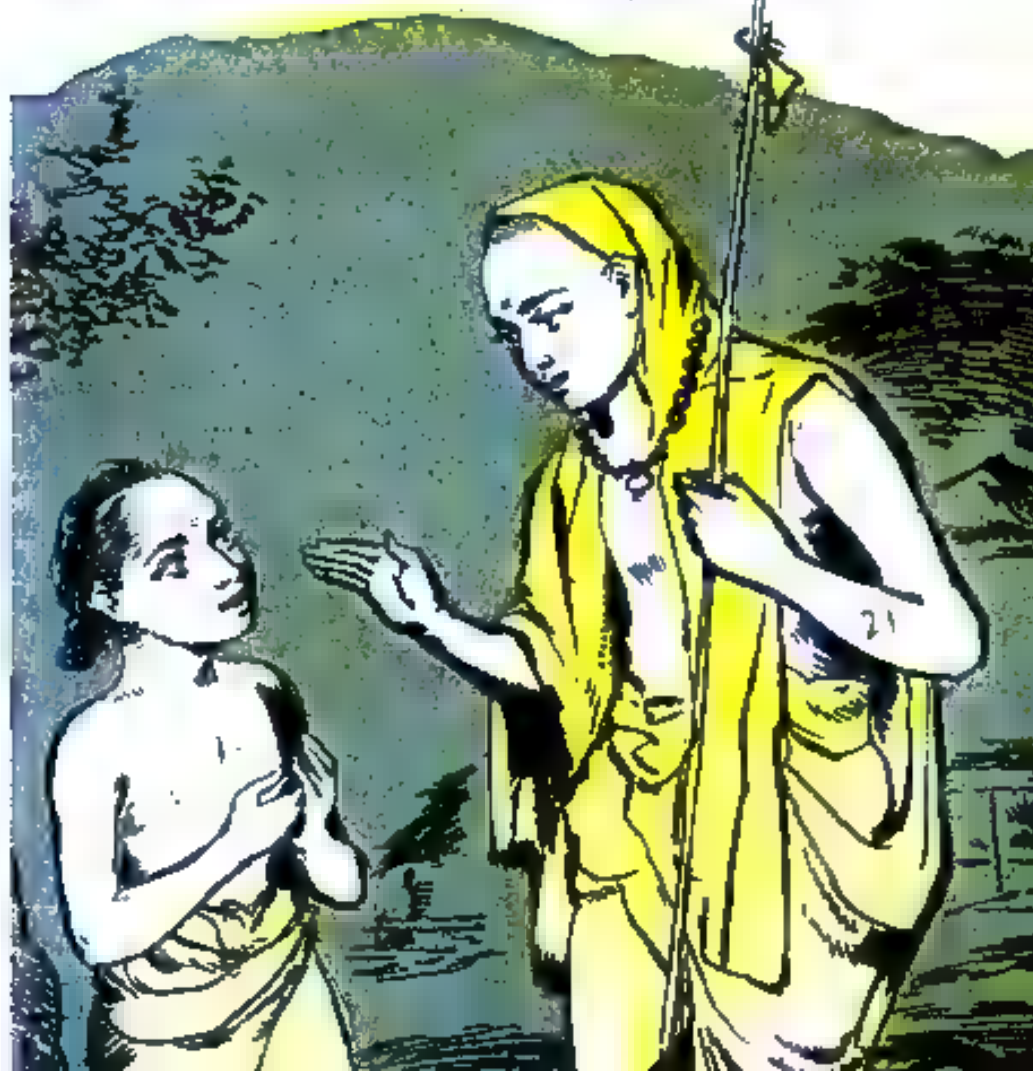
வனதூர்க்கா மந்திரத்தால் மூட்பு
தாம் பத்தனம் செய்திருந்த சரணவாணி
பாபிய சாரணத்தில் சாந்தித்தியத்தை
அந்தத் திருத் தலத்தில் உணரவிக்கிறார்.
சாரதாம்பிகையின் திரு உருவத்தைப்
பிரதிஷ்டை செய்து சாரதா பீடம்
என்ற ஞானத் தேக்கத்தையும் திரி
மாணிக்கிறார். நீண்ட காலம் அந்த
எழில் வனம் மீது பிரதேசத்திலேயே
தங்கி தேவியை ஆராதித்து வருகிறார்.

சகவராவதாரத்தில் கைங்கரியம்
செய்ய வேணும் என்பதற்காக தேவ
ராஜன் தனது ஓர் அம்சத்தால் கர்
தாடக மன்னனாக கதன்வா என்ற
பெயரில் பிறத்திருந்தான். இப்போது
கிட்ட குறை வந்து அவனைத்
தொட்டு ஆசாரியரிடம் சேர்த்தது.
ஞான வேத்தருக்குப் புனி வேத்தன் சகவ
ரதமான சௌகரியங்களும் செய்து தத்
தான். பொருள் ஏதும் விரும்பாத
துறவிக்கு ஏராளமாக அணிபணிகளை

யும், ராஜ வட்சண சாமக்கிரிகளையும்,
பரிவாரங்களையும் சமர்ப்பித்தான்.
விருப்பு போவவே வெறுப்பும் காட்டாம
விருக்க வேண்டியதே ஞானியின் கடமை
அல்லவா? எனவே இந்த ராஜ மரி
யாதைகளையும் ஆசாரியர் தன்னாது
ஏற்றார்.

ஆசாரியருக்குத் தீங்கு செய்வதற்
காகக் கர்நாடகத்திலிருந்த வெப்பாஷன்
டர்கள் தூரத் தேவதைகளை ஏறிய
போது அவர்களை எதிர்க்கவும் ஆவத்த
மானுள் கதன்வா. ஆனால் அரச பவத்
தால் அதனைவதப் பிரசாரம் செய்ய
விரும்பாத ஆசாரியர் அவனைத் தடுத்
தத் தமது ஆன்ம பஸத்தாலேயே ஏவ

தும், ஞானியும்
தம்மை அணு
பாதபடி செய்
தார். விரோதம்
பூண்டவர் களும்
அவரிடம் தேவம்

கொண்டு அதைவந்ததைத் தழுவினர். சீடர் குழாம் நான்தோறும் பெருநி வத்தது. அவர்களுக்கு ஆசாரியர் தாமே பாஷ்ய பாடங்கள் போதித்து வந்தார்.

அன்றைக்கு பாஷ்ய பாடம் தொடங்காமல் மௌனமாகவே அமர்ந்திருந்தார் சங்கரர். அவர் பேசுவது ஓர் அழகு என்னால் பேசாதது பேரழகு. மௌனத்தால் பிரம்ம தத்துவத்தைப் பிரகடனம் செய்யும் தட்டினுழர்த்தி யாகவே அப்பொழுது அவர் தோன்றுவார். 'மௌனம் என்பது ஞானவாய்பு' என்ற வாக்குக்கு இணங்க அப்பொழுது ஞான வெள்ளம் தன்னால் பூரித்துப் பாரும். இன்றைக்கும் அந்த ஞான அமுலைப் பெருக விட்டபடி பேசாது அமர்ந்திருந்தார் ஆசாரியர். கண்கள் எதைப் பார்க்கின்றன, அல்லது எதைப் பார்க்கவில்லை, என்றே புரியாதபடி அகத்தின் ஆனந்தத்தில் தொய்த்து போய், வட்கமி ஞரலிம்மன் தத்தருவிய தத்த விரல்களால் மூகலாசை வகுடிப படி கணித்து கொண்டிருந்தார்.

நேரம் செல்வச் செயல்ப் பத்மபாத ருக்குத் தம் குருநாதன் பேசும் சொந்தநியத்தைக் காண அவர் உண்டாயிற்று. விதயத்துடன், "பாஷ்ய பாடம் கேட்கத்தான் ஆவலாக அமர்ந்திருக்கிறோம்" என்றார்.

"கிரியை வரட்டுமோ" என்று மட்டும் கூறிவிட்டு மீண்டும் பேசாமல் வீரதம் பூண்டார் ஆசாரியர்.

பத்மபாதருக்கு விசித்திரமாக இருந்தது! 'கிரி' தங்கமான கையங்கதான். துணிமணி எல்லாம் தங்குத துவைத்துப் போடுகிறான். அடி ஆள் வேலை செய்வதால் அடக்கத்துடன் செய்கிறான். வாஸ்தவம்! ஆனால் பாவம், பாஷ்ய பாடத்தில் அவனுக்கென்ன புரியப் போகிறது? ஆசாரியர் சூட்சுமமான தத்துவங்களை விண்டு கூறும் பொழுது என்னைக்கெனும் அவன் மற்றச் சீடர்களைப் போல விவந்து மதிந்திருக்கிறானோ? மற்றவர்கள் என்னோரும் வேதாந்தத்தைப் பற்றித் தீவிரமாக யாக்குவாதம் நடத்தும் பொழுது அவன் எப்போடுமேனும் அதில் கலந்து கொள்படுகிறானோ? ஆசாரியன் பெருமை மையத்தான் அவன் அறிந்திருப்பானோ? அறிவு விஷயத்தில் இந்த சிஞ்சகிரியும் சிஷ்யகிரியும் ஒன்றுதான். அவனுக்காக காலம் தாழ்த்தலாமோ?

இவ்வித எண்ணங்களில் ஆழ்ந்து போன பத்ம பாதரின் செவியில் கடன் மடைபெயரத் தேவிரை பாய்த்தது. இசையின் இனிமையில் செவியையும், அதன் சுவை அழகில் இதயத்தையும்,

பொருட் செறிவில் அறிவையும் நிரப்பிக் கொண்ட பத்மபாதரின் நயனங்களில் திறைத்து தின்றது....

'யார்? கிரியா? ஆம், கிரிதான் பாடுகிறான்! ஆடுகிறான்! ஆடிக் கொண்டே அமுத மொழியினை பாடுகிறான்!'

"குருதேவ! தாங்களே எனக்கு அடைக்கலை! விவனும் சிவனும் ஒன்றே என்ற அதுபவத்தைத் தரும் தங்களால் அவ்வாற மக்களெல்லாம் ஒருவருக்கொருவர் இதத்தை எண்ணி அன்பில் இளைப்பாறலாம்!"

கிரியின் கவோகத்தைக் கேட்ட பத்மபாதர் தமக்குள் நானுமற்றார். கிரியோ இக் உலக பிரக்ஞையே இன்றித் தொடர்ந்து பாடுகிறார்:

"சங்கர குருவே! தாங்கள் சாட்சாத் பரமேசுவரந்தான் என்று எனக்கு நிச்சயமாகி விட்டது. பரமேசுவரன் மட்டும் தானா? பேரோளியாவிய பரப்பிரம்மமே அல்லவா தாங்களாக உருப் போட்டுக் கொண்டு உலவுகிறது? ஏரணம் என்று வந்தவர்களுக்கெல்லாம் வாத்தலும்பம் என்ற செய்வத்தை வழங்குகிறது? தங்கள் உடன்பிறப்பாவிய அந்த அருளை எனக்கும் அளிப்புகள்."

பெரிய விதவாங்களுக்குக் கூட எளிதில் புரிபடாத தொடக்க விருத்தத்தில், ஒன்றும் தெரியாத கிரி, தாமாகவே எட்டு கவோகங்களைப் பொறித்து விட்டு பகவத் பாதரின் பாதத்தில் பெச்சற்று விழுந்தார். பத்மபாதரைப் பாராதது போல் பார்த்துக் கொண்டு ஆசாரியர் சொன்னார்: "அசல் கிரியாக, மலைவாகக் கிடக்கிறான் கிரி, அசையாமல் அசைமாகவே இருக்கிறான். ஆனால், அவன் துடமான சிஞ்சகிரியில்லை. உன் முழுதும் ஆனந்தம் ததும்பிப்போய்தால் அசைய முடியாமல் நிலிபெற்றுப் போன ஆனந்த கிரி அவன். அவன் மட்டும் அந்தப் பிரம்மானந்தத்தை வெளிவிடத் தொடக்கம் விட்டால் அவனை விட ஆட்டம் ஆடுவான் இருக்க முடியாது" என்று.

பத்மபாதர் வெட்டுகிறார், தொடக்க விருத்தத்தில் அக்டைம் செய்க ஆனந்தகிரியே தொடக்காசாரியர் என்று பெயர் பெற்றார்.

இன்னொரு நாளும் இப்படித்தான் ஆசாரியர் பாடத்தைத் தொடங்காமல் மௌனமாக அமர்ந்திருந்தார். ஆனால் இது ஆனந்த அநமதியில் பிறந்த மௌனமாகத் தொடன்றவில்லை. மாணவ ஏரணில் கல்லெறித்தார் போல, எண்ணமே எழாத அவரது பணிங்கு இதயத்திலும் தீவிரமான நித்தனைகள் அலை

மறைத்துவிட்டு விடுவது போல் கணவியைச் சந்தரனின் அகரத்திலிருந்து இவிய குழவியை எழும்பி ஆரிலையின் கால்களை நிரப்புகிறது. அந்த இசையின் தன்மை மறக்கிடுகின்ற ஆரிலை.

மீண்டும் மெல்ல மெல்ல உணர்வு வந்தேறது. அவளது கட்டை கால வாழ்க்கையெல்லாம் சாரமாக அடர்ந்து ஒய்வொரு கணத்திலும் ஒய்வொரு ஆண்டு ஒடுகிறது. பிள்ளைப் பேறில்லாமல் தனித்தது. பெருமாரைப் பிரார்த்தித்தது. அவள் கணினிக்குத் தொன்றியது. அவளது மணி வயிற்றில் ஓர் ஒளி குடி புகுந்தது. குழந்தை பிறந்தது. அந்தக் குழந்தையைக் கண்டு தானும் கணவரும் குதூகலித்தது எல்லாம் திணைவிய் படித்தது. மகாதுபாவாலையெ ன்ருக்க கணவர் தன்னைக் கவனிப்போவதும் ஸூபகம் வந்தது.

இதென்ன வித்தை! மறைத்து போன அவர் இதோ மீண்டும் தோன்றுகிறாரே! ஏதோ சொல்கிறாரே!

"ஆரியா! எங்கள் மகாதுபாவவர் என்று வாழ்த்தியும், உண்மைதான். சங்கரன் யார் என்று புரிந்து கொண்டு அதுபவித்த மகாதுபாவவந்தான் நான். ஆனால் அதை விடப் பெரிய அதுபவ மாகிய நியாகத்தை நுகரித்தவனாகவா நீ! சங்கரனுக்கு என்வென்றோன்றுமோ, அவன் பக்கத்தில் இருக்கும் போதே என் பிராணனை விட வேண்டுமே என்று தான் கயதலமாகப் பிரார்த்தித்தேன்; உன் செளமங்கலியத்தை அபகரித்தேன். நியோ அந்தத் தெய்வக் குழந்தையை உயிருடனேயே மனமொப்பி உலகுக்கா கத் துறந்தாய். உன் நியாக அதுபவத் துக்கு உடு இவை உண்டா...?" என்றார்.

உடனே அந்தத் நியாக சம்பவமும் ஆரியாம்பிணைவின் மன அரங்கில் மீண்டும் நிழலாடியது. சங்கரன் சத்தியாகம் முறை தான் அதுமதி அளித்ததும், அவன் தன்னைப் பற்றி ஒரு வானும் எண்ண வேண்டாம் என்று கூறியதும். "நீ போய்.... வராதே" என்று கூறி அடியோடு அவனை விவகியதும் நினைவு அலைகளைக் கருண்டன.

"அம்மா! என்னை அப்படி ஒரே மடிவாகப் புறக்கணித்த விடாதே. கணவன் இய்யாத அகதிப் பெண் ஒருத்தியைப் பொருளையும் பொருள் ஆகையும் தினைத்த பங்காளிகளிடம் காட்டிக் கொடுத்து விட்டு ஒடிய ஒரோவியாக என்னை ஆக்காதே. கடைசியாக நினைவிழக்கும் முன் நீ என்னை நினைத்துக் கொள். நான் இத்தாட்டின் எந்த மூலையில் இருந்தாலும் சரி, எந்த அகால நேரமாக இருந்தாலும் சரி, எல்லவையும் மூக்கிய

மான அதுஷ்டாணம் செய்து கொண் டிருந்தாலும் சரி அதை யெல்லாம் பொருட்டாடுத்தாமல் உடனேயே உன் னிடம் ஒடி வந்து விடுகிறேன். உன் இறுதி விநாடிகளில் உன்னை என் மடியில் சாய்த்துக் கொண்டு ஆக வாசப்படுத்தி உன்னை மேல் உலகம் அனுப்பி வைக்கிறேன். உனக்கு உத்தமமான உயர் கதி கிடைக்கச் செய்கிறேன். உனக்கு ஒரே பிள்ளை ளாகப் பிறந்ததற்கான நானே தகன மும் செய்கிறேன்."

சங்கரன் அன்று அறியவது இன்று ஆரியாம்பிணைவின் காதில் பல்பட்டமாகத் தொனித்தது: உடல் புலங்கித்தது.

"அப்படியானால் தனக்கு உடல் உணர்வு மீண்டும் உண்டாகிக் கொண்டு வருகிறதா என்ன? கஷ்டமே! ஒரே மடிவாக நினைவு தப்பி மானாமல் மீள முமா உயர்பகம் வரவேண்டும்? ஆம். சிறிது சிறிதாகப் பிரக்ஞை வந்துப் பெற்றுக்கொண்டே வருகிறது. பல ஆண்டு களுக்குமுன் ஒருமுறை ஆலவாய்புகழ யில் மயக்கமாகிக் கிடத்தபின் தெளிவு பெற்றோமே அதைப் போய்வே புயங்கள் மீண்டும் செயலுக்கு வருகின்றன."

"அப்போது...., உன்னை விழித்துப் பார்த்த போது தன் முகத்துக்கு நேர் எதிரே சங்கரனின் கவலை தோய்ந்த கோமள முகத்தைக் கண்டோம். அவன் தன்னை மடியில் கிடத்திக் கொண்டிருக்கிறான் என்றறித்து விசுரத்திப் பெற்றோம். இப்போது.....!"

ஆரிலை பெரும் சிரமத்தனம் செய்து கண்ணைத் திறந்தான்! என்ன ஆச்சரியம்? அவன் கண்களுக்கு நேர் எதிரே கவலை தோய்ந்து காணும் அந்த முகம் சங்கரனுடையதுதானே?

ஆரியாம்பிணைவின் உடல் குதூகலியது. அப்போது அவனுடைய உடல் சங்கரனுடைய மடியில் உரசியதிலிருந்து அவன் தன்னை அன்று மோலவே மடி மீது சாய்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்றும் ஊறித்தான் அவன்!

"ஆகா! கடைசியில் நான் இவ் வளவு காலம் உயிரைக் கவையில் பிடித்துக் கொண்டிருந்தது மீன் போக விக்கி! தனக்கு தேகப் பிரக்ஞை ஏற்பட்டதும் விவரித்தமாகவில்லை! உன் கணால் சங்கரனைக் கண்டாயிற்று. உடனாக அவனை மாரித்ததாயிற்று. அதற்கும் மேல், இதோ செவிகளால் அவனுடைய இன்மொழியையும் கேட்கிறோம்!"

"அம்மா, அம்மா, எங்கிறத் தெரிய விக்கி! நான்தான் அம்மா, உன் சங்கரன் வந்திருக்கிறேன்!" என்றார் ஆசாரியர் அன்பும், துயரமும் அய்யோமாதம் குரலில். (தொடரும்)

விஸ்பரின் ஆன்ட்ஸெப்டிக் அறுதினம் உங்களைக் காக்கும்

எல். ஹாவிஸ்ஸா கதாப்பாட் ஈரோடு, திருவிடை சேலத்தில் பெருமூலத்து செழு ஈரப்பர் பள்ளி, பள்ளிக்குள்ளாகத் தங்கிவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். திருவிடை சேலம் பள்ளிக்குள்ளாகத் தங்கிவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். திருவிடை சேலம் பள்ளிக்குள்ளாகத் தங்கிவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். திருவிடை சேலம் பள்ளிக்குள்ளாகத் தங்கிவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

உணவாற்றித்தந்த தந்தையே முதலாம் விஸ்பரின் கொண்டு வரப்பெற்றபின்னர் காரணம் உங்கள் குடும்பம் இனிமையான புகழையுள் திரையும். சேத்தலை உணவான தந்தையே விஸ்பரின் கொண்டு வரப்பெற்றபின்னர் காரணம் உங்கள் குடும்பம் இனிமையான புகழையுள் திரையும். சேத்தலை உணவான தந்தையே விஸ்பரின் கொண்டு வரப்பெற்றபின்னர் காரணம் உங்கள் குடும்பம் இனிமையான புகழையுள் திரையும்.

விஸ்பரின் உபயோகப்போகும் சளி, இருமல், தொண்டைப் புண் ஆகியவற்றினால் உடல் பாதிப்பதற்கு ஏற்படும் பரிசோதனைத் திறத்திற்கு உதவும். உதவும் உணவான விஸ்பரின் கொண்டு வரப்பெற்றபின்னர் காரணம் உங்கள் குடும்பம் இனிமையான புகழையுள் திரையும். சேத்தலை உணவான தந்தையே விஸ்பரின் கொண்டு வரப்பெற்றபின்னர் காரணம் உங்கள் குடும்பம் இனிமையான புகழையுள் திரையும்.

அறுதினம் விஸ்பரின் பழக்கம்: திருவிடை சேலம் முதலாம் விஸ்பரின் கொண்டு வரப்பெற்றபின்னர் காரணம் உங்கள் குடும்பம் இனிமையான புகழையுள் திரையும். சேத்தலை உணவான தந்தையே விஸ்பரின் கொண்டு வரப்பெற்றபின்னர் காரணம் உங்கள் குடும்பம் இனிமையான புகழையுள் திரையும்.

காரணம் உங்கள் குடும்பம் இனிமையான புகழையுள் திரையும். சேத்தலை உணவான தந்தையே விஸ்பரின் கொண்டு வரப்பெற்றபின்னர் காரணம் உங்கள் குடும்பம் இனிமையான புகழையுள் திரையும்.

"இவ்வீ...!" என்று அவனைப் பார்த்த படியே அவன் இருந்த போது அவன், "பெயர் உத்தரம். ஏ. ஐ. ஆபீசில் உத்தியோகம்" என்று முடித்து வைத்தான்.

பாது, எக்ஸ்சைஸ் மோதித் தள்ளியதைப் பெரிய குற்றமாகத் தன் மீது தனா சாட்டிப் போலீஸோடு எவ்வுறுத்துவிட்டு, அதற்கு இடம் கொடுக்காமல், தனா புத்திசெய்த கொண்டு வந்ததையும், திருப்புவது போல் போக்குக் கட்டித் தூரத்திலுள்ளதையும் சற்று அங்குக்கு அடிகளாலே விசாரித்துவிட்டு, தான் மோதிய இடத்தைச் சட்டென்று கோவிலி மீது நின்று விட்டான்.

அதன் பிறகாகப் பன் அங்கு கொள்ளைத பெயராகப் கேட்டு விட்டு அதன் பிறகுத் தமது கைலில் இருந்த வாக்கிரப் படிக்காக "பொட்" பென்று அவனை அடித்து, "எனோ என்வடா அப்படிச் சண்டை தெரியாத ஒட்டிப் ஸர், சொல்லிடுவான். உங்களுக்கு இருக்கு, வட்டியும் லுத்தறமா அப்பறம்" என்று உறுதியோடு, பாதுவாக்குப் பெரியவர்களை நிரவிக்வும் தன் கையிலும் தரு திரவியுமே நம்பிக்கை போய் மிகுந்த கோரிவு ஏற்பட்டு விட்டது.

"உங்கன் பெத்தி ரொம்ப உத்தியோக இருந்தான் சார், இதை உதவி விடுவான் வெல்லாம் ரொம்பவும் செஞ்சொருச் செய்தான்..."

"தெரியுமே! அதெல்லாம் எங்கள் தனாவுக்குச் சொக்கிச் கொடுக்கவே வேண்டாம்னு, ரொம்ப நல்ல பெண்! அடிக்கையான பெண்! பாட்டும் அந்த மாந்திர்த்தான். இன்னிக்கு லுத்தறம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம்!" என்று அவர் வேறு தப் பங்குக்கு முடிவில்கவாமல் புகழ ஆரம்பித்த போது தனா குறுக்கிட்டு அவரை நிறுத்த வேண்டியிருந்தது.

உத்தரம் நிரித்துக் கொண்டு விடைபெற்றுக் கொண்டு சென்ற பிறகும் சிறிது நேரம் அவன் போவதையே பார்த்துத் தொன் புகுந்த மெலர், "பார்த்ததால் ரொம்ப நல்ல ஸ்பைல் மாந்திர்த்தான் இருக்கிறான்" என்று கொக்கிச் கொண்டார்.

தனா ஒன்றும் பதில் பேசாமல் சென்று, விட்டான் பார்ட்டில் எல்லாவற்றையும் விட்டதுடன் எடுத்துக் கொண்டு போனான்.

அதன்பிறகு உத்தரம் அந்தப் பக்கம் போனும் போதும் வரும் போதும் அடிக்கடி அவர்கள் விட்டுக்கு வந்து பேசிக் கொண்டிருக்கான்.

செவ்வாய்க்கிழமை பன் தரம் அவன் இருந்து வைத்துப் பேசிக் கொண்டிருப்பார், சாப்பிடுவாரா வெல்லாம் பவமத்ததான் செய்வார், பன் உத்தரப்பங்குகில் தனாவும் அவர்கள் பேசில் வந்து கொள்வது உண்டு. என்னுதும் தனா இல்லாமலேயே அவர்கள் ஊர் கடைவிலை வங்களை அவிசி் கொண்டிருப்பதும் உண்டு.

ஆரம்பத்தில் எக்ஸ்சைஸ் விடை பெற்றுக் கொண்டு ஜோதும் போது அவன் இன்ன விட்டதான் அவனைக் கூப்பிட்டுப் போய் விட்டு வரவதாகச் சொல்லிச் சொன்னு போலீஸை அடைவும் இப்போழுது செய்வதில்லை. இரண்டு மூன்று முறைகள் அப்படி நடத்துவிட்ட பிறகு அவனுக்கு டிரை எரிச்சை காணவில்லை.

அன்று அப்படித்தான், தனா மாடியில் தனது அறையில் இருந்தான், உத்தரம் கை

வினை எடுத்துக் கொண்டு கைப்பிடி தருவான். தனா சாளரத்தின் அருகில்தான் சீக்கிரம் கொண்டு இருந்தான். சிறிது இருந்தவண்ணமே மென அண்ணுத்து பார்த்துக் கையைவாங்கு ஆட்டுவான் என்று தனாவக்கு இவ்வாறு சபகம்.

அதன் என்ன ஏமாற்றம்! உத்தரம் பேசாமல் ஒரு பரபரப்பும் திக்லாமல் கைக்கென ஏறிப் புறப்பட்டு விட்டான். ஒரு முறை உடல் திரும்பிப் பார்த்தவிலை,

தனா உத்தட்டில் எடுத்துக் கொண்டான், அவனுக்கு ஏழு அடிகள் கூட வந்து விடும் போலிருந்தது. புத்தகங்களை எடுத்து மாந்திர மாந்திர சென்று மீது 'தொப்' 'தொப்' என்று போட்டான். மென்று டிரைவனாக சாரண மின்னாமல் இரண்டு மூன்று முறை இருந்தப் 'பட் பட்' என்று குடிஞன்.

"இந்த மனிதர் எத்தனா இப்பே அடிக்கடி வரறான்!" என்று தனக்குள்ளேயே ஆத் திரத்துடன் முறுமுறுத்துக் கொண்டான். சிறிது நேரம் போலித்து விட்டுப் பெருவைத் திறந்து நோட்டுப் புத்தகத்தையும் சிறிது வைத்துக் கொண்டான். மறுபடியும் கொஞ்ச நேரம் பேசாமலிருந்தான். பிறகு 'மட மட' என்று என்னவோ எழுதினான். அதைக் கவர லுன் போட்டு ஒட்டினான். பெருவைத் திறந்து கவரில் மெல், "ஸ்! உத்தரம்!" என்று எழுதிச் சிறிது கொடு போட்டான். அதை எப்படிச் சந்தைத்திடம் சேர்ப்பிப்பது? சட்டென்று ஒரு மோசனை தோன்றியது. "பாது! நம்ம விட்டுக்கு வருகிறோ, உத்தரம் மாமா அவரை நீ வேறு எங்கெல்லாவது பார்த்ததாண்டா?" என்று பாதுவைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டான்.

"ஓ! அடிக்கடி கடைத் தெருவில் பார்ப்பேனே, ஏன், என்ன வேணும்?"

தனாவக்கு என்ன சொக்கி அந்தக் கடித்த கைக் கொடுத்ததுப்புவது என்று ஒரு கணம் தயக்கமாக இருந்தது. "தாத்தாவுக்குத் தெரிய வேண்டாம்" என்று சொன்னுக்கடித்து அப்பது! முதலில் அதைத் தெரிவித்து விட்டுத் தான் மறு காலியம் பார்ப்பான் பாது. அதை ஸர் வேறு புத்திரைக் கையாண்டான் அவன்.

"ஒன்றாய்க், சில புத்தகங்களின் பட்டியல் எழுதி வைத்திருக்கிறேன். அவர் எக் கிருத்தாவது காரங்கிச் கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்பதற்காகத்தான்."

"ஓ! எக்விட்டெ கொடுவான். தான் அவரிடம் கொடுக்கிறேன்."

தனா அவரை எடுத்துக் கொடுத்தான்.

"இந்தப் பத்திரம்! வேறு காணாமல் இருந்தால் நீ எங்கெல்லாவது தொலத்து விடுவாய் என்று நினைத்துக் வைக்குகள் போட்டெ வைத்திருக்கிறேன். பத்திரம்!" என்று சாதாரணமாகச் சொல்லு போல் சொல்லிக் கொடுத்தான்.

பாதுவும் "சரி, சரி!" என்று தன்னை ஆட்டி அதை வாக்கிச் கொண்டான்.

"சரி, இப்ப எக்ஸ்சைஸ் கொண்டு போலீஸுக்கு அனுது"

"தான் எக் புத்தகத்துக்குப் பத்திரமாக வைத்திருந்து அப்படிமாகக் கொடுக்கிறேன்."

"சரி, பத்திரம்! ஸூக்கிரெது!" என்று எச்சரித்தான் தனா.

நீததா விட்டும் இருந்தகொண்டே படித்துக் கொண்டிருந்தாரின் தனாவும் பாதுவும்.

பாண்ட்ஸ்

டீரீம்பளவர் டால்கம் பவுடர்

உபயோகித்து கான் முழுவதும் குருமையையும்
நறுமணத்தையும் அனுபவிப்புகள்

பட்டுப்போன்ற மென்மையான, துள்ளலுள்ள மலரின்
குருமையான, துள்ளலுள்ள மலரின்—இவற்றின் சேர்க்கையால்
பாண்ட்ஸ் டீரீம்பளவர் டால்கம் பவுடர்
அனைவரின் கவனத்தை ஈர்க்கும் உதிக்
கிறது... இவ் முழுவதும் கருமையற்ற தோலுக்கு
இருக்க உதவியுள்ளது. அதை வரும் பூர்த்தி
உபயோகித்துப் பராமுகமாகியுங்கள்!

சென்ட்ரோ-பாண்ட்ஸ் இன்டர்நேஷனல்
(கருமையற்றதென்பட்ட பொருள்முடன் கருமையான, கருமையான இன்டர்நேஷனல்-ஹ)

1947-8 1278

“என்ன!
வீட்டில்

அமிர்தாஞ்சனம் இல்லையா?

கணுக்கால் சுளுக்குக்கு
இப்போது என்ன தடவுவேன்?”

எந்த சமயத்திலும் அமிர்தாஞ்சனம்
தேவைப்படலாம். ஆகவே, இப்போதும்
ஒரு புள் வைத்திருப்பது நலம். அமிர்த
ாஞ்சனம் வீட்டில் இருந்தால் கவ
லைக்கு இடமேயில்லை.

அமிர்தாஞ்சன் மியிட்டெட்

34/35 வல் எட் ரோடு, மதுரை-4
1955-56-1, கல்கத்தா-1, புது டில்லி-1

1977/APR.1978

காது. ஆனால் அவர்தான் அதைக் கவனிப்பதற்கென்று வந்தது கொண்டிருக்கிறதே?

நீலா தானே தாத்தாவின் கத்தரம் வராதது பற்றி விசாரிக்கலாமா என்று இரண்டு மூன்று முறை என்னி ஏழே பேசியபின் மீட்டி விட்டான்.

ஆனால் சிவசாயியின் முற்றிக் கொண்டு விட்டார். தமக்கு ஒன்றும் தெரியாதமாதிரி இருப்பதுதான் பேத்தியின் மன உணர்வுகளிலுந்துக்கொண்ட ஆராய்வதற்கு வந்தவர்களுக்கு என்ன என்று எண்ணினார் அவர். "ஏன்? இந்தக் கத்தரத்தைக் காண்பதே இரண்டு தாளாக!" என்று அவரே மெதுவாக நீலாவின் கிட்டார்.

"அதாவது என்னும் தெரியவில்லை!" என்று நீலா, பிறகு உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டாள். தான் சொன்ன விதத்திலிருந்து தானும் அநே விஷயத்தைப் பற்றி நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற மாதிரி அக்கவன தாத்தா எண்ணிக் கொண்டார்!

சிவசாயியன் அவர்க்கு கடுத்து பாசித்தான். மூலக் முறைவாகத் தாத்தாவின் பார்வை மையே சென்றே முடிந்தபடி அவனது கந்த முன்ன நெருங்கி இருந்தது.

பதாவது சொல்வதென்றும் எப்பதற்காகவே "ஏதாவது அவருக்கு வேலை இருக்கும். அதனால் வானிலிருந்து விழுந்துவிட்டது" என்று சொன்னான்.

"அப்படித் தெரியவில்லை! அப்படியே இருந்தால் இரண்டு தாளாக அல்ல காணும் இருக்க மாட்டாரே!" என்று சிவசாயியன் வேண்டுகெண்டே.

நீலா, எது அவன் வாயிலிருந்து வந்திருக்கிறது என்று யென்றும் கொண்டு தானே அவரையே அவர் சொன்னபொது மிகவும் ஆராய்ந்து விட்டான். நீலாவின் மூல்கிருத்தம் விட்டதால் பாசித்த போது சிவசாயியனுக்குப் பரிமாறியிருந்தது. "நீயே! பெண்ணா!" என்று நினைத்துக் கொண்டார்.

அதற்குப் பிறகு சிவசாயியே பாட்டியோ என்றுதான் கத்தரத்தைப் பற்றிய பேச்சை எடுக்க வேண்டுமோ! ஊதா! என்னையும் சதிக் கிட்ட மீட்டு மென்றும் எடுத்ததற்கு இரந்தது அவனுக்கு.

அவன் வேண்டுமென்றே நீலாவின் கல்வானப் பேச்சை அவன் இருக்கும் போதே தமது மனவிலையைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கச் சொன்னார் நீலா அங்குதான் ஏதோ சென்று கொண்டிருந்தான்.

அதன் பின் அவன் வானில் பட்டபொது. சிவசாயியன் எதிர்பார்த்த மாதிரி நீலா எரிந்து விழுந்தான். கைக்கு இப்பொழுது கல்வானமே வேண்டாம் என்று மறுத்தான்.

"ஏன்? இந்தப் பெண் இப்படிச் சொல்வதெ?" என்று ஆரம்பித்தான் பாட்டி.

"உம் எந்தப் பெண்ணைக் கவனம் பேசுகிறாய்? அப்போதுதான் இப்படிச் சொன்னாமிருக்கிறது?" என்று சிவசாயியன்.

"இப்போது தாத்தா. தான் சிவசாயியைத் தான் சொல்கிறேன்" என்று நீலா. அவருக்கு மூலம் விந்து உடல் பட்டித்தது.

"ஏன்? உய்யமா? இப்போது உம் கத்தரமே இருக்கிறது. அவன் மாதிரி ஒருவரை இப்போது அவனிடமிருந்துதான் நினைக்கவே

போக-பண்ணிக் கொள்ள உனக்குக் கைகிறதெ? உன் இஷ்டத்தைச் சொன்னால், கத்தரம் வரட்டும், தான் அவர்களை நெருக்கே கொண்டு விடுவோம்!" என்று பாட்டி.

சிவசாயியன் திரைமையே கடுத்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"உம் பாட்டி! நீ விழுந்து என்னவெல்லாமோ ஆகாயத்திலே! அவர்களைக் கவனம் பெரிய மறுக்கான். உம் நடுநடுபடுத்தியெல்லாம் சிவசாயியன் கவனித்துக் கொண்டார்களா? அது எந்தது? என்னதான் இப்பொழுது கல்வானமே வேண்டாம் என்று சொல்கிறீர்!" என்று திடுக்கிடாமல் பேசினான்.

சிவசாயியனுக்கு அது பொதும். நீலாவின் பற்றின் இறுதியோடு கவனம் அவருக்கு திடுக்கிடாமல் தெரிந்தது.

நீலாவுக்கு அவை கம்பியே முடியவில்லை.

அவருக்குப் பெண் பாசிப்பதற்காகச் சென்ற விட்டிருந்து வருகிறார்கள் என்று சொல்கிறான் அது. கத்தரம் இன்னும் "காட்டி" விழுந்து திரும்பாததால் அவனுடைய கவனம், தமக்கை மத்தவர்கள் வரவில்லையாம். கத்தரம், தான் ஒன்றையே நீலாவைப் பாசித்திருப்பதால் அவர்கள் போகச் சிவசாயியன் துக்குப் பாசித்து விட்டு வந்தால் போதும் என்று எழுதிருந்தாலும்.

என்ன தாத்தாவின் ஏற்பாடுதான் என்று அறிந்தபொது நீலாவுக்குத் தாத்தாவின் பிற விழுந்த தன்னைப் பெருக்கே ஏற்பட்டுவிட்டது.

கத்தரம் தனது வரத்தையும் பாசித்த பிறகு எப்படி இவ்வளவு துப்பிக்கக்கொண்டு இருந்து உட்கார்ந்தான் என்பது அவனுக்குப் பெரும் புரிகிறது இருந்தது.

பெண் பாசிக்க வருவார்களென்றால் அவர்களுக்கும் எப்படிப்பட்டிருந்தான் நீலா. அவருக்குப் பின்னால் பாது கடுத்து நின்று முன்னே நின்று கவனப்படுகிற தெரிந்தது.

நீலா இருக்கிறான்.

பாதுமே முடிந்திருக்கிறது என்று எழுதி இருக்கிறதது. தான் அவனுடைய கடிதத்தைக் கொடுத்த விட்டதைச் சொன்ன இதழை கத்தரம் கத்தரப்பம் என்று எண்ணினான் பாது.

"ஏன்? நீ அன்றைக்குக் கொடுத்தாயி! ஒரு கடிதம், கத்தரம் மாமாவின் கொடுக்கச் சொல்லி. அந்தக் கடிதம் கொடுத்த போல் விட்டது அக்கா. அவர்களுக்கு பூசிய கவனம். கிண்பாட்டு உயரானத்திலேதான் கொடுத்த போலிருக்கிறது. இரண்டு தான் பொதுத்துக் கொடுத்ததால் என்னை நூலாகவே வந்தது. உங்கிட்டே பொய்தான் சொன்னேன். கொடுத்தேன் என்று!" என்று முடித்தான் பாது.

நீலா குரீ? என்று தாத்தாவிலுந்து தன்னைக் கொண்டு வருந்தான். பாதுகூட ஒருவரைப் பிசுவாசிக்கிறான்.

அப்படியே பாதுவைக் குண்டுக்கிட்டாகத் துக்கிக் கொண்டு. "என்னது? அந்தக் கவனம் கொடுத்த போல் விட்டதா? அப்படி யானால் நீ அவரின் கொடுக்கவே பிசுவாசமா? திருமாவோ?" என்று கேட்டவன் என்று தனக்கு அந்தத்தையும் தப்பாமாறு கத்திய போது பாதுவுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை!

நந்தவனம்

33. குறவஞ்சி வந்தாள்!

சென்னை நாயகி புரத்திலிருந்து குறவஞ்சி என்ற ஓர் அற்புத நடன நடிகை தஞ்சாவூருக்கு வந்திருக்கிறாள் என்றும், ஒப்புயர்வற்ற அவளுடைய நடனக் கலைவானது குறவஞ்சி நாடகத்திலே அதிசயமான ஆற்றலோடு ஒளி வீசிப் போகிறது என்றும் தஞ்சை மாவட்டமெங்கும் பேசிக் கொண்டார்கள்! ஏற்கனவே குழந்தைகளின் சதுரக் கச்சேரியைப் பார்த்து ரசித்துள்ள இளைப்பாற்பவர்கள் இந்த நாடகத்தின் அலகே குறத்தி வேடத்திலே தேவ்றி, தனது இசையினாலும் நடனத்தினாலும் நடிப்பினாலும் ஒரு பழைய புகழ்நாயகியே தோற்றமுக்கப் போகிறாள் என்று பெருமையோடு சொல்லுகிறார்கள்!

தஞ்சையில் அரசாண்டு வந்த பெரிய மகாராஜா மன்னர்களிலே, அருங்கலை வினோதராகத் திகழ்ந்த சரபோஜி மகாராஜாவிடம் மீது பாடப்பட்ட பிரபந்தமே, இந்தக் குறவஞ்சி நாடகம். சரபோஜி காலத்தில் வாழ்ந்த சிவக் கொழுந்து தேவிகர் என்ற புலவரால் இயற்றப்பட்ட இந்த இசை நாடகம், நடன திகழ்ச்சியாக நடிப்பதற்கு ஏற்ற முறையிலேயே அமைந்திருந்ததால், ஏற்கனவே பல உன்னதக் கலைஞர்களால் நடிக்கப்பட்டுப் புகழ் பெற்றிருந்தது! கஞ்சைப் பிரகடிகவரர் கோயிலில் 'அஷ்டக் கொடி விழா'யின் போது இந்த நாடகம் ஆடப்பட்டு வந்த காரணத்தால், இருநூறு ஆண்டுகளாக இந்த நடன நாடகத்தை 'அஷ்டக் கொடிக் குறவஞ்சி' என்றே மிகுந்த புகழோடு தஞ்சை மக்கள் போற்றிப் பாதுகாத்து வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட புகழ் வாய்ந்த பழைய நடன நாடகத்தைப் பழைய இசை முறையிலே, ஆரஞ்சு, புதிய நடிப்புகளைக் கொண்டு, இப்பொழுது சின்னமுத்துக்குமாரன் அரசர் கேற்றுவிட்டார் என்ற செய்தி கையாடலிலே ஒரு பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது! குறவஞ்சி இந்த நாடகத்தில் குறத்தியாகத் தோன்றுகிறாள் என்று நடிவானதும், அந்த அரசர்கேற்றத்துக்கே ஒரு புதிய சிறப்பும் மக்களிடையே ஒரு புதிய பெருமையும் உண்டாகி விட்டது!

இந்த நாடகத்துக்கு என்று திரைமனமான முறையிலே பல ஓவியத் திரைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள்! இதில் ஒரு ரசமான திகழ்ச்சி என்னவென்றால் இந்தத் திரை ஒளியங்களை வளரவிற பணிவிலே, தஞ்சை ஆர் ஒளியர்களோடு சேர்ந்து பால் வண்ணமும் எடுபட்டார்கள்!

ஆம்; பொதுவாகவே கனின் கலை களில் மட்டற்ற ஆர்வம் கொண்டிருந்த பால்வண்ணனுக்குத் தஞ்சை ஆர் சேர்ந்ததும் ஒரு புதிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. முத்துக்குமாரனுடைய நாடகக் குழுவைச் சேர்ந்த ஒளியர் ஒருவர், ஒரு நாள் பால்வண்ணனுக்குத் தஞ்சை ஆர் கோயிலிலே உள்ள பழைய கவர் ஒளியங்களை வெவ்வேறு விளக்கம் செய்தார், ஆரம்பத்தின் வினோத உணர்ச்சியோடு அந்தச் சித்திரங்களைப் பார்த்த பால்வண்ணன், பிறகு அவற்றின் வர்ணக் கவனவயிலும் கலை நுட்பத்திலும் மனத்தைப் பறி கொடுத்தான்! அவனுடைய அந்த ஈடுபாட்டைக் கண்ட ஒளியைக் கலைஞர், பால்வண்ணனுக்கு அந்தக் கலையின் தத்துவங்களைக் கற்பிக்க ஆரம்பித்தார்! படிப்படியாகப் பால்வண்ணனுக்குச் சித்திரக் கலைவியை யறிந்த உண்டாகத் தொடங்கியது! குறவஞ்சி நாடகத்துக்குரிய புதிய ஒளியங்களைச் சித்திரப் பணிவிலே மற்றக் கலைஞரோடு சேர்ந்து, பால் வண்ணனும் வர்ணம் வளைய ஆரம்பித்து விட்டான்!

அண்ணனும் தங்கையும்தான் நாளெல்லாம் இப்படிக்க கலைவியை முனைந்திருந்தார்கள். ஆனால் விவசகர்கள் மட்டும் தானும் தனிமையாக இருந்து மெனமென சித்திரவியை நாடகங்கே கழித்தான்.

'அஷ்டக் கொடி விழா' என்ற அந்த மங்கலத் திருநாள் வந்தது. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருந்த மாபெரும் அரங்கம் அது! ஒளியத் திரை களும் ஒளி விளக்குகளுமாக ஒரு மாய உலகை நிர்மாணித்து தின்றன! மதியை மலங்கும் அந்தச் சந்தர அரசர்மேலே, சரபோஜி புரவலக் குறவஞ்சி என்ற இவ்விதக் கதைவானது நடன நாடக

“இடமில்லை” இடமில்லை!”
கட்டுரைப் போட்டி முடிவும் கட்டுரை
கூறும் அடுத்த இதழில் வெளியாகும்.

அனுப்பி விட்டு, ஒரே கவனியோடு உட்
கார்ந்திருந்தான். அப்போது,

குறவஞ்சி வந்தான்—மோகனக்
குறவஞ்சி வந்தான்!

அந்தக் குறவஞ்சி எப்படிப்பட்டவன்
என்றும், அவனுடைய பெருமை எத்த
கையது என்றும் இதோ கட்டியங்காரன்
பாடுகிறான்!

நிறவும் நிறவும் நெறியும் உரை தஞ்சைச்
கொழுதகர்ச்சரபோழிமகராஜன் அஞ்சியெற்ற
குறவஞ்சி வந்தான்—மோகனக்
குறவஞ்சி வந்தான்!

நடன நாடகத்தைப் பார்த்துக் கொண்
புருத்த ஆயிரக்கணக்கான மக்களும்
இளம் கொட்டாமல் ஒரே ஆவலோடு,
ஒரே ஆர்வத்தோடு அரங்கையே பாரக்
கிறார்கள் — குறவஞ்சியின் வரலாறு
நோக்கி!

‘உடை கட்டியோ’, ‘முறம் கட்டியோ’
என்க்க

குயில்கூடி தம்பெனக் கூவிக்கொண்டு
அன்னம்

பேரீளின் றுற்று, எழில் மலிரென
யின்னம்

பெருமயலுடன் மலிந்து ஆடவர் ஓர்னாக்
குறவஞ்சி வந்தான்—மோகனக்
குறவஞ்சி வந்தான்!

கட்டியங்காரனுக்குத் தோன்றிய இசை
வானன் இவ்வாறு சொன்னி பந்து ராகத்
தியே குறத்தியின் வருகையை! பாடி
முடித்தானே இவ்வியோ, ஆயிரம்
ஆயிரம் கைகள் ஏக்காலத்தில் ‘மடமட’
என்று வழுந்து ஒலி செய்தன! ஆயிரம்
ஆயிரம் மக்களின் ஒழுமித்த ஆரவாரம்
எதிரொலித்து எழுந்தது! குழைவய்வி
குறத்தி மோத்தியே நடன அரங்கில்
தோய்றிக் கைகப்பினான், சடையோஸை
நோக்கி! ‘மடமட’ என்று மறுபடியும்
ஆயிரம் ஆயிரம் மக்கள் ஒலி செய்தன!
கைகளியே சங்கு வகையங்கள் ‘கலீர்
கலீர்’ என்று ஒலிக்கவும், இரண்டு
காதுகளிலும் குழைகள் ஆடவும், பங்
கொண்டை போட்டுச் செருவிய சுத்த
லிலை பாசியும், பலனமும், நறுமனர்
களும் கொத்துக் கொத்தாக அணி
செய்யவும், இருப்பிலே உடைவும்,

கையிலே பிடித்த மத்திரக் கோலுமாக
வந்து தேய்ந்தினான் ஒய்யார வய்வி
யான குழைவய்வி குறவஞ்சி மோத்
தியே! அன்னத்தைப் போல் மென்
னடை நடந்தான், மயிலைப் போல
நல்கினான், மாலைப் போலத் துள்ளித்
துள்ளி ஆடிக் கொண்டே அரங்கிலே
வட்டம் சுற்றினான் அந்த நடன அரளி
எழில் மிகுந்த அந்தக் கரடியிலே
மொன்மறந்தோர்கள் அத்தனை ஆயிரம்
மக்களும்!

நாடகத்தின் கதாநாயகியான மதன்
வய்வியிடம் குறத்தி நாட்டு வளத்தை
யும் வளனங்களையும் பாட்டாகவே வர்
ணனை செய்கிறான், கெதார கென்ன
ராகத்திலே.

மோழ நாட்டின் வளமை உனக்கு நான்
சொல்லுவேன் கோடி மானே
என்று தொடங்குகிறான் குறத்தி.
வாழும் உய்மதில் தஞ்சை சரபோஜி
மகராஜன் மனுதூல் சொல்பதையே

எனமிறந்து
மோழ நாட்டின் வளமை உனக்கு நான்
சொல்லுவேன் கோடி மானே!

என்று பாடிக் கொண்டே குறவய்வி
அரங்கம் பிடித்த போது, அந்தச் சோழ
நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேரும் குறி
கலத்தியே துள்ளித் துள்ளி எழுந்து
ஆரவாரம் செய்தார்கள்!

இதன் பிறகு மதனவய்வி தவறு
உள்ளவ் வளைய நீட்டிக் குறி பார்க்கும்
படி சொல்லுகிறான் குறத்தியை! குற
வஞ்சியான அந்த அபாரஞ்சியானவன்,
மதன்வய்விவின் கையிலே உள்ள ரேகை
களைப் பார்த்தவாறு குறி சொல்ல
ஆரம்பிக்கிறான், வெறும் வசனத்திலா
குறி சொல்லுகிறான்? இல்லை, பெனளி
ராகத்தில், திரை தாளத்திலே!

எது கவிர ரேகை - முன் இதை
இந்திராணி கையில் உண்டென்
இன்னதால் உய்மனாளை—இந்திரன்
எய்தியோகம் உளன் அய்யே!

அரசைப் பெருமித்ததோடு இப்பாடிக்
குறத்தி குறி சொல்லும்போது அனைக்
கேட்டும் மதன்வய்விக்கு எத்தனை ஆனந்
தம் உண்டாபும்? அத்தனை ஆனந்தம்
அந்தச் சைபுணருக்கும், அந்த நாட
கத்தை அமைத்து வழங்கிய முத்துக்
குமரனுக்கும் ஏற்பட்டது! குழைவய்வி
யின் தமையானை பாவவண்ணனுக்கோ
கால் நிலத்திலே பாவ விலை! அத்தனை
பெருமையும் பெராந்தரமும்! ஆனால்
சிவசங்கரனே?

அற்புதமான ஒரு கவி வித்தை
வையே எதிர்பார்த்து அந்த அரங்கில்

கல்யாண

நீலங்களுக்கு

• **பட்டுச் செலைகள்**

• **பாவாடைத் துண்டுகள்**

• **செசுமரி-பீஸ் ஏகங்கள்**

தென்னிந்தியாவிலேயே பட்டுச் செலைகளுக்கு

நம்பியாதி பெற்ற ஸ்தாபனம்

நல்லி சின்னசாமி செட்டி

பனகல் பார்க்

திருவாரூர் நகம் - சென்னை - 17

டெலிபோன் No. 88115

தி பாலக்காடு சிர் பண்ட்ஸ் பிரைவேட் லிட்.

சென்னை

स्थापितम्: 1947

இணைப்பு: 1951

சென்னை ஆபீஸில் துவங்கும் புது மாதச் சீட்டு ரூ. 256

மூலக் டிக்கட்	ரூ.	11,200/-	மா தாள்	200/-	50 மா துங்கள்
1/2	ரூ.	5,600/-	..	100/-	..
1/4	ரூ.	2,800/-	..	50/-	..
1/8	ரூ.	1,400/-	..	25/-	..
1/16	ரூ.	700/-	..	12/50	..
1/32	ரூ.	350/-	..	6/25	..

பிரதி மாதமும் ஐந்துமுதலும், 4 மாதத்திற்கு ஒரு முறை மூல டிக்கட்டுக்கு சலுகை நடத்தப்படும்

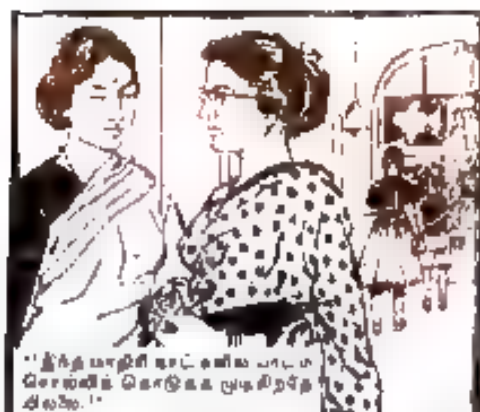
முதல் குலுக்கு தேதி 13 - 9 - 62

சிஜிஸ்டர்ட் ஆபீஸ்: 331/333, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை - 1

A. S. பாமேஸ்வர அய்யர்

மாளேஜிங் ஸ்டாப்டர்

அந்த
'அசௌகரியமான
நாட்களில்'...

"இந்த மாதிரி நாட்களில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க முயலிற்றே தவிர!"

"ஒரு ஸாரிடான் சாப்பிடாமல் நான் ஸாரிடான் தான் சாப்பிட்டேன்!"

ஸாரிடான் வளிகளினி ருத்தும், கோல்களினி ருத்தும் துடிதமாக, நிச்சயமாக, கெடுதல் எதுவுமில்லி, விவரணை ஆளிகிறதும், தலைவரி, உடல்வலி, பல்வலி, தூக்க லஞ்சமேவிரிப்பது, சாதாரண உடல் கோளாறுகள், இவற்றிலிருந்து விவரணை பெற ஸாரிடான் சாப்பிடுங்கள்.

பிறகு...
"துப்பொழுது சுவைத்துக் கொள்வீருக்கிறது! ஸாரிடான் அற்புதமானது!"

ஸாரிடான்

'ரோஷ்'

வலியைப் போக்குகிறது,
ஆசுவாசப்படுத்துகிறது,
புத்துணர்ச்சி யூட்டுகிறது

'ரோஷ்' தயாரிப்பு
லோல உருட்டிப்பூட்டக்கூடிய
வால்டான் மிமிடெட்

ஒரே மிளிர் போதும்
ஒரு நிமிஷம் 13 ம. அபசம்

1987/88-3329

ஆயிரம் ஆயிரமாகக் கூடி இருந்தார்கள் மக்கள். இதுவரை கடைபிடித்த மகோன்னதமான கடைச் சந்தையாக அடையும் இந்த நாடகம் என்று எதிர்பார்த்தே இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்தார் சிவசங்கரத்தன்குமார்! நன்னடைய தங்கையில் புழல் வாழ்வியலையே இதுவரை எட்டிவிடாத இயைத்தின் கொடுமுடியைத் தொட்டு விடும் என்று எதிர்பார்த்தே தங்கைக்கு வந்தான் பாங்கண்ணன்! இவர்களுடைய அன்பும் எதிர்பார்த்தது என்றும் வினாக்களில் சொல்லப் போனால் இவர்களுடைய யாரும் எதிர்பாராத அளவுக்கு எதிர்பார்த்ததைவிடப் பண்டிதத்து அதிகமான சிறப்போடு மிளிர்ந்தது சரேந்திர பூராவக் குமரத்தின்! "கூட்டக் கொடுத்திருவிழா"விலே அற்புதமான வெற்றிக் கொடியை காட்டி விட்டது இந்த நாடகம் என்று, குமரத்தின் பெண்ணுள் வந்து தோன்றிய முதலாவது காட்சியிலேயே தீர்ப்பு வழங்கி விட்டார்கள் பொதுமக்கள்! நாடகம் இன்னும் நிகழ வேலை ஆரோகணமாகச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது! ஆனால் சிவசங்கரனே!

காட்சிக்கு ஒரு உடை பேச்சுக்களப் பெண்கள் ஓர் அபித்யம், பாட்டுக்குப் பாட்டு ஒரு புதுமை. ஒரு புதிய கற்பனை. வார்த்தையில் துடிக்கு. நடப்பிலே மிடுக்கு. கோற்றத்தில் எடுப்பு. களையாடு வந்தது அவரின் இசையுலகம்! ஆனால் சிவசங்கரனே! குமரத்தின் மின் களவன், அந்த நடன ராணியைக் கரும் பற்றிய நயங்கள், தானும் தனிமைதான் தந்து ஏக்கமுமாக புது விசித்திரமான பிரணயலிலே நடமாடி வந்த அந்த மனிதன், சிவசங்கரன் இப்பொழுது எங்கே?

இத்தகைய பெருமைகளும், இத்தகைய சிறப்புக்களும், இத்தகைய புழல் மாடிகளையும் குவித்து கொண்டிருந்தபோது சிவசங்கரன் என்ன ஆனால் கலைவுலகத்தின் இசை மருடம் தவறு மீளவில்லை! சூட்டப்படுகிற அந்தத் தருணத்திலே, இத்தகைய இன்பத்திலும் பங்கு கொள்ள வேண்டிய சிவசங்கரன் அங்கே இல்லை!

நாடக அரங்கேற்றத்தின் கோலாசலத்திலும், நடன நாடகத்தின் பேராணத்தத்திலும் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் மெய்நிறந்து சடுபட்டு. இந்த உலகின் திகிலேயே மீளாமல் மழியாமல் இருந்த போது, சிவசங்கரன் மட்டும் தன்னந்தனியாகத் தஞ்சாவூரிலிருந்து ரயிலேறி வடக்கே போய்க் கொண்டிருந்தான்! எங்கே சென்றுகொளும், என்ன செய்கொளும், இனிமேல் என்ன செய்யப்போகொளும் என்ற சித்தங்களை ஏதும் இல்லாதவன் போலத் தோன்றினே தொங்கிய ஒரு சிறிய மேல் துண்டும்

பெண்பிரபாணி சேக்குகள்

- அயாணத்தின்போது பங்கிலாமல் தொகை எடுத்தச்செலவும் முறை.
- சமது 425 ஆயிரகலிலே இந்நியா முடி வதிவமுள்ள ஏகாமைகா ஈழாணிகலிலே எங்கும் எனிதில கொக்க மரக்கலாம்
- பங்கின் எலகை மூக்கியமான மினகலிலும் இந்ந செக்குகள் மினகலும்.
- செக்குகை ரூ. 100, ரூ. 50, ரூ. 25 ஆகிய செளகரியமான மதிபுகளில் மினகலும்.

சென்னைச் செய்தி, சென்னை, 1978 ஆகஸ்ட்

“என்னப்பா, இது இந்த கிசு
கெட் மைதாசத்தின் புகுவே இக்
கூடு?”

அடா நீ என்ன இவ்வு மெய்யா
வந்தே? கரீதான் விளையாடுடா!”

தானுமாக, ஓடும் ரயில் வண்டியிலே
உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான் சுவாசு
கரன்! தஞ்சாவூரையும், அங்கே நடை
பெற்றுக் கொண்டிருந்த துதுகவயான
தூட்டத்தையும், அந்த தூட்டத்திலே
ஆவிரம் ஆவிரம் மக்களின் புகழ்க் கி
டத்தைத் தவிரவே குடிச் கொண்டு
நின்ற தனது மனைவி குழந்தையினைய
வும் மறந்து, வாரிடமும் எதுவும் சொ
லிக் கொள்ளாமல் நள்ளிரவிலே இருக்
கியதாக மறைந்தான் சுவாசுகரன்!

ஆம், ஒரு இளைப்பாற்ற விதத்தில்
குழந்தையினிய் வெற்றி அந்த தடவ
அரங்கிலே நினைதாட்டப் போற்ற இப்ப
மான நல்லிரவு, அத்தனைய ஒரு பெரிய
சோக முடிவிலே போய் திந்தும் என்று
யார்தான் எதிர்பார்த்திருக்க முடியும்!

நாடகம் முடிவடைந்து மக்கள் கூட்
டம் வியப்பையும் பாராட்டலையும் அக்
ளிக் சொரிந்தவாறு அங்கிருந்து கிடைத்து
கொண்டிருந்தது! அதுமே நாடக அரங்
கின் நிரா மறைவிலே, மனித இதயத்
தின் எயிலையற்ற சோக நாடகம்
தொடங்கியது!

“எமத்துளளரக் காணோமே!”
என்று துடிதுடித்துக் கொண்டே திரை
யின் பின்னால் உடல் பதறி வீண்டுள்
பார்க்கவண்ணம்!

“தழுவதகளை வைத்துக் கொண்டு
இங்கேதான் சின்னா!” என்று ஒரே
தினையோடு கூற்றார் சின்னமுத்துக்
குமரன்.

“கூட்டத்துக்குள் குழந்தை அடி
ஆரம்பித்தது என்று அவர் வெளியே

சென்றதைப் பார்த்தேன்!” என்றான்
துடிக்கவிலே ஒருவர்.

“தெரு விதிலிலே காற்றாட நடத்து
கொண்டிருந்தார், குழந்தைகளை எவர்க்
துக் கொண்டு!” என்றார் இன்னொருவர்.

“இவ்வீட, குழந்தைகள் இரண்டும்
இங்கேதான் இருக்கின்றன!” என்றார்
மற்றொருவர்.

கூட்டத்தில் பங்குகொண்ட துடி
க்கக் களவாரும் முகத்திலே பூசிக் குத்த
அரிதாரத்தையும் கிளைவதற்கு முன்னால்,
அவர்கள் எய்யாநுடைய முகத்திலுந்
துயரம் படர்ந்தது. “விவாகரணக்
காணோம்!” என்று செய்தி அவர்கள்
அறிவனரையும் நிரூபித்தது!

பார்க்கவண்ணமுடைய சோகத்துக்குச்
சொல் இக்கூட தன்னிடம் வெளி
விட்டுக் கூறாமல், ஏதோ ஒரு பெரிய
சோதனையை, உள்வாங்குதல்களையே,
மறைத்து வைத்து மறுகிக் கொண்டுந்
தான் அவ்வளவு சிவசங்கரன்! அந்த
வேதனையை இனிமேலும் தீயக்க
விடக் கூடாது என்றும், இவ்விவ
காடகம் முடிந்தது! சுவாசுகாரன் தனி
வாக அமைத்தது! போய் அந்த இருக்
கியம் என்ன என்று கேட்டுவிட வேண்
டும் என்றும், இனி ஒரு விஷயம் கூடத்
தாமதிக்கக் கூடாது என்றும் எண்ணி
னான் பார்க்கவண்ணன்! ஐயோ! அந்த
இருக்கியத்தைத் தன்னிடம் சொல்லா
மகேயே மறைத்து விட்டானா, அருமை
மைத்துணர்?

“இங்கேதான் எங்காவது காற்றாட
உட்காட கொண்டுந் தாரார், எப்படியும்
இன்னும் கொஞ்ச சோதனையில் ஈடுபடக்
குத் திரும்பி விடுவார், கவிதையா, க
திரைகள்!” என்று சோகத்திப் பார்க்கவண்
னன்! சமாதானப்படுத்த முயன்றார்
சின்னமுத்துக்குமரன்.

“இக்கூட!” என்னுடைய இதயம்
விபரிதமாகப் படபடக்கிறது, இரண்டு
குழந்தைகளையும் வேலைக்காரரிடம்
விட்டு விட்டு இவர்க் கிடம் தள்ளத்தவி
யாக அவ்வளவு போயிருக்கிறார்! குழந்
தைகளை ஒப்படி விடமாட்டாரே அவர்!
இதில் ஏதோ விவாகரணம் இருக்கிறது!”

இவ்வளவு படபடத்தான் பார்க்கவண்
னன், வாரி எத்தனை ஆறுதல் சொல்லி
வும் அவனுக்கு என் அமைதி ஏற்பட
விக்கா, தெருப்பிலே நிற்பது போல்
துடித்துக் கொண்டு நின்றான் பார்க்
கவண்ணன்!”

விட்டப்பாறையிலே உட்கார்ந்து,
விவாதாதுக்குத் குழந்தையினிய்
வரலாற்றைக் கொல்விக் கொண்டே
வந்த வேறுவிவகம், இந்த இடத்தில்
கதைகளை தீர்த்திடுவான்! நிறுத்திவிட்டு
விவாதாதுகளுடைய முகத்தையே பார்த்
தான், மெனமமாக! (தொடரும்)

நரம்புத் தளர்ச்சி

உள்ளக் கொடுக்க மருந்தும் உடல் பலவீனம் இல்லாமல் போகி நல்ல ஆரோக்கியத்தை அளிக்கும்படியான ஒரு நெருத்த டாக்ஸிக்

67 ஆண்டு
அனுபவத்தை
பெற்றவியின்
கொண்டது

- அறிஞரின்
- ★ தம்புத் தளர்ச்சி, மனவீனம்
  - ★ மனம் மந்தமாக ஏற்படும் கெட்டு, உடல் தளர்ச்சி
  - ★ உத்தராயணம் & குவாடல் குவாடல்
  - ★ கோம, ஆரோக்கியம் மற்றும் திடம் தாம் அளிக்கும் பின்பு ஏற்படும் மனவீனம்
  - ★ அந்தத் தளர்ச்சி

நெர்-விகர் டாக்ஸிக்

அயர்லாந்திலும், டி.சிட்லிங் டாக்ஸிக் தளர்ச்சி மிகவும் போதுமானது.

நெர்-விகர் & கோ, (இந்தியா)

85, தளர்ச்சி தெரு, த. பெ, தெ, 1992, பெர்லி, பெர்லி-1

எல்லா நரம்பு வளர்க்கும், சிறு வயதிலும் ஏற்படும் உயர்வதற்கும்

நெர்-விகர் வின்டோஜெனோ

சிறு வயது, குழந்தை, இடுப்பு வீக்கம், மற்றும் தளர்ச்சி மிகவும் சிறி போன்ற உயர்வதற்கும் உடனடியாகக் குவாடல்களும் எல்லா நெர்-விகர் வின்டோஜெனோ

நெர்-விகர் & கோ, (இந்தியா)

85, தளர்ச்சி தெரு, பெர்லி-1

தென்னிந்தியாவில்

விநியோகம்

நெர்-விகர் & கோ, (இந்தியா)

பெர்லி, டி.சிட்லிங்

20, அகர்-விகர் தெரு, பெர்லி

தளர்ச்சி & கோ, 85, தளர்ச்சி தெரு, பெர்லி

ரேணுகா டால்கம் பவுடர்

ஆக்ரடமர் சேர்க்கப்பட்டது

ஆக்ரடமர் சேர்க்கப்பட்டது இது தனித்தனம் வந்தது

ஆக்ரடமர் - சருமத்தைப் பாதிக்கும் கிருமிகளை
விருத்தி செய்பவற்றை

ஆக்ரடமர் - சருமத்தில் ஏற்படும் துர்நாற்றத்தை
எனதில் போக்குகிறது

ஆக்ரடமர் - வெளிக்கு உபயோகத்திலிருந்து
புரணாகாப்பைக்கொடுக்கிறது

மாத்திரம் இல்லாமல் தரையில் போட்டு ரேணுகா
டால்கம் பவுடர் தான் முழுமையாக உங்கள் வீட்டை
புதுப்பிக்கும் துருவாக்கம் தடுப்பதற்கு மிகவும் உதிகிறது

கிதில் (முகம் காந்தம்) உள்ளதிலும்
இப்போது கிடைக்கின்றன

கல்கத்தா செமிகல் கம்பெனி லிமிடெட், கல்கத்தா - 29

தென்னிந்திய ஆபீஸ்: 2/149, பிராட்வே, சென்னை - 1

அன்பர்களுக்கும் ஆதரவாளர்களுக்கும் எங்கள் உளம் கனிந்த

கதந்திர தின நல் வாழ்த்துக்கள்

★

உயர்ந்த ரக வைரங்களுக்கும்

மற்றும்

தங்கம், முத்து நகைகளுக்கும்

அவசியம் போரில் ஒருமுறை விஜயம் செய்யுங்கள்

★

ஷாந்திலால் பி. மேத்தா

நகை வியாபாரிகள்

518, பெரிய கடைத் தெரு, கோயமுத்தூர் - 1

போன்: 4518

போர்முனை

அத்தனையாம் 37

இரு ரிபந்தனைகள்

விவங்குகள் கரங்களை இறுக்க, விடுதலை வேட்டை நெஞ்சில் நிறைத்து நெருக்க, போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டருடன் போகத் துணிந்துவிட்டான் தாரா. ஆனால் அவளை ரடக்கவொட்டாமல் ஏதோ தடை. செய்தது. குனிந்தான் அவன். காய்களை மோகனின் கைகள் சுற்றி வளைத்திருப்பதைக் கண்டான்.

"என்னே! கணப் பொழுதில் உருவான ஆகெசத்தில் உண்டிக்கப் பறந்து விட்டேன்டா நான். அப்படியிருக்கத் தெரியப்பற்று மிகுந்து என்னை மறக்கத் துணிந்ததற்காக உன் அப்பா மீது கொப்பப்பட்டு வே!"

பொலபொலவென்று இயிராது கண்ணீர் கருத்தங்கள் தாரா. குற்றத்தைப் பட்டி அண்ணக்க விவங்குகள் அனுமதிக்க வில்லை. அவன் கண்ணங்களைத் தடவிக்கொடுத்து விட்டு, அவன் வடிவேலு நின்ற பக்கமாய்த் திரும்பினான். "போகலை ஜாக்கிரதைவாகக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள், அவனை - அவன் காத்தா பாட்டியிடம் சீக்கிரமே

கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பித்து விடுங்கள்" என்றான்.

"ஆகட்டும்" என்றான் வடிவேலு. "நீங்கள் எதிரியமாக இருக்க வேண்டும். பெரிதாக ஏதும் உங்களுக்கு நேர்த்து விடாது என்று எனக்குத் தென்றுிறது!" என்றான் கூறினான்.

கான்புக்கு அவன் கெம்புவதா யிருந்ததால் முன்னேற்பாடாகக் கட்டி வைக்கப்பட்டிருந்த பொட்டி படுக்கைகளில் வண்டி அமித்தி எடுத்துக் கொண்டு வரும்படி போலீஸ் ஜவானிடம் கூறினார் இன்ஸ்பெக்டர். "நாங்க முன்னால் போகிறோம், டி. எஸ். பி. காத்துக்கிட்டிருப்பார்!"

தாரா கணம் - காரில் பறிக் கொண்டதும் மோட்டார் ஸாக்ஸின் இயந்திரத்தை இயக்கி விட்டு அமர்ந்தார் இன்ஸ்பெக்டர். அவருக்குப் பின்னால் ஹெட் கான்ஸ்டபிளும், உட்கார்ந்ததும் வண்டியைச் செலுத்த ஆரம்பித்தார்.

கி.ராஜேந்திரன்

'படபட'வென்று ஒலி எழுப்பியும் புழுதியை வாரி அடித்துக் கொண்டும் விரைத்தது மோட்டார் சைக்கிள்.
தேனூர்வாசிகள் திகைப்பிட்டுத்து மீளினவிலை. ஆனால் வடிவேலு உட்டி யும் தசைக்குள் மோவ்வச் சீர்த்துக் கொண்டான்.

மீர யவரத்திலும் சர்க்கில் இன்ஸ்பெக் டர் துரைசாமியின் வீட்டுக்கு வடிவேலு மோகனையும் பின்புறேடு அழைத்துக் கொண்டு போவபோது "வீட்டுக்காரி இன்ஸ்பெக்டர் ஏ-ஒன் மோர்க்குமும்பு வடை பண்ணியிருக்கா" என்று ஆசை காட்டி ஞர் "மப்ப"யிலிருந்த இன்ஸ்பெக்டர்.
"பிறகு வைத்துக் கொண்டனரம். தாரா எக்கே? அதைச் சொல்லு."
"பத்திரமாகத்தான் இருக்கிறேன். 'மோட்டை மாடியில் காற்றை உட் கார்த்திருக்கிறேன்' என்ருள். சரின் வேன்..."

"நாய்யோ!" என்று அவறினான் வடிவேலு. "அங்கேயிருந்து எட்டிப் பார்க்க யார் கண்ணிலேயாவது அவன் பட்டுவிட்டான்?"

"ஒதுக்குப்புறமாய் உட்கார்த்த இடத்தை விட்டு எழுந்திருக்கக் கூடா துள்ளது உத்தரவு போட்டிருக்கேன்;- பவப்பாடே. என்ஜெட் தேனூருக்கு வந்த கள்ளம், பிங்கன் கூட அவனை டி.எஸ்.பி.தம் பின்புறேடு டிஸ்கிக்குக் கூட் டிண்டு போயிட்டதாகத்தான் ரெண்ட் சிங்டிருக்கான்கள்! இங்கே அவன் இருப்பது யாருக்குமே தெரியாது!"

"துரைசாமி! உனக்கு என்ன கைம் மாறு செய்யப் போகிறேன் தான்?"

"செய்ய வேண்டிய பிரதிபுபகாரம் ஒண்ணுமில்லை. செய்யக் கூடாத விஷ யங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன."

"என்ன துரைசாமி?"

"முதலாவது இந்தச் சம்பவத்தை அடியோடு மறந்து. ணும். தப்பித் தவறி கூட வார்டிட்டேயாவது நீ உளறி வைச்சால் என் சரிகைத் தலைப் பாளைக்கு ஆபத்து வந்ததும். உன் ஒருத்தனைத் தவிர வேறு யாருக்காகவும் நான் இந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்க மாட்டேன். தாராலையும் இது சம் பந்தமாய் ஜாக்கிரதைலாக இருக்கச் சொல்லு. இரண்டாவது..."

"இரண்டாவது என்ன?"

"உன்னிடமிருந்து எல்லா விலாஸ் களையும் கேட்டுத் தெயில்கண்டு. அவன் நல்ல பேளரக் காப்பாற்றத் துணிஞ்சேன். அதுக்கு என் பதனிலையப் பயன்படுத்திவிட்டால் பரவாயில்லை.. ஆனால் அதனுடைய அணர்த்தம் விடைய்

கூடாது. ஒரு பெண்ணை மானம் கப்பவேலுமல் இருக்க தான் ஊரார் கன் கவிவே மண்ணைத் தூவிலும் அதை மன்னிக்கலாம். ஆனால் யாருக்காக தான் அத்த வேலைகள் செய்கிறேனே. அவர்கள் உண்ணாமலேயே அதற்குத் தகுதியுடையவர்களாக இருக்க வேண்டு மல்ஊர்!"

"துரைசாமி! உனக்குச் சத்தேசமே வேண்டாம் தாராவைப் பற்றி. அவன் பரிசுத்தமான இதயம் படைத்தவன்."

"அவனைப் பற்றி நான் கவலைப்பட வில்லை. உன்னிடம் தான் எனக்குச் கல பத்தில் நம்பிக்கை பிறக்க மாட்டே. ன் என்மிறது. நான் சொல்கிறேனென்று தோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது நீ! ஏற்கனவே இருக்கும் கேட்ட பெயர் போதும் உனக்கு; புதிதாக எதையாவது தேடிக் கொள்ளாதே! என்ன, தான் சொல்வது புரிகிறதா?"

"புரிகிறது இன்ஸ்பெக்டர் ஷார்! பேஷாய் புரிகிறது. உனக்கு ஏமாற் தம் அவிக்க நேரிடாது என்றுதான் நானும் நினைக்கிறேன்."

"அதென்னப்பா அது? நினைக்கிறேன் என்று ஒரு மாதிரியாய்ப் பேசுகிறாயே?"

"இன்னும் அரை மணி பொறுத்திரு. இரண்டுவென்று தீர்மானமாகச் சொக் கிறேன்!" என்ருள் வடிவேலு. மோச னைத் தூக்கிக் கொண்டு மோட்டை மாடிக்குப் படிக்கில் ஏறி விரைந்தான்.

மகனை மார்போடு இறுக அணைத்துத் தழுவிக்கொண்டு முத்தங்களைச் சொரித் தான் தாரா. குழந்தையைக் கொஞ்சிப் படியே, "இன்ஸ்பெக்டர் கதை கதை லாகச் சொன்னார் உங்கள் சதித் திட்டத்தைப் பற்றி" என்ருள் வடிவேலு விடம். "ஒருவிதத்தில் எனக்கு ஒரே சந்தோஷமாக இருந்தது. இன்மெட் பக்கம் வருத்தமாகவும் இருந்தது."

"வருத்தமா? எதற்கு?"

"இதென்ன கேள்வி? தெயிலுக்குட போக விக்கியே என்பதால்; தேனூர் வாசிகளை யெல்லாம் இப்படி ஏமாற்ற விட்டோமே என்று."

"பூ! இவ்வளவுதானே? இரண்டு குமே நீங்கள் துயரப்பட வேண்டிய அளியமில்லை. தேனூர் வாசிகளை ஏமாற்றியதாக இருக்கவும் வேண்டாம். வினாசு துப் யோகாமலும் இருக்க வேண்டாம் மோகனை அவன் தாத்தா பாட்டியிட கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பித்து விடுங்கள் பிறகு சத்திளாக்கிரதும் செய்து சில வாகம் புரிய எத்தனையோ சந்தர் பங்கன் திட்டக்காமலா போரு சங்களுக்கு நானைக்கே நாட்டை நு யிடம் ஒப்படைத்துவிடப் போவதி லேயே ஏன்னைக்காரன்!"

என் உபாயவு
 துன்பம் முடிப
 பிழை யிருக்க
 றேன். இரண்டு
 தினம் அடித்து
 தாக்குதற் பெரு
 கம் கண்டிரு
 வதற்கே கிடை
 பட்டர் வத்தது
 முத்தையர் களுக்
 ள் துண்கள் விவர
 சொல்லிக் கைகளை
 விடுகு மொகனை
 ள் கண் கலங்கி
 நதயம் திரும்ப
 ற்களி மாய்த்த
 அப்பா! பொ
 லத்தையோ கேட
 றி! அவர் ஆப
 தைவிடுபித்து வி
 ள் கபாஷ் பாப
 பப்பட்டு ஏதோ
 கத்தோடு தான்
 பத்து கோந்திரு
 று. உங்குள்ள கா
 தத்து முன்ன
 று. ஐ. பி. மூ
 வல் தெரிந்

சென்னை, 10.12.2019
 சென்னை, 10.12.2019
 சென்னை, 10.12.2019
 சென்னை, 10.12.2019
 சென்னை, 10.12.2019
 சென்னை, 10.12.2019

தொடர்ச்சி. உங்கள்
தொகுப்புக்கு முடிவு உண்டி
யாகி விட்டது. இனிமேல்
சந்தோஷ மோசாதத்துக்கு
வருவோம். அடுத்த நடவடி
கைகள் தொடங்கு கிற
படி செயல்படுத்தி வரு
கிற காரணம் வர வேண்டி
யிருக்கும். அந்த நிலைமை
களுக்கு, திருநெல்வேலி
நியாயமாகி விட்டிருக்கிறது”

“விசில் பமான வந்ததினக்கு
 னுளாதி அவமாணப்பட்டு வெளியேற
 யென்புயவன் நாள். பேரும் புகழும்
 அடைந்து தெனூர்வாசிகள் என்றென்
 றறக்கும் மனத்தில் வைத்துப் போத
 றும் வகையில் திரும்பியத்திருக்கிறேன்!”

“அதேவேன் கேட்கிறீர்கள். திமீ
வோகப்படுகிறது. தேஜஸ் சோயம்.
காத்தி பரிசாபை உங்கள் தீர்
வாக, உங்கள் சார் பிளே
தொடர்ந்து நடத்தப் போனமையால்

போகவே. எத்து செய்து விட்டார்
அரம் உங்களை?

“தரப்பூரில் உங்களைப் பின்புறமாய்
பெரியவர்களிடம் விட்டு விட்டு, தாரா
வும் உமாகரத்தும் சேர்ந்திருக்கிற
புனைப்படம் ஒன்று வாங்கி வந்
வேண்டும் என்று எனக்குக் கட்டி
விற்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பேராய்
போட்டுப் பள்ளிக்கூடத்திலே கவரிக்
கூட்டப்போகிறார்களாம். கீழே பள்ள
வின் கத்தாபகரும் அவரது கணவரும்
என்று எழுதி வைக்கவும் வேண்டும் என்
படி பாருஷ்டைய தீர்மானம். ஆகக்
கூடி நீங்கள் காண்பூர் போனதும் முதல்
காரியமாக என் பெயருக்கு, இந்த விஷ
யத்திற்கு அத்தகையவதொரு புனை
படத்தை அனுப்பி வைக்க வேண்டும்
அல்லது நீங்கள் சம்மதித்தால் உங்கள்
பின்னேரு அனும வருகிறேன், பட
தைப் பெற்றுக் கொண்டுநிரம்புகிறேன்
என் சொக்கிறீர்கள்?”

"எப்படி வேணுமானாலும் செய்வோம். எவ்வித ஆட்சேபமும் இல்லை."

“வரலாறு கொழி கொழிவென்று பேசுகிறீர்களே? கொஞ்சம் கூட உற்சவத்தையே காணுமே? திரும்பும் எவ்வளவு கெட்டிக்காரத்தனமாகச் சமஸ்திதிகளிலும் தாம்?”

“எவ்வாறுநின்றும் உங்களுடைய காமர்த்தியம்தான் காரணம்.”

“யோசனை என்னுடையது தான். ஆனால் துரைசாமியின் ஒத்துழைப்பு மட்டிலும் இல்லாதிருந்தால் என்னால் எதைச் சாதித்திருக்க முடியும்?”

“உண்மைதான். அவருக்கும் தான் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.”

“கம்மா உபகாரமாக எதையாவது கூறிக் கட்டிக் கழித்தால் போதாதாம் அவனுக்கு. அவன் போடுகிற இரண்டு நிபந்தனைகளுக்கு நாம் உட்பட வேண்டுமாம்...”

“என்ன அவை?”

“ஒன்று அவன் உத்தியோகத்துக்கு நாம் உரிமைத்து விடக் கூடாது. இந்த

திகழ்ச்சி பற்றி யாரிடமும் மூச்சு விடக் கூடாது. நீங்கள் கைது செய்யப்பட்டு விசாரணைக்கு முல்விக்கு அழைத்துப் போகப்பட்டதாகவே எல்லாகும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த எண்ணம் நிறைந்து நிற்க வேண்டும்.”

“சரி, அதில் ஒரு கிரமம் இருப்பதாம் எனக்குத் தோன்றவில்லை. இரண்டாவது...”

“அதிலேதான் கிக்கல்!” என்னால் வடிவேலு. அன்று வரையில் இவ்வாத அகாதாரணமானது கவிச்சுவோடு அவனை நேருக்கு நேராக உற்று நோக்கினான். அந்தப் பார்வையைத் தாங்க முடியாமல் தாரா மூதல் மூன்றயாக அவனென்றே சிரம் தாழ்த்தினான்.

அத்தியாயம் 38

காதலுக்குச் சோதனை

விட்டங்களும்கூட துரங்குகுமாவத் துறையில் எழுதிய காவ்கட்டை விரிவ இம்மியளவு பிசகாமல் பின்பற்றிக் சென்ற தாராவின் கூர் விழிகள். அதற் சென்ன பொருள்? அவன் நானி நிற் கிறான் என்பதுதான்! வெட்கப்படுவது அதுவரையில் அவன் இயல்பாக இருந்த தில்லை. அதற்கு அவசியமும் ஏற்பட்ட தில்லை. எவ்வோராலும் உயர்வாக எண்ணப்படுகிறவன், அறிவும் அனுபவ

மும் மிக்கவன். வாழ்க்கையின் மேடு பள்ளங்களைக் கண்டவன். சரளமாக எல் லோருடனும் பழகித் தான் புரிந்து வந்த பல நற்பணிகளுக்கு ஒத்துழைப்பைச் கோரிப் பேறுவதுதான் அவன் உபாயமே வன்றிக் கச்சமடைவதென்பது புதிதாக இருக்கிறதே? தன் பொருட்டு ஏற்பட்ட மாறுதல் இது என்பது புலனானதும் புன காய்கிதமுற்றான் வடிவேலு. அதோடு இன்னொரு அம்சத்தையும் அவன் கவ னித்தான். வடிவேலு வந்ததும் வராதது மாக மொட்டை மாடியிலிருந்த ஓரே நாற்காலியை விட்டு எழுந்தவன்தான் தாரா. மீண்டும் அவன் அமரவேயில்லை.

சீரான ஆகாரமில்லாததால்
நீங்கள்
மெலிந்திருக்கிறீர்களா?

ஆல்போஸாங் சாப்பிடுங்கள்

மிகச் சிறந்தது
சாதாரண உணவுடன் சேர்ந்து
சிக்கனமான, விஞ்ஞான முறையில்
ஊட்டமளிப்பது

தேநீர், காபி, பால், கஞ்சி, பழச்சம் முதலிய
வைகளுடன் சேர்த்து அருந்தினால் மிக குடியாக
இருக்கும். சிறு குழந்தைகளுக்கும், வளரும் பிராயத்
திலும், பிரசவகாலத்தில் தாய்மார்களுக்கும், சித்திக்
கும் தொழிலாளிகளுக்கும், முதியவர்களுக்கும், பல
வினம் இரத்தமின்மை மற்றும் நோயிலிருந்து
தேறி வரும் போதும்
ஆல்போஸாங் சிறந்த
டானிக் உணவாகிறது.

பெனடர் மற்றும் மாத்திசை
களாகவும் கிடைக்கிறது.

ஜே. & ஜே. டி.ஷேன்,
ஸ்தலதரபாத்—டெக்கான்

தெற்றுவதாயில் தனக்கு அவன் காட்டாத உபகாரம் திடீரென்று இவ்வகைக்கு மாட்டும் எதற்கு?

தாராவை அப்படியே விட்டு விட்டுக் கீழே இறங்கிச் சென்றுக் கடிவேறு. திரும்பவும் மேலே ஏறி வருவதாயில் அவன் கரத்தின் ஒரு முக்காவி இருக்கிறது.

"தாரா! உட்காருங்கள். நீண்ட நேரம் உங்களை நிதம் வைத்து விட்டேன். இன்னும் ஆறு அமரப் பேச வேண்டியது நிறைவு இருக்கிறது" என்று கூறி விட்டு அவனுக்கு எதிர்த்தாற் போய் மிக அருகில் தானும் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

சமர்த்துக் குழந்தை போலத் தன் சொற்படி கேட்ட தாராவிடம் வார்த்தைகளில் அச்சமில் உட்கூர் குழைத்துக் கூறியவர் கடிவேறு: "தாரா! எந்த கால இன்னும் நீங்கள் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? எங்கே, எதையோட எங்கே நிமிர்ந்து நிற்குங்கள்! இனி நம்மிடையே ஒன்றி மறைவு இருக்க முடியாது. தாரா! எவ்வளவு உங்கள் மனம் நன்றாகத் தெரிந்து போய் விட்டது!"

தாராவின் முகம் உயர்ந்தது. "பிடித்தோ பிடிக்காமலோ நீங்கள் என்ன வேண்டுகோளும் சொல்லுங்கள்; கேட்டுக் கொள்கிறேன்" என்றான். பின்னர் மென்று விழுங்கி விட்டு, "என்னைப் பற்றி எங்கையடி மட்டவா! மதிப் பிடிக்குப்போகலோ, எல்லாவற்றையும் ஒப்போடுதே கொட்டித் தீர்த்துவிடுங்கள். பின்னும் இவ்வேரு வாய்ப்புக் கிடைக்கப் போவதில்லை உங்களுக்கு" என்று கூறி முகத்தைக் கரங்களில் புதைத்துக் கொண்டு விம்மினான்.

"தாரா! குழந்தைமையப் புகைத்திடுவதற்குக் கொண்டு நீங்கள் இப்படி அழமானா? தவறுசெய்து திருந்துங்கள்! தாரா! தவறு செய்வு விட்டதாகத் தவறான ஒரு முடிவுக்கு வந்து உங்களை நீங்களே தண்டித்துக் கொள்ள முற்படுகிறீர்கள். இப்படி நெஞ்சு வெடித்து விடும் போலத் துடித்து என்னையும் சித்திரவதைக் குள்ளாக்குகிறீர்கள். ஆனால் தாரா! நீங்கள் அவ்வாறு எண்ணுவது நியாயமில்லை. எந்தவிதமான தவறையும் நீங்கள் இழைத்து விட்டதாக நான் கருதவில்லை."

என்னதான் சொல்லியும் தாரா மனம் குழறுவது நிதங்கையில்கூட. அவனிடம் மன்னுருவதால் பவன் ஒன்றுமில்லை என்று கண்டுகொண்டான் கடிவேறு. நேற்றே நிற என்னத்தாகக் கவமிட்டான்.

"தாரா! நீங்கள் கதறியதும் சரி. இன்று என் மனத்தினிருப்பதை நான்

கூறத்தான் சொகிறேன்; நீங்களும் கேட்டுத்தானுமேயன்றும்!"

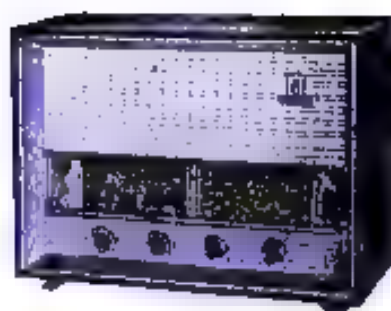
வதனத்தை மறைத்திருந்த கரங்களில் தயர்ந்தாமலே இருப்புகு மேலாக உட்கூறிய அமைத்தான் தாரா. அவனிடம் போ வேண்டாமென்று இவ்வகைமீத பாவினாய்க்.

அந்தக் கெஞ்சலை மட்டிலும் கெஞ்சாமல் தாக்கினான் கடிவேறு. "தாரா! சீமாச்ச உங்கள் மீது அன்று பறி வந்தது வது வாகத்தவம். ஆனால் உட்கூறியால் அவர் வாயை அடக்கி விட்டார் சொன்னபடியும். உங்களைப் பற்றிக் தரக் குறைவாகப் பேசினால் தொனித்து விடுவதாகப் மிரட்டி விடுத்தார். அவர் சொல்லி மீறிச் சீமாச்ச ஏதும் செய்கிறதில்லை போவதில்லை. ஆகவே உங்களுக்குத் திராமத்தினிருந்த நற்பெயரும் குறைத்து விட்டிருக்கப் போவதில்லை. அப்படி விடுத்தும் நீங்கள் நெஞ்சை விட்டும் கெம்பிப் போகவே தருவததை எதிர்பார்த்துத் தனித்துக் கொண்டிருக்கீர்கள். ஏன்?" என்று கேட்டு விட்டு நின்று விடும் கடிவேறு. கேள்விக்குத் தாரா விடமிருந்து விடை கிடைக்கவில்லை.

"தானே பதில் சொல்கிறேன்" என்று கடிவேறு. "உங்களுக்கு உங்க விடமே தம்பிக்கையில்கூட! அதுதான் உங்கை! சீமாச்ச கூறியது பொய் பேசுந் போன்றனம்தவம் அப்போதெதற்குத் திருப்பிவிடாத்த விட்டாலும் விவரத்தையே அவர் தவறு அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக் கொள்ள நேரிடும் என்று பீதி அடைத்தீர்கள். உற்றுப் புறத்தில் புனைவைக் கண்டவர்கள், அதன் கையத்தின் நெருப்பு கொழுந்து விடுவதை உணர் எத்தனை நேரமாகும் என்று உங்கள் இதயம் இடித்துக் காட்டி வது இல்லையா?"

தாராவின் மேல் நடுக்கம் அடித்தது. அவன் நடந்து கொண்ட விதத்துக்கு மேல்வான அர்த்தத்தை கடிவேறு ஆராய்த்துத்தான்; அதனை அவர் நெருக்கு நேராகச் சந்தித்துத் தானும் வெண்டுமென்று பிடியாததும் செய்தான். தன் ஆசாபாசங்களில் கவருபத்தைக் காணும்போது குழிந்த அச்சத்தைத் தவிர்க்க இயலாமல் நிற நின்று தாரா. மிரண்டு ஒதுக்கினான்; கூனிக் குறுகினான்.

கடிவேறு அவனிடம் கருணை காட்டவில்லை. தன் மனத்தைக் கவனத்திற் கொண்டு, மேலும் மேலும் கூரிய சொற்களால் அவனைத் தரிசுத்துத் துன்புறுத்தினான். "காண்புருக்கு நீங்கள் கடிவு சீக்கிரம் திரும்பி விட முடிவு செய்வதற்கு நான்தான் பொறுப்பாளியோ என்று அங்கத்திரு நான் பதறியபோது நீங்கள்

மடல் Q724: 8-பைக், ஆக்-வேக், 8 பைக்
முடி பைக் கம்பென், என் அம்மெ என்டிஸ்
(இது L.L.கெட்)
மத்திய மடல் Q727: (உரு பைக்) 7-பைக்

murphy radio

Delights the home!

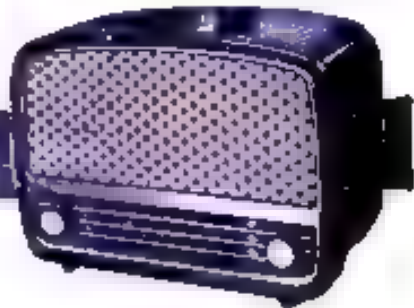
மடல் Q741:
8-பைக் 8-பைக் வேக் தீதாடல்
ஆக்-வேக், 8 பைக்
பிரெஷ்-8 பைக், என் அம்மெ
என்டிஸ் (இது பைக்)

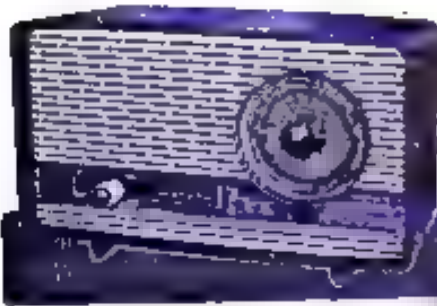
மர்ரி ரேடியோ

மடல் 0152
 6-பாகம், 5-பாகம்
 6-பாகம், 5-பாகம்
 ஆம்-பாகம், 5-பாகம்
 5-பாகம்-6-பாகம், 5-பாகம்

மடல் 0304
 6-பாகம், ஆம்-பாகம்
 5-பாகம், 5-பாகம்

மடல் 0315
 ஆம்-பாகம், 5-பாகம்
 5-பாகம், 5-பாகம்
 5-பாகம், 5-பாகம்
 (5-பாகம், 5-பாகம்)
 5-பாகம்

மடல் 0768
 6-பாகம், ஆம்-பாகம்
 5-பாகம், 5-பாகம்
 5-பாகம், 5-பாகம்
 5-பாகம், 5-பாகம்
 5-பாகம், 5-பாகம்
 5-பாகம், 5-பாகம்

MR. G. 108

இல்லத்திற்கு இன்பப்பாவிக்கிறது!

அந்த ஆஸ்திரேலிய மறுத்தலைத் தீர்ச்சி. அவசரப்பட்டுக் கொள்வதில் சோக்கியில் குற்றச்சாட்டுக்குப் பலத்து தப்பி ஓடியதாக ஆகும். அவர் கா வதுக்கும், கொட்டம் அதிகரிக்கும். செட்டி பெயர் உக்கிரச் சூழும் என்று எச்சரித்தேன். நீங்கள் அதையும் பொருட்படுத்தவில்லை. போய்விட்டு அவசரப்பட்டார்கள். ஏன் என்று எனக்கு இப்பொழுது தன்னால் புக்கிறது. தாரா? நீங்கள் சோக்கியிலிருந்தோ எங்கிலிடமிருந்தோ அங்கு நேனார் வானிலிடமிருந்தோ தப்பி ஓட வந்தவர்களில்லை; உக்கிரமிருந்தே நீங்கள் தப்பி ஓடப் பார்த்தீர்கள்!

"எதற்காகத் தாரா? ஏன் அப்படி அந்நிப் புடைத்துக் கொண்டு ஓடவேண்டும்! எத்தியமில்லாத ஒரு சேவையில் ஈடுபட்டு ஏமாற்றமடைவானேன்? மனச் சாட்சியை மூறித்தவிட முயலுகாணோம்? மனிதன் மரணம் ஆட்கொள்கிறவரை மனச் சாட்சிக்கும் சாவு கிடையாது! அந்த ஒப்புக் கொள்ளுங்கள்! அப்போது நம் காதலையும் ஒப்புக் கொள் சிந்த நெஞ்சுறுதியைப் பெற்றீர்கள்!"

தாரா நீண்ட நேரம் மௌனமாக இருத்தாள். சித்தவர்க்கு நிறைவச் சக் கிணர் அளித்த பிறகு, மனத்துக்குள் அவற்றை அவர் நிதானமாக அமை யோட அவகாசமுமளித்தாள் அப்போது. மெல்ல மெல்ல அவள் உதனம் மட்டிலும் ஏதோ ஒரு வரம் போல முற்புது போல் இயோகம் உயர்ந்தது. சிவப்பெறிநீர் படர்ந்து தின்ற கண்ணின் அவள் தெக்குருவி நகிவுற்றிருப்பதை நகித்தாள்.

"கண்ணின் துறந்த அடக்கியவாடு பாடி விட்ட போதிலும் எவ்வளவு திட சித்தத்துடன் வருஷக் கணக்கில் தான் எவ்வளவு ஒட்டி வந்திருக்கிறோர்கள்! எவ்வளவு நடந்து கொண்டு வந்திருக்கிறோன் என்பதை வெக்காம் நீங்கள் கணபமாகப் புறக்கணித்து விட்டீர்கள். தெய்வம் மனம் இவ்வளவு இவ்வளவு அத்தரவுகளில் என்ன வெறுத்து ஒதுக்கி வ கணவருடன் கூடி வாழ்ந்தேன், தான்? எவ்வளவு மனசுபுடியும் அதற் கொன்றம் செவ்வாய்க்காத அவர் தடியடி பட்டுப் பிராணத் தியாகம் செய்து என்னை விதவையாகி விட்ட போதிலும் விட்டுப் போகாமல் இருக்கிறதே இந்தப் பாலும் இதயம், அதன் உறுதிக்கு என்னை குறைச்சல்? நேனாருக்கு வந்தபிறகு வெங்கிட்டு வந்தபிறகு க்காக, நியாயத்துக்காகப் போராட வில்லைவா? பெண்ணாக இருந்தும் பங்கி யொன்றைத் தொடங்கவில்லைவா? அது வரது மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும்

அவர்க ளில்லைவா? வைராக்கியம் திறந்த உண்மையில்லையா இவை வெக்காம் எத்தியமாவிலிருக்குமா?"

அப்போது ரகசியமாகச் சிரித்துக் கொண்டாள். "தனக்குத் தானே அது தம் சொல்லிக் கொள்ளுகிறாள் இவள்? வார் செட்டி இதைச் சம்பந்தப்பட்ட!"

"என் காதல்! ஏன் மறுக்கும் உறுதியை உங்கள் உண்மை பெறவில்லை; பெறப் போவதில்லை. அந்த ஒப்புக் கொள்ளுங்கள் தாரா! ஒப்புக் கொள் ளுங்கள்!"

"உங்கள் வட்டி தர்க்கத்துக்குத் தொவையிலாததை நீங்கள் நினைத்துக் கூடப் பார்த்து மாட்டேனென்கிறீர்கள்! என் உண்மை கொஞ்சம் தடுமாற ஆரம் பித்திருப்பதாகவும் சிறிது சிறிதாகப் பவ்வியமடைந்து வருவதாகவும் பரி ணம் செய்தீர்கள். அப்படிச் செலி செய்வது எனக்குச் சொக்கி முடியாத அளவுக்குத் துக்கத்தைத் தந்தபோதிலும் உக்கிரத்து ஆஸ்திரேலிய மறுத்தால் சரி."

அப்போது குறுக்கே புருத்து இதை மறுத்துவரக்க வாயெடுத்தாள். அவளை அமைதியாக இருக்குமாறு சமீகியைச் செய்தாள் தாரா. "நான் பேசி முடித்துவிடுகிறேன்" என்று உறுதிப்படுத்தோடீர்த்தாள். "நெஞ்சுறுதியைப் பெறுவதற்கான வழியைச் சற்று முன் எனக்குக் கற்றுக் கொடுக்க முற்பட் டீர்கள். ஆனால் அத்தகைய திடமான உண்மை உக்கிரமிடம் இருக்கிறதா என்பதை யோசித்தீர்களா?"

"தாராவளாக இருக்கிறது" என் றார் அப்போது தன்னம்பிக்கையுடன்.

"அன்றைய இரவை இன்னும் தெளி வாக ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் அன்று தம்முடைய சம்பாஷினை காதலைப் பற்றி எப்பதாக என்னவாகி கொண்டிருந்தீர்கள். தாரா போர் முனைக்கு நீங்கள் போய் போவதைக் குறித்தே பேசிக் கொண்டு வந்தேன். ஒரே திடுக்கிட்டு நான், 'சம்பந்தத்தைத் தான் அளிக்கப் போகிறேன்' என்றதும் என் காதல் வெளிவிட்டு விட்டதாக நீங்கள் எடை போட்டுக் கொண் டீர்கள். அப்போது உடனடியாக உங்கள் பணம் பெற்றவர்களிடம் பற்றி யும் ஈராணரப் பற்றியும் கவியுபோடு நீங்கள் வில்லைவா? அவர்கள் எவ்வாறு இதை ஏற்றுக் கொள்வார்களோ என்று எண்ணியபோது நீங்கள் திகைப்படைவ வில்லைவா?"

"சில விதாடின அப்படி நான் தடுமாற்றம் அடைந்தது கால்தவம் தான்" என்று தாமதமீன்றி ஒப்புக் கொண் டாள் அப்போது. "அத னுமேயே நான் கொண்டு என்று நீர்

காஷ்மீர் பொக்கே ஸ்க் உபயோகித்து மணிக்கணக்காக சுகந்தத்துடனும் புதுமையுடனும் இருங்கள்

‘சுகந்தமான காஷ்மீர் பொக்கே
தரம் ஒரு அழகுரதன டால்க்...
குழந்தைகளைப் பவுடர்
விரண்டையும் அளிக்கிறது.

‘காஷ்மீர் பொக்கே டால்க்கின்
மைவான, பூவிதழ்போன்ற
மனமயான ஸ்பரிசுத்தை
கள் உணரும்பொழுது ஒரு
சாண்டித்யம் இருப்பது போலவே
வரும். உடல் மூர்ச்சையும் தடவித்
துண்டு அதன் சுகந்தப்பெருக்
காரமும் புதிய சுகந்தமனத்தில்
ரத்து மலிமுகங்கள்

ஒருத்தைய திரட்ட
தல் கஷ்டமும் கை
நிழல்கள். காஷ்மீர்
பொக்கே, எந்த ஒரு
மிசேஷ குழந்தை
களை பவுடரைப்
பொலவே, மிகுந்தவும்
பட்டுப்போகாதது
யானது. சுகந்தம் இரு
வதும் உபயோகித்
தக்கது. அங்குள்ள
கோகலிவான நேர
பவுடர்!

காஷ்மீர் பொக்கே

டால்கம் பவுடர்—ஆடவர் மிகும்பும் சுகந்தமூண்டுது!

செ.செ.செ.செ.

உங்கள் சருமம்
மிருதுவாக, சுத்தமாக

புதுமலர்ச்சியோடு

விளங்க

டாடாவின்

ஓடி கோலான்
சோப்

மாணித்து விடாதீர்கள். அசைக்க முடிவாத மனோபலம் எனக்கு உண்டு தாரா! அதோடு கட்டுமஸ்தான தேகமும் உலக்கை போன்ற இரு கரங்களும் இருக்கின்றன. உழைக்க என்னும் முடியும். தாரா! என்னுடன் புறப்பட்டு வரவும். இத்தக் தேனாரும் வேண்டாம்; உங்கள் காப்பிற்கும் வேண்டாம். யாருக்குமே நம்மை இன்னுரென்று தெரியாத ஒரு பிரதேசத்துக்குப் போவோம். அங்கே தான் பாடுபட்டுப் போருள் சேர்த்து உங்கடையும் மோகனையும் காப்பாற்றுகிறோம். நிம்மதியாக வாழ்வோம். தாரா! "சரி" என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லுங்கள்!"

"நிஜமாகவே எனக்காக நீங்கள் இதைச் செய்வீர்களா? உத்தரர் உறவினர் சொத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் துறத்து விட்டு இந்த அபலைக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்கும் நோக்கத்தோடு மெய்யி வந்து விடுவீர்களா? மட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள நில புலன்களை வட்சியம் செய்காமல் துடைத்தெறித்து விட்டு வாரக் கூலியும் தினக் கூலியும் பெற்றுப் பரம ஏழையாக என்னுடன் குடும்பம் நடத்துவீர்களா?"

வடிவேலு ஒரு வேகத்தோடு எழுந்து நின்றான். "சத்தியமாகச் செல்வென். தாரா! உங்களுக்கு அதில் எவ்வெவ்வகூடச் சந்தேகம் வேண்டாம்" என்றான். அவனுடைய நாடித் துடிப்பு அதிகரித்தது. இருதயம் ஒவ்வொரு மூலையிலும் அடித்துக் கொள்ளும் போதும் "தாரா" வென்ற அந்த மகாமந்திரத்தை உச்சரித்தது. "எங்கேய் போன்ற பாக்கிய சாலி வேறு யார்?" என்று பரவசத்துடன் கேட்டான் தாரா. "சத்தியம் அப்ப என் மீது நீங்கள் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்பதை இன்றைக்கு நன்றாக உணர்ந்து கொண்டீன். அதைத் தெரிந்து கொண்ட குதுசலத்தோடு, மன நிறைவோடு எனக்குச் சொல்லுவார அனுமதி கொடுங்கள்!" என்றான்.

வடிவேலுவின் இதயம் நின்றவிட்டதா? இவ்வளவு அவன் மூகம் ஏன் இப்படி வெளிறி விட்டிருக்கிறது! பாயாகச் சுண்ணாம்பு விழுந்தான் அவன். அவன் காவடிக்கில் பங்கு போன்ற மிருதுவான அவன் மடியில் முகம் புதைத்து. "இரும்பு!" என்று குற்றம் சாட்டினான். "தாரா! உங்கள் இருதயம் இரும்பு!" என்று அவரினான்.

அவன் தன்னைக் கோரி விட்டு ஆவாசப்படுத்திவரின் கோத்தனப் பற்றி மெல்லத் தூக்கி அவன் முகத்தை உயர்த்தினான் தாரா. அவன் கன்னங்களை இரு கரங்களிலும் ஏந்திக் கொண்டு "இன்னும் ஒரே ஒரு சந்தர்ப்பம்

கொடுக்க மாட்டீர்களா எனக்கு?" என்று கம்மிங் துரவில் கெடுவிக் கேட்டான் அவன். "தேச சேவையில் ஈடுபட்டு நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போராடத் தீர்மானித்திருக்கிறேன் தான். போலீஸார் விளையாட்டாக என் கரங்களில் பூட்டிய விலங்குகளுக்கு அந்த ஆயோத்தை ஊட்டி விடுக்கிறது. உங்கள் அனுமதியோடு நான் அதில் முழுமூச்சுடன் இறங்க ஆசைப்படுகிறேன். தயவு செய்து மறுக்காதீர்கள்!" என்றான்.

"தாரா! கபைமாகச் சொல்லி விட்டீர்களே! சத்திர இயக்கத்தில் பங்கு கொள்வதற்கென்று எங்கே விட்டு விவி வெரு தூரம் சென்று விட்டால் எங்கேயும் என் காதலையும் தட்டிக் கழித்து விடலாம் என்பதுதான் உங்கள் மனோபலமா?"

"தட்டிக் கழிக்கத்தக்கவில்கை; ஒத்திப்போட விருப்புகிறேன் என்று வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்."

வடிவேலு சித்திர ரேகைகள் நெற்றியில் படர விழிக்கவே. "விளக்கமாகச் சொல்லிவென் கேளுங்கள்" என்றான் தாரா. "இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் தாம் பிரித்திருப்போம்; நம்மிடையே தனிர் விட்டிருப்பதால் நீங்கள் கூறுவதற்கு அத்தக் காதலச் சொதிப்போம். அத்தப் பரிட்சையில் அது தோல்வியை வலிக்கல் என்றல் பிறகு சமூகத்தை எதிர்த்து வெகுறி கொள்ளும் முயற்சியை மேற்கொள்கிலோம். அவசரப் பட்டு நாம் வரையையும் விரோதித்துக் கொள்ள வேண்டாம். பின்னாலு வருத்தங்கொவதற்கு இடம் வைத்துக் கொள்வானேன்?"

"தாரா! மொய்பவும் முன்னெச்சரிக்கையாக இருக்கிறீர்கள். தவறியில்தான். உங்கள் சொத்தங்களுக்கு உட்பட நானும் தயார். நீங்கள் வென்றவனை வெலியேற்றச் சாத்துவீய் போர் புரியுங்கள். நான் தவிர்வின் கொட்டத்தை அடக்கப் புறப்படுகிறேன். ஆனால் தாரா....."

"ஆனால், என்ன?"

"உங்கள் மனத்தைக் குறைவின்றிப் புரிந்து கொண்டு விட்டதாக நான்தான் இந்த விஸ்ட வரையில் வாய் மிழியப் பேசி வந்திருக்கிறேனே ஒழிய நீங்கள் ஒரு வார்த்தை கூட மனம் விட்டுச் சொல்லவில்லையே!" என்றான் வடிவேலு ஏக்கத்தோடு.

தாராவின் பத்து கிரகங்களுக் காதலனின் கரங்களைப் பற்றிக் கவிவிதங்களில் ஒற்றிக் கொண்டன. ஓராயிரம் முறை அத்த உதடுகள் துடித்தது, ஒவ்வொரு துடிப்பின் போதும் ஓராயிரம் இலிய உண்மைகளை உணர்த்தின.

ஆண்டுகள் சேவை

பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கைத்தறித் தொழில் மிகவும் நெருக்கடியான நிலையில் இருந்தது. ஏராளமான அளவில் கைத்தறித் துறிகளை தேய்விக்கிவிட்டனர். கிறிபரண குமாந்தன் உற்பத்தி குறைக்கப்பட்டது. ஆயிரக்கணக்கான தொலைவர்கள் வேலையில்லாமல் துயரடைந்து நெடித்தது.

ஆகவே இத்தொழிலுக்கு உதவ ஒரு ஸ்தாபனம் அஸ்திவம் தோண்டியாக இருந்தது.

இத்தொழிலுக்கு உதவியாக திறமையான கொள்கை. 1952ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட அகில இந்தியக் கைத்தறி போர்டு. பலவித நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. 1952ல் 310 கோடி ரூபாய்களை, 1959ல் 198 கோடி ரூபாய்களையும் இருந்த கைத்தறித் துறியில் அயலான உற்பத்தி 280 கோடி ரூபாய்களாக ஆகவேண்டும் என்பது மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் குறிக்கோள். இந்தியாவின் வளர்ந்து வரும் குடிமகன் தொழிலாள கைத்தறித் தொழில் இந்த வளர்ச்சிக்கு யதிகாரிக்கும் வளங்களில் சிறந்து முன்னேறி வருகிறது.

இந்தியாவின்
மாபெரும்

அகில இந்தியக் கைத்தறி போர்டு

குடிசைத் தொழிலுக்கு உதவும் ஸ்தாபனம்

ஜாகார்தாவை நோக்கி!
(குண்டமுனி)

முன்பு கழனி, புட்டகம், காயல் ஆகிய
நிலைகள் செவ்வேதி ஐயக்கொடி தாட்டிப்
புறப் பெற்றோர் கையினால், இன்று இந்திய
விவசாயத்து வீரர்கள் இத்தொழிலாளிகள்
நாட்டாரை ஐயக்கொடி செவ்வேதி கொடி
தாட்டிச் செவ்வேதி. ஐயக்கொடி
நாட்டாரை ஆகிய விவசாயத்துப் போட்டி
ஆகத்து மாதம் இப்பத்தினாக்காத தெய்வீ
வெற்றி செட்டமர் மாதம் காயல் தெய்வீ
வெற்றி தட்டெடுக்கிறது. இத்தொழிலாளிகள்
காள் இந்த விவசாயத்துப் போட்டியை
போட்டி அழகுறைய தாள் தலை
செவ்வேதிப்பெறுகின்றனர்.

இராக் தாவித் தடைபெறும் இந்த நாள் கா
வது ஆசிய விசேஷாட்டுப் போட்டியின் கடைந்
தொன்வதற்காகச் செங்கும் இந்திய நாடா்கி
விரர்கள் சென்னைக்கு செல்பிராத்திய நாடா்கி
விரர்களோடு ஐக்கிய சீத் தெளி ஓர் கடை
பிஷன் ஆட்டம் ஆடிவிட்டுச் செல்லுங்கள்.
முதலில் இந்திய நாடா்கி விரர்கள் சீத்
தெல்பிராத்திய கோஷ்பியன் தங்குத ஆடி
நடு 'கோஷ'ப் போட்டு விட்டனர். தெல்
பிராத்திய கோஷ்பியன் செந்த ஐயார்
அத்தம் 'கோஷ'ப் போட்டு எதிர்த்தில்
பாறாட்டைத் தெடித் கொண்டார். அட,
பாஷமே! ஆசியப் போட்டியின் ஆட்போதெ
வர்கள் தெல்பிராத்தியக் கோஷ்பியன்
ஆட்டும் பெற்று விடுவாரகனோ என்று
பரிதாபப்பட்டார்கள் பவர் இந்திய நாடா்கி
விரர்களுள் தக்கனாக இயங்கத் தனது 'கோஷ'
போட்டதால் ஓய்ந்துள்ளனர். ஆனால் அத்
தனினாலும் தெல்பிராத்திய கோஷ்பி போட்
பிஷர் விதையு தடுத்து அக்களய 'திரோ'
யாக விளங்கினார். இவ்வாறு இராக் தாவித்துத்
சென்றிருக்க சென்னை நகர், அக்களய களம்

பு. பிரதீபன் குறுக்கிட்டு பேசுவதை தடுத்த
தகுந்த விட்டது. நெல் பிராந்திய, கோஷ்டி
யின் பீடப்படி ஆட்டக்காரர்கள் இறைய
மோடு பந்தைத் தேவியார்கள் படை தடைய
இந்திய கோஷ்டியினர் 'கோஷ' ஆடினும்
சாண்மை இழந்தனர். 'ஜார்ஜ் கார்னர்'
படை தடையவை விடைத்தும் பயனில்லாமல்
பொறித்து, ஸ்டாபிசின் தலை பிழைத்தது
தம்பிரான் டிஸ்மிஸிங் என்ற கனடாவை
இந்திய தளக்கி ஆட்டக்காரர்கள் ஒரு
'கோஷ' மோட்டு ஆட்டத்தை வென்ற
தோஷியினர் குடித்தனர். இதற்கு இங்
லாந்து குமையப்பட்டு விட்டால் பிறகு அங்கிய
நாடுகளில் தாக்குப் பிடிக்க வேண்டுமே,
என்று வெகுவாற்றினோ?

மூன்றென்பதும் ஒன்றிப்பீடு தூதர்க்கு வீரர்க்கு எதிர்த்து போஷ்ய மீது சமயாசீலாக இருப்பது மூப்பது 'மோக்'கள் போட்டு இளைப்பதற்கு விரைவாகவும் பார்க்கிறீர்களேயும். தூதர்க்கு கொடுத்துப் பதிலாக சிங்கப்பூரிக் ஆயுதம் கொடுத்த போஷ்யமோ ஒன்று ஒரு 'மோக்' போட்டுத்தான் வெகுந் பெற்றிருக்கிறது. உட்கொண்ட இளைப்பதற்கு வீரர்கள் எந்த பட்டத்தை மறுக்கவும் தம் இந்திய போஷ்யமீதான எதிர்ப்பு வெண்டும் என கூறும்படியிருக்கும்.

தனாகத் தனி காரியாக, எந்த பற்று, மன ஏதும், மனதில் குதலிவ கைகளில் கொத்த இதுவா ஆட்டக்காரர்களும் தூசு தாவுதும் செவிக்குள். ஆயிவ விசையாட்டு போட்டியில் இத்திய ஆட்டக்காரர்கள் தங்கப் பதக்கங்களும், செவியில் பதக்கங்களும் நிறைபல் பெற்று இத்தியாவின் பெருமைபா உயர்த்த மேன்கும் வந்து ஆகி உள் வளம்புமே.

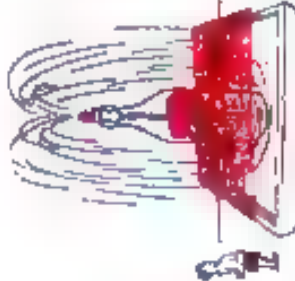
புன்னியான்

உள்ளும் உள்ள எத்தனையோ மாத் வண்டுகளும் அற்புதமான அழகு வாய்ந்த மாத் புன்னியான். சில மாத் வண்டுகளுக்குக் கொடைகொடுத்தும் மட்டுமே உடலில் இப்போதிவான புன்னியன் தொன் தும். பிறகு அவைகள் மறைந்துவிடும். ஆனால் பிறக்கும் பொழுது அழகு புன்னியனோடு பிறந்து காந்தாரம்வெய்யமன் அத்தப் புன்னியன்வெய்யமன் வாரும் மாத், நம் பாரதத்திலும் இவ்வெய்யமன் வாரும் மாத், மாத் இரத்தின் இது பெரியது அமை. நியூரித்து கிள்கும் - தொன் வரை - புன்னியான் உவரம் மூன்றுதான். சிலத்த லாமி வரிசைத்

யோம்பிச் சொல்பம் திருத்த

நத்தவையன்மில் தானுயர் பீட்டுச் சொல்லும் னத்த திர்க் குறாவிலைப் பார்த்திருப்பீரென? அதே சொல் உங்கள் வீட்டில் நீங்கள் கூடச் செய்து பார்த்து மிழைகள். இவ்வெய்யமன்கொளம் ஒரு பாட்டும், னத்த ஒரும் கார்க், உம் டிசுக்க் காப்பிடப் பண்பென "கட்டா" ஒன்றை. பாட்டிலும் பாடியவர்க்கு நிறை திரப்பிச் சொல்லுங்கள். கார்க்கில் வையத்தின் கட்டா தழைப்புகு தரை மீட்டி அகில் அத்தம் குழைச் சொடு பாட்டில் அருத்தி ஒடுங்கள். கார்க்கில் சொடு கில'கட்டா' (பாட்டில் தீயில் அடியை முழித் திருக்க சொல்லும் (பாடம்). பாட்டிலுக்கு வேறிய திட்ட சொல்லுக்கும் காந்தாரமில் ஒன்றும் உம்மும் முடித்த மட்டும் லாந்தை உம்மே

னத்திச் சொல்கது. சொல்லும்கொளம் காற்று முழுகுவென்று உம்மே திறைம். னத்தியாவதும் உம்மேயு உம் ஒத்தத்த அப்பாள் இருத்தும் கொள்க. ஏன் தெரியும? அதை 'வாட்டா'மில் வுப்பாசு நீர் பீட்டு அடிக்கும். வேறு தொன் வரை திருத்தைப் போய்த் தன்மீர் சொந்தியடி இருக்கும். இப்படி ஏன் ஏற்படுகிறது த் மெழும் லாந்தை னத்தி உம்மே சொல்கது. இவ்வெய்யம் அத்த இடத்தில் காந்தில் அருத்தம் அதுவானதென. த் னத்தவதை திறத்தியதும் பாட்டிலுக்குள் அமைப்பிட்டும் காந்த வேறியே முழித் சொல்கது. அப்போது அது திறைத் தொ அருத்திவது. தன்மீர் எட்டி வேறியேயும் மெழும் அடியினால் தவாரத்தின் மூலம்கொள்க. த் எத்தனை பனமாக னத்தி லாந்தை உம்மே சொல்கதி இருக்கிறபோ அத்தனை வேகமாகவும் உவரமாகவும் தன்மீர் வேறியே பீட்டு அடிக்கும். காந்திலும் அடித்த உத்திவது இவ் ஓர் உதாரணம்.

இம் உடனெல்லாம் வெள்ளையன் புன்னியனோடு இது அழகு சொட்ட திறக்கும். இதன் சொம்புள் தாபுது அடிக்கும் வரை இவ்வாச வரக்கும். முடிபென் கார்க்கிலும், புதர் பண்டிய பிடுதெசுக்கிலும், னத்த புன்னியனிலும் அனெகமாக ஒலுக்க னர்க்கில் ஓர் மானையும் இவை வலிக்கும். ஆனால் இப்போது மூலத்தில் இவ்வுதல் உண்டு. பிடிபுது நேரம். சிலத்த காமி லாந்தை - காந்தி இவ்வகல் போனவும், புன்னியன் ஓர் தன்மாரும் மார திறக்கொளம் மும் மெட்டகடலாடுவார்சுக்குத் தொண்டும். காந்திச் சொல்லும் ஆரம்பிக்கு மூன்றும் மானியக் கொலிக் தாந்தத் பிறகுமே இது இவர நெட - வேலிச் சிவம்பம், பன் கொள்கலித் திறத் தாந்தித் துருவிலித் இப்போதிக் கொன்றுக்கும்.

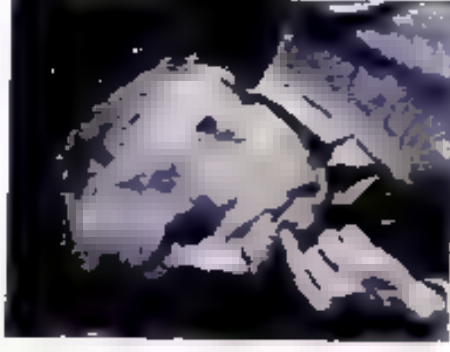
கோப்பையைத் தூக்கும் புதுன்

ஒரு புதுனைக் கொண்டு இரண்டு மட் கொப்பைய மிளத் தூக்குவாய் மட் கொப்பையிற் னைப்பிடி விகத் தொட்டெய் கூட்டாது. முடியாத எந்துதானே கொள்ளுமாய்? தான் முடியும் என்று சொல்லு இதை. புதுனைக் கொடுதலாக னது. இரண்டு கொப்பையினையும் புதுனில் பக்கத்திற் கொள்ளுக

வையத் னத்திப் புதுனை னத்தின் திலி. (பாடம் 1) அதித் திறப்பியே புதுனை திற்கு னத்திப் புதுனை தாக்கு. புதுன் வரையம் காந்திப் போகாமல் கொட்ட வாய் பிடித்தும் கொண்டு தூக்கு. மட் கொப்பையன் இவ்மட்டும் புதுனில் பக்கத்தில் விழாமல் ஒட்டி கொன்றுபுதுனைத் காண்டாம். (பாடம் 2) காந்திரை. மானாய்? இவ்வெய் இவ்வெ. காந்திச் அருத்தும் உத்தி தான் இத்த மித்தவத்துக் காரணம். எப்படி என்ரு திலிப் போகிறதுப் போக.

பதற்கு, பரமசிவ மெழுந்தரமாய் உலகத்தினை நோக்கித் தோட்டமிருந்தபடி, ஒன்றும் சொல்பவையொன்றும் கூறாமல் செய்து கொள்ளுமா, அவரத்தின் எல்லா தனிமை போய் உயோகிக் கின்றபடி அவர் மீள், பிரபஞ்சத்தின் நியாயமடைந்தும் பதிவின் வெள்ளம் மீதுகிடையாதது உருத்தவருக்கு, இரண்டிலே சொந்தக்கல் அவதூட்டுகொள்ளுதல் முடியும் ஏதாவதோ?

இந்த தூய்மையுடன் மகத்தான அறிவாகி-
 ஆழத்திற் சித்தியுடையார். அங்ங் அடித்திற்
 அடியுத மனத்திற் சம்பந்தமுடையார். இவ்வாய் இவ்வாய்
 உலகம் புழங்குதல். ஆங்கு சிறு வாயிடுவ
 லோர் மீளும் மத்தமாக. எங்கோடியாக.
 எதிருப் பின் தங்கி வாய்க்கு இவ்வாய்.
 மேல் கூடத் தேய்வாய் அப்பாய் வாய். ஆகி
 யாகவாய் அடிப்பெயராக. உதவாந்தவாய்.
 வாய் இவ்வாய் பெரும் பையாய். பிறகு
 வாய்த்திக் தவ்வாய் மீளும் அறிவாய்.
 இவ்வாய் வாய் அறிவாய் இவ்வாய் பிற
 பொருளாக வாய் வெவ் வெவ்வாய்.

[illegible]

‘கை இடம் போதுத தெய்விய’ என்பதற்கு உதாரணமாக கை-இடம் விநாயகர் இவர். அங்கு கைகள் தன்மையுடைய வளத்தினால் ஆகியவரான தத்துவம் இது. உலகத்திலேயே பத்தினியை மீறண்டு பிரச்சித்தத்தால் இவர் கை-இடம் தந்ததன்மையால் உலகமேயே போகும் தெய்வம். ஆகவே இவரை விநாயகர் என்றும் புத்தகமேயே மட்டும் இவரை அழைத்திருக்க வேண்டுமென்று யார் இவரை இவ்வாறு அழைத்திருக்கிறார்கள் தத்துவத்தைப் போன்ற இவரும் ஒரு வித்தகரான மனிதர். மனிதன் கை-இடம் புது, பொருள், உலகமுள்ளவை ஆகியவற்றில் அதிக தாடம் செலுத்தினான். மனிதனின் சித்தத்தினால் ஒரு சிறுக்கு வேண்டும் என்று இவர்தான் கை-இடத்தில் அதிக செலவைச் செலுத்தியவர். எனவே வாழ்க்கையே இவருக்கு இன்பமாகும். உலகத்தின் தோற்றத்தினால் புறநிலை ஆகியவற்றை உருத்தவர்தான். தோற்றமே எனவே மட்டும், தோற்றத்தைக் கிட்டு

இந்த அப்பமான கோயில் கி.மு. 352-ல்
உள்ள தொத்திச் சென்மேடுகிராமம் ஆழி
மீயிலா தண்டி கணவன் மாசோலனின் தலை
யாகக் கட்டினான். பின்னால் மகா அமேக்
காரத்திராய் இந்த மாதேயும் கோயில் கிழத்
தப் பாண்டகப்பட்டி. ஐயத் பொருத்
அராயத்தினால் மூலம் இந்தக் கோயில் நூத
பகுதிகளைச் சென்மேடு ஊராய்ப்படுத்தித் தேர்
கிறது. உலாந்த அழகத்தை, அதன் பீட
கம்பீரமான தூங்கல் திருத்த மனப்பீடம்.

அதன் மீது பிரமிட்டை தொந்தர்த்துப் படிக்க கொண்ட அமைப்பு, அதன் மீது ஒரு லீம், அதன் கதிரில் நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய அதன் மரபொலம் ஸ்டீல் கருத்து போன்றவை அழிய சில, இதே போல் தொண்டிற் அமைப்பு, அடித்தளம் பக்கம் கத்தாரை உட்புற உணவைக் கிணால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நிறைந்த மண்டபத்தில் உயர்மான சிலைகள் அழகு செல்வன. இதன் மீதுகாத்திருக்கிற கிரேக்கப் ரோமியைப் பற்றிய சிற்பங்கள் அணி செல்வன.

நீங்கள் அதிக பலன் அடைய சிறந்த திட்டம்

எங்கள் ரெக்கரிங் டிபாசிட் திட்டம்

நீரழிவற்ற தொடங்கு தொகை டிபாசிட்

தொகைகள் ரூ. 10 ரூ. 100 ரூ. 500

திருக்கண்டபடி பெறுதல்:

44 மாதங்களில் ரூ. 500 ரூ. 5000 ரூ. 25000

66 மாதங்களில் ரூ. 1000 ரூ. 10000 ரூ. 50000

யுனிடெட் கமாண்டியல்
பங்க் லீட்.

தலைமை ஆபீஸ் - சென்னை

பி. ஏ. கி. எஸ்.
சென்னை

பி. ஏ. கி. எஸ்.
சென்னை

பி. ஏ. கி. எஸ்.

பாமாலிவ் உபயோகத்திற்கு வளரும்
நீண்ட அடர்த்தியான கேசம்

மிக அழகிய கூந்தல்

அலங்கரிப்புக்கு

இயற்கையாக அமைகிறது!

பாமாலிவ்

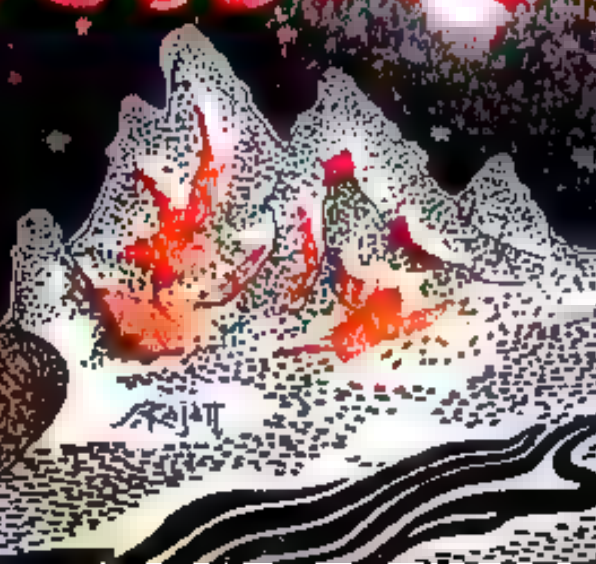
பெர்பியூம்கு கோகோனட் தேய்த் ஆயில்

ஒவ்வொரு வகைக்கும் வரவேற்கும்: பாமாலை-சென்னை-சென்னை

என்குரு அச்சீர்வாசராகவன்.

| சிவசக்தி அழகிய 'மதுரா பஞ்சமம்' சம்பந்த நயிற் றடிவம் |
 விழிப்பினில் கனலில் துயிலினில் நாளும்
 விளங்கிடும் ஞானமும் எதுவோ,
 வேதனே முதலாய்க் கிற்றெனும் பீராய்
 விளைந்துள உடல்களில் என்னாய்
 நுழைந்தனை உருவி அவற்றின் ஆதார
 நடிப்பாய் நிற்பதும் எதுவோ,
 முகிர்திடாது உலகப் பொருளனை மூத்தும்
 போகியே பற்றின விடியில்
 தழைத்தொரு சாட்சி மாத்திர மாகத்
 தரைவெளம் காண்பதும் எதுவோ,
 சத்தியம் அதிவே: ஞானமாய் அந்தத்
 தத்துவம் நான்னை உணர்வோன்
 பழிப்பின மனறகன் ஒதுகோன் எனினும்
 பறையனே என்னினும் ஒன்றே:
 படைப்பிலா அறிவுத் திண்ணமாய் அவனைப்
 பணிஞவன் குருவென உறுதி.

சுஜா

* பிரமமாய் உள்ள ஒரு நாரன் நானே :
பிரமம் ஒன்றன்றி யற்றிக்கீழ்.

பெரியதாம் உலகு முழுவதும் அறிவின்
பெற்றியால் பெருகிய தோற்றம்.

விரலிய மூன்று குணங்கனாம் ஆகி
வீங்கு அறி புரமையின் விளைவாய்

விரிந்த இத் தோற்றம் அனைத்தையும்மயக்க
வெறுமையில் கற்பனை செய்வோன்

கருதியில் நானே ' என்பதை உணர்ந்து
கருத்தினில் திடத்தூள் என்றும்

கலக்கமில் பரமார்த்தமாம் மேன்மைக்
கதிஉறும் தூயவன் எவனோ.

புரிஅணி மறைமயோன் ஆயினும். அன்றி.
புலவனே ஆயினும் ஒன்றே.

புத்தியில் தின்மை உள் அவன் தரிசவே
போற்றுவேன் குருவேன் உறுதி.

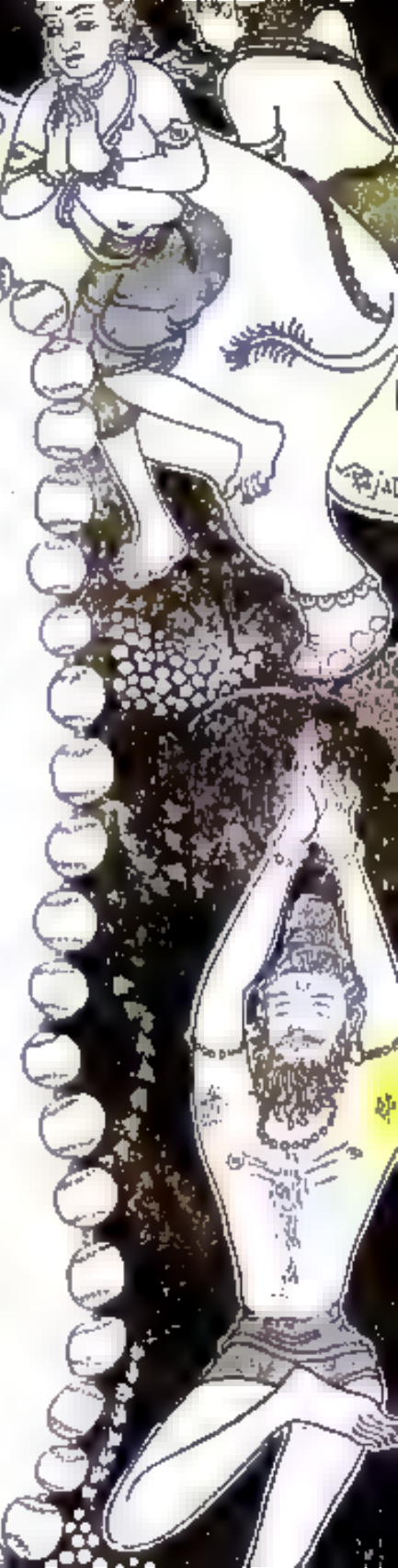

இப்பிர மஞ்சம் எங்கணும் இப்பி
இறந்திடும் பொருளெனம் காணே
என்னும்ஓர் உண்மை தனித் குரு முகமாய்
இசைந்து உளம் அமைதியில் இசைய,
எப்பொழுதும்தான் பிரமமே என்ற
எல்லையில் இடையருது ஊன்றி
என்றுமே அதனாய் விளங்குவோன் எவனோ,
ஏதயில் ஞானமாம் ஞெப்பாய்
அப்பழ வினையும் இனிவரு வினையும்
அற்றிடச் சுட்டு. இங்கு, பயனை
அளித்த முந் பட்ட வினையினில் உடலை
அர்ப்பணம் ஆக்குவோன் எவனோ
ஒப்பிலா மறைகள் ஒதுகோன் எனினும்
ஒதிடாப் புறையின எனினும்
உளத்தினில் உறுதி உடையவன் அவனே
உண்மையாய் என்கரு உறுதி.

தான் எனும் பிடிப்பாய் மனிதரும் விலங்கும்
தேவரும் கொள்ளுவ தெதுவோ.
தந்தனிக் திறத்தால் புலங்களை, உடலை,
புறியை விளாக்கிப் புல்தே
ஆனபல் விடும் அறியவே விளக்கம்
அளித்திடும் உங்கொளி எதுவோ.
அவன் அடைவாயே அமைந்த ஓர் மேகம்
அவனையே மறைக்கவும் அதனைத்
தான் அருள் ஒளியால் தயர்க்கவைத் திலங்கும்
தனிக் கழி இரவியைப் போல.
தன்னிலை முனைந்துத் தன்னைவே மறைக்கும்
தரவியை விளக்குவ தெதுவோ.
தாய்மையும் அதனைச் சந்ததம் துந்ததத்
தன்மனம் பிரமமாந்த் தளழ்கும்
சத்திய போகி யாவனை எனினும்
சரி அவன் எங்குரு. உறுதி.

எந்த ஓர் களிப்புப் பெருங்கடல் தனில் ஓர்
பிறகுளி பெறுவதால் என்றும்
இந்நிரல் முதலாம் அமரர்கள் தத்தம்
இச்சையில் கிடைவு காண்பாரோ.
எந்த ஓர் பொருளைப் புரணமாகப்
பொருந்தி... அடைவதால் முனிவர்
எவ்வையல் வாத அமைதி தம் அறிவில்
இசைவுற கிடைவுணர் வாரோ.
அந்த ஆனந்தக் க.கிலை அறிவை
அர்ப்பணித் தொரு தனிப் பிரம்மம்
அதனையே நானும் அறிவதோ டன்றி
அறிவளை ஆகிலும் மனிதர்
இந்தமனை ணுவகம் எதிர்ப்படல் அருமை:
இவர்க்குத் தம் இனையடி மலர்கள்
இந்நிரலையும் எத்ததம் குரிய:
இம் முடிவு எனவதாய் உறுதி.

பெரிய நாயுடு 3

மதுரை ஆர். எஸ். பதி கம்பெனியாரின்
ஆறுமுகம் முத்திரை உள்ள

ஆர். எஸ். பதி மருந்து

(ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது)

★ தலைவலி

★ ஜுகதோஷம்

★ ஜூரம்

★ கைகால் வலி

குதிரைவலகுக்குச் சிறந்தது

எண்ணாதரப்பட்ட மக்களும் வாய்க்கக்கூடிய
மிகக் குறைந்த விலையில் விநியோகிடுவது

மேகீராம் பற்பெரடி

பதவிசை சுத்தமாவும் மூலவாயைவாயும் செய்கிறது
மூலவாயை மட்டும் விநியோகிடுவது. பாக்கெட் சிலடவது

இலகவ வேண்டக் வேண்டுமென்ற எழுதவும்

இத்தியா மூலவாயைவாயும் (மதுரை டவுன் நீக்கவாயை)
மேலே வேண்டவாயில் ஏதுண்டும்கள் :

சுகுமாரி ஏஜன்ஸீஸ்

213, மேலவாயி வீதி - தபால் கைப எண் 172 - மதுரை-1
அருகிலுள்ள தொலைபேசி எண் : 4985 - தந்தி : மருந்து

அவந்த

புன்முறுவல் -

கிறஷ்ணா

மிட்டாய்களை உங்கள் குழந்தைகளுக்குக்
கொடுத்து அவர்கள் புன்முறுவலை கண்டு
ஆனந்தம்
அடையுங்கள்.

Krishna

CHOICE QUALITY
SWEETS

தயாரிப்பவர்கள் :

தி. கே. வி. பி. விமீட்டட்
38, மயூண்ட்ரோடு சென்னை-6

மீரணிக்கம் பிள்ளை கல்யாப் பெட்டியில்

உட்கார்ந்து பொருளை வரையைக் கம்மா
மென்று கொண்டிருந்தார். நெடுங்குஞ்சே
என்ற திரைத்துக் கொண்டிருந்தாரோ, தெரி
யாது. இரங்குறாடுக்கான இடத்தில் இருந்
தாலும் அவருடைய கை இடத்தில் பக்கமும்
அதற்கு பக்கமுமாகக் கைத் தெருவில் பாதி
வரையில் மணத்துக் கொண்டிருந்தது. பாதி
ரிப் பழம், பீத்தர் பழம், போகா-நீலம்
என்று எத்தனையோ ஐாதி மாம்பழங்களும்
காய்ப்பளி, அள்ளி, கிரெய்ல் என்று இன்
னும் சில பழங்களும் ரக்தாணி பூசல் என்று
கண்ணா வேளியுர் வரையுப்பழங்களும் கட்டுத்
தட்டாகவும் குளிர் குளியாகவும் அவருடைய
கைகளில் அடைத்துக் கொண்டிருந்தன.
இருந்தாலும் மானிக்கம் பிள்ளை வெளும்
வாசையத்தான் மென்று கொண்டிருந்தார்.

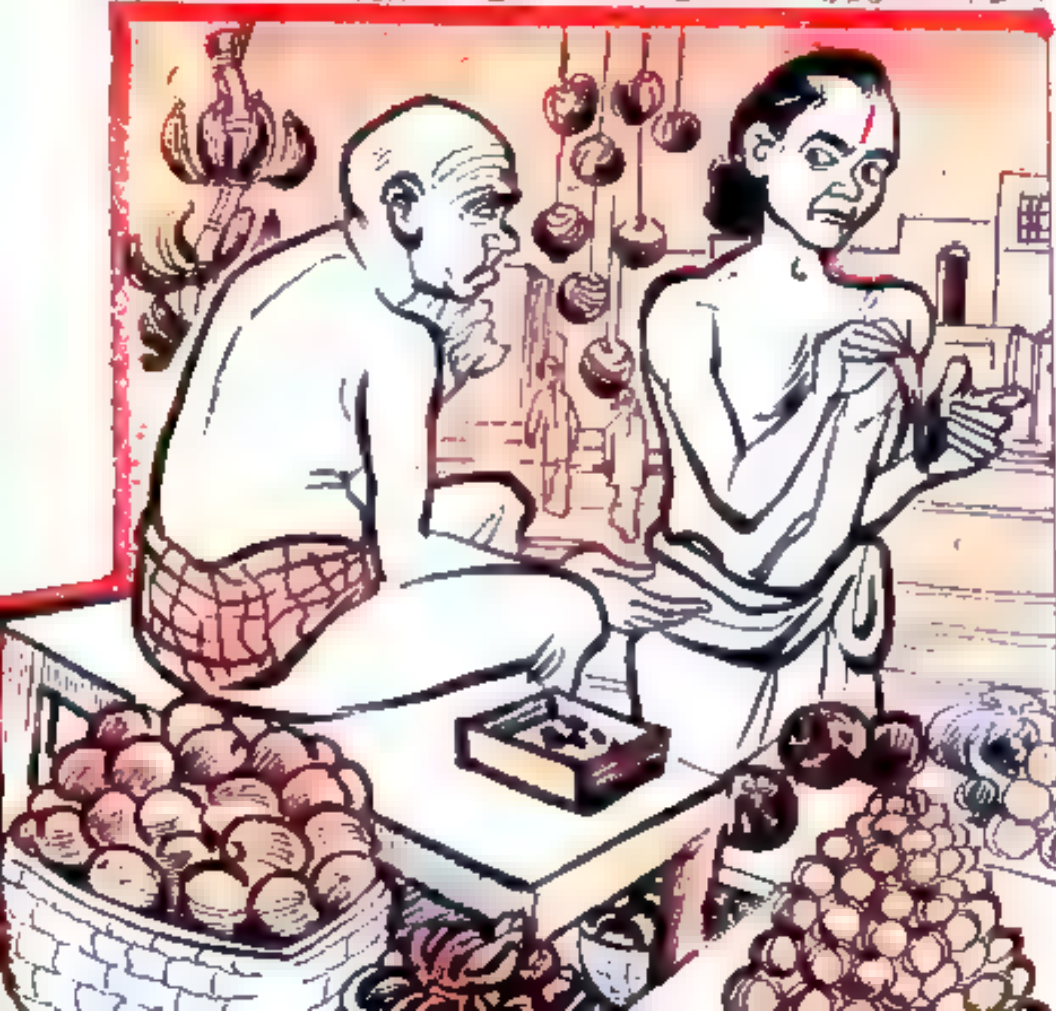
மொட்டைத் தலைமுடி கட்டை பூக்குமால்ப்
பூழி விபூதியை தெந்நி வெய்யாப் பூசிக்
கொண்டு, பூசைத் தலக் கோலத்தில் உட்
கார்ந்து கொண்டிருந்தார் அவர். அத்தனை
பழங்களையும் அருகையா பழங்களைத் தேடிவய
மிட்டுப் கவாசிப்பவரைப் போல் நுகர்த்தைக்
கவித்து விட்டுக் கொண்டிருந்தார். இவ்

யினை ஒரு முடித் துண்டைக் கட்டிக் கொண்டு
ஊத்துப் போய் ரதம் கிரியும் காணற்பு பழங்
களின் மெல் பொய்த்த கக்கல் உட்புத்
காய்போலி மாதி? கவனித்துக் கொண்டிருந்
தார். கையப் போய் கிரட்டுவானேன்?
கை ஆர்த்து போவானேன்?

"எவன் மானிக்கம்பிள்ளை! பழம் எப்
படி?" என்று சீப்போடு இருந்த பழத்தை
இவ்வுரு தழுத்த கிரைகளாக அழுத்திப் பார்த்
துக் கொண்டே கேட்டான் நிருமலை. கைத்
தெரு பூசலில் ஆற்றல் கரையா இடமுந்
போக் குடிக்கொண்டிருந்த தெவராஜப் பெரு
மான் இவ்வுரு இண்டலா வருடங்களாக
அவனுடைய கைகளைப் பத்தித்தான் நினைத்துக்
கொண்டிருந்தான்.

பூசை கண்ணு பூசுந் திறப்பது போல்
மானிக்கம்பிள்ளை கக்கலிப் பார்ப்பதைவிட்டு
அவன் பீது கண்ணைத் திருப்பினான். நகக்
கண்ணுக்களாம் ஊர்ப்பாக அருக்கேறிவிருந்த
அவனுடைய தடி கிரைக்கையால் அத்த கிரை
களின் கைப்பை பழத்தைமுடி மாதி மாதிப்
பார்த்தார்.

காரை வேளியின் கைத் திறந்து இன்னும்
போன கைகளை, அத்தகுந் வயது துடி.

எதுவும் கவனத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று நினைத்தாரோ, என்னவோ! வானம் அவசரம் அவசரமாகக் குதப்பிக் கொண்டது. "அம்பிகே! பெரிய தாவிவி!" என்றதொரு நிமிஷத்திற் கொண்டார்.

"என்னப்பா, மாணிக்கம்பிள்ளை! எப்படி டாகர்? ரொம்பக் குளவெட்டா இருக்கலாம் படு இருக்கோ!"

திருமலைவும் வானம் அவை போட்டுக் கொண்டு தான் செட்டாக். ஆனால் வெளும் வாய்க்கிற்; காப் திறைவப் பக்கைக் கொடுத்துக் கடலு. பாதி அவரபட்டும் படாமதும் பருத்திக் கொட்டை நிலி மாநிலி நாக்குலே புரண்டு கொண்டிருந்தது அந்தக் கவனம்.

மாணிக்கம்பிள்ளை பார்க்கலாமாவேயே எரிச்சலுக் கொட்டினார். ஆனால் கவுக்குக் கவுக்கென்று சத்தம் போட்டுக்குதப்பிக் கொண்டிருந்த திருமலை அத்துப் பார்வைவை வெக்கலாம் ஒரு பொருட்டாக மறிக்விக்க. அவர் கண்கள் அந்தனை சீப்புப் பழக்கியையும் ஒரு மோட்டம் விட்டன.

"இது கொஞ்சம் அளிஞ்சுதா இருக்கலாமப்படு இருக்கு. இது எப்படி?" என்று இவ்ளொரு சீப்பை அழுத்திப் பார்த்துக் கொண்டு

செட்டாக் திருமலை, தாக்குப் புரளாமல் பேச்சுக் கொஞ்சம் குழிவது.

"அம்பிகே! அது சற்றுத்தான்; எழும், காணா!"

மயக்கம்

"அஞ்சுளவா? எந்த ஊரிலேயப்பா அஞ்சுள?"

"எல்லாம் இந்த ஊரிலேதான்...."

"என்னப்பா, அருமாயமா வேலை சொல்தீம் பழம் செத்து சிரிப்பாக் சிரிக் கிறே தானே! ஆக வேலை, குதிரை வேலைமா விடுக்கோ!"

"சரி, எழும் காணா!"

"இது என்னப்பா, அழுதிய் போனதா?" என்று இருப்பதிக் கொஞ்சம் மஞ்சளாகத் தேறித்த பழமாக எடுத்தது. எடுத்த கெடுகொடு உரித்துக் கொண்டே செட்டாக் திருமலை.

"அழகலா அது?... அளிஞ்சுதா. அளவளவு ஒண்ணு."

"இதுவா அளிஞ்சுதா? வெறும் அழகல்..." என்று காட்டுவது போல் காட்டிவிட்டு, டயக்கென்று அதைவாய்க்

முறைசாகப் போட்டுக் கொண்டார் திருமலை. தகக் கண்க் கிளப் போவவே எங்கிருக்குகளிலும் பக்கை பாய்த்திருந்தது. அனாதுடைப் பெரிய பத்தகிளப் பார்த்து விட்டு, பொக்கை வாய் மாணிக்கம்பிள்ளை எரிச்சல் பொறுக்கலாம் ஈறுளை இறுக்க் கடித்துக் கொண்டார்.

"அப்பழம் இத்தச் சீப்பைக் கொக்கும்!"

"அம்பிகே-அஞ்சுளத்தான்! வளத்தாமெ காணா எழும்!"

"அம்பிகையைக் கப்பிட்டுட்டே அறிவாய் வேலை சொல்தீ மெக்காணும்... காசு கொடுக்காமெழுடிப் போவிடுவேயே - என்னவோ அடிக்கிறியே! இத்தாருயிப்பா காசு! எடுத்துக்கு மேய்பா, பொக்கைத காணா!" என்று கொத்துக் கடலு வைத் திருத்த கையாவேயே, எகிவிடுத்து சிவவறையை எடுத்தான். ஒரு கையால் பத்தொகப்பது காணா என்னிக் கொடுக்கும்போதே இவ்ளொரு கை அந்தச் சீப்பை உருவி எடுத்து விட்டது.

சிவவறையை வாய்க் கிளவியிப் பார்த்து விட்டு, "சரி, சொசு சத்தத எழும்!" என்றார் மாணிக்கம்பிள்ளை.

"ஏது சொசுசம்? என்னாம் இதுக்கு இய்கவையு பொதும். வெச்சிக்கும் சொக்தொன்!"

ஆர்வ

**நறுமணமுள்ள நயமான தயாரிப்பு "ஹேஸலின்" டாஸ்க்
மறமறப்பான வெகிவெட்போன்ற பவுடர்!**

இமேசை, தின்பதற்குமான மிகுந்தான 'ஹேஸலின்' டாஸ்கம் பவுடர் ஈரத்தன்
சுமைய இலேசாக சீகலி, சந்தமந்தை நான் பூசாவும் புதுமணம் கமழ்ச்செய்திதது.
கேம, வெள்ளை மற்றும் பொன்னிறத்தை, எடுப்பான டம்மாநில எங்கும் விடைக்கிறது
'ஹேஸலின்' டாஸ்கம் பவுடர்.

'ஹேஸலின்' டாஸ்கம் பவுடர் - ஒரு பாசோஸ் வெக்கம் தயாரிப்பு,

“சிவனுக்குத் தொட்டதெல்லாம், அந்தக் கைவிடுவே. அப்படியே செவ்விரும் இருந்த காகம்” என்று சிவனுடைய மொத்தமாகத் தூக்கி அறுத்துக் குதலும் நடப்பினேயோ?!”

“சீதாங்கனும், செவ்விரும்; சொல்வதும், எல்லாம் போதும்.”

திருமலை சிவனுடைய எடுத்துக் கொள்ளாமல் கனம் கை விட்டு இரண்டடி தவிர்த்தான். இருந்த இடத்திலிருந்து துப்பிரென்று எழுந்தார் மாணிக்கம்பிள்ளை.

“இந்தாங்கா, பெருமாளே!”

“எங்க?” பந்தைப் பங்கிட்டு கட்டிவிட்டிருக்கிறார்.

“அதனால் வேறுபடுவது உம்ம புத்தியைக் காட்டுகிறேன்!” மாணிக்கம்பிள்ளை ஒரே மாதிரியாகப் பாய்ந்து விடுவார் போல் இருந்தது. திருமலை கொஞ்சம் பவந்து விட்டான்.

“எல்லாவுமே என் புத்தி? என் புத்திக்கு எல்லாவுமே வந்திருக்கிறது?” என்று அசட்டு மனப்போக்கில் சிரித்தான் அவன்.

“மொத மொத போன பின்ன வந்தேராக்கும், மூன்று சீட்டுப் போடற கைமோடோ பழத்தைய செவ்விர்ப்பிட்டுப் போவீரும்!”

தீவற வரையின் காயம் என்று சீப்பை வைத்துவிட வந்தான் திருமலை. இருந்தாலும் வார்த்தைக்கு வார்த்தை சொல்லுமாவிட்டான் தலை வெடித்து விடும்போல் இருந்தது.

“மாணிக்கம்பிள்ளே! அதிகம் பேசக்கூடியும், பேசவை ஒட்டி அப்பறம் எவர்க்கும் தெரியும். புத்திர கட்டியே கொண்டு போய் விட்டுடுவோம்; தெரிவிக்கும்.”

“சீதாங்கனா, சொந்தக் காக பன்னைடை எடுக்கிறாயா கேட்கு?”

“அப்படிச் செப்பியா, இஷ்டமானால் கொடுக்கிறேன். இவ்வாட்டி செவ்விர்ப்புப் போதேன். அதை விட்டுட்டுப் புத்தி கெடுவது நெல்லு. இனிச்சையா பன்னு தென்பா? இவ்வை, கேக்கிறேன்!” என்று செவ்விரை சொன்னபே. இன்னொரு பக்கத்து எங்கில் வந்து மடிப்பாகக் செருமிவிருந்த துத்து ரூபாய் நோட்டு ஒன்றை அவ்விவையார் அவர் முகத்தில் வீசுவது போல் போட்டான்.

“மீதிச் சிவனுடைய கொடுவாரா?”

“அப்போ?” என்று அதைக் குனிந்துகொண்ட நோட்டைப் பிரித்தார் மாணிக்கம்பிள்ளை.

“ஏய்யா, பெருமாளே! பெரிசா ரெகசப் படுகிறே. ஏதாவது இந்த நோட்டு?”

“நீ நம் நோட்டு... செட்டுதுடா கதை! அது எக்காயாவே அந்த நோட்டுவா, நம்மாய் பாரு! நான் போட்டதில்லே, நீ போட்டதுமே!”

“ஏது, மகிஷாசுர குறையிடுகிட்டே வராமல் இருக்க?”

“வராமல் என்? குறையிடுகிட்டே தான் வருக. மகிஷாசுர கொடுத்துத்தானே மகிஷாசுர வாங்கலாம்? ஏது நோட்டுவது என்னப்பா செவ்விரே?”

“என் கேக்கப்பட்டுதோ?”

“அதெப்படியா கேக்கிறது” என்று அந்தக்கிரமே கேக்கறதுமேன்?”

“சம்மதம் பங்கிட்டே இருந்த இந்த நோட்டு, உம்மகிட்டே எப்படி வந்திருக்கிறது தெரிவிக்கப்பட்டுதோ?”

“இந்த காகமே அந்த நோட்டு இன்னொன்றுதான்? வேற நோட்டு இல்லைப்பா? இருக்கப்படுதோ?”

“இருக்கலாமிய்யா, தென்தா இருக்கலாம், இருந்திட்டா எல்லாத்திலேயுமா மது சக்கையம் மகிஷாசுரம் பட்டிருக்கிற?”

“பட்டிருக்கிற?”

“கல்லாப் பெட்டியிலே உட்கார்ந்துப்பிடுவது உக்கார்த்த. இருக்கிற நோட்டினே ஒக்கை கருவி எடுத்துக்கிறது. அப்பறம் ஒக்கையாத்தக்கரை ஒக்கையாப் போய், மொதக் கரை எண்டபத்துவே நாக்கை மூன்று சீட்டுவே விட்டுப்பட்டு வந்துமறவான், அந்தத் தித்தாரிப் பவ வேலை தெரியாமல் போயிருமா? ஏய்யா பெருமாளே! உங்களுக்குக் கொக்காய் எவ்விலுமாய் நம்ம புத்தியைக் கொடுக்கப் போறது, அந்தப் பெருமாளே?”

திருமலை அதைப் போய் விட்டான். இருந்தாலும் மாணிக்கம்பிள்ளை பெருமான் எவ்விலுக்குக் கொடுத்திருக்கிற புத்தி போதும். எவ்விலுக்குக் கொடுத்திருக்கிற புத்தி போதும். பட்டினம், அங்குள்ள நீட்ட வேளும், அந்த மதுசுக் கை நோட்டு ஆளுதல், தெரியுமா? புத்தி காலச்சம் பட்ட என்னென்றக் கைதெயோட வாங்கியிருக்கேன் அதை, எவ்விலே தெரியாமல் போய்விட்டிருக்கிறது. ஒத்ததான் இது என் கையை விட்டுப் போக்க; தேவிலுக்கு எவ்விலேயே திருமலை வந்துகொண்டது. திருமலைப் புட்டியைக்கொண்டது. ஏமாத்தி எடுத்துக்கொண்டது. போனதான் வந்திருக்கிறது. அதைத் தெரிவிக்கும். பெருமான் கொடுத்த புத்தி போதும்பெய்து உங்க அம்பிகை விட்டே விடுத்து கொஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு.....” என்று பேசிவிட்டு, கைப்பிடிப்பை மீதிவிருந்த கொத்துக்கட கையை அப்படியே நெருக்கியாய் போட்டுக் கொண்டான் அவன்.

மாணிக்கம்பிள்ளைக்கு சிவனும் கொழும்பு கரை ஏரண்டு வந்தது. “நெத்தா? நெத்து வந்து ஆட வந்தாலு அவன்?” என்ற கேள்வி நெத்தாங்குவிட வரையின் வந்து விட்டது. ஆளுதல் வாங்கித் திறக்கப்பட்டிருக்கிற பையல் போல் உக்கார்த்து விட்டார். அதற்குள் அதன் எண்ணெய் கைக்கு வந்து கொண்டிருப்பதை அவர் கவனித்தார். உடனே அதை நோட்டை எடுத்துப் பெட்டிக்குள் போட்டு விட்டு, மீதிச் சிவனுடைய நோட்டைவும் எவ்விலே அமைதிடம் கொடுத்தார் அவர்.

“எல்லாவுமே, மூன்று காக ஒன்றையு!”

“நம்மவைத் தவிர எடுத்துத் திண்ணுக்கு?”

“அதுக்கு ஒன்று எப்பாவா?”

“ஒன்றை எடுத்தா மூன்று எப்பாவா?”

“அந்தாதுக்கும் அந்தாதுமே எப்பாவா?”

“அந்தாதுமே அது. அந்தாதுமே எப்படியாவா உரிக்க முடியுமே?”

“ஒட்டுமாய்யா, இந்தக் காக? ஏ, சம்மதம்! உங்க அப்பாவைப் பார்த்தியா? அந்தாதுக்கும் நெத்து வாங்கலு காணா!”

“அவ்விலே ஏய்யா போதிரு? இந்தக் கைக்கு வாருப்பா அவன்? அந்தாது எல்லாவுமே வேலை இல்லாமே? ஏய், இந்தாது இல்லாமல், மீது, கைவை விட்டு இதை

“அம்மா பிச்சை போடுங்க.”

“எங்கோரும் எப்பிட்டாக்க, போய்ட்டு வா!”

“அதான்! நான் இன்னும் எப்பிட்ட கிங்கியோ!”

ஒன்று இறங்கியிரு. அம்பிகா மேலே ஆகிச் சென்றிரு. ஆடப் போன பவனுக்கு இருபே என்னை வேலை? எதற்கு வேலை? உங்கியப் மேலே ஆகி, இறங்கியிரு விழ. வுட்டென், வுட்டென்!”

மாணிக்கம்பிச்சைக்கு மேல் லுக்கை லுக்கை காங்கியது. என். லுக்கெல்லாம் சேத்து போய் விட்டது. கடை காங் இரண்டிலும் என்னை வந்தது வந்தது.

என் லுக்கை நிறைத்துப் போய் நின்று, அவரையும் நிரும்பிவைத்து இரம் புரிவாய்க் மாறி மாறிப் பார்த்தான். நிரும்பிவைத்துக் கொள்ளும் கடைபாடப் போய் விட்டது. ரொம்பப் பெரிவதென்றாக, “என்னையா, இது, மாணிக்கம்பிச்சை! இது பாரும், வந்ததும் வராததுமா அமைப் போய்...” என்று ஏதோ சொல்ல வாவெடுத்தான்.

“ஆடே, லுக்கையா, என் வந்த காணை! கொஞ்ச சிலகணதைய காங்கிக்கிட்டாருங்கோ! போய்ச் சேருவீரா, ஒம் வேலைவாய் பார்த்துக்கிட்டு, ஒன் கடைவைக்க குடங்கிட்டு குப்பாரம் போ வந்தோங்கும்... எப்படியாக வேத மனுஷனுக்கு வந்து காங்கிச்சே, போடாகக் காங்கிட்டம், உருப்பிட்டாய் பிடுவதான், போய்ச் சேரும், பிடுகிக்கிட்டே வாராரு, பிடுகிக்கிட்டே!”

“நான் ஏன்யா பிடுகிக்கிட்டே வாரேன்? எங்கென் தயா அந்த வயி? நான் போறேன் இதோ!” என்று சொல்லிக் கொண்டு, பெருக்கடவாய் போட்டான் நிரும்பி.

மாணிக்கம்பிச்சைக்குக் கன் சைப்பு மாற கிங்கி. என் லுக்கை கடைவீன் குடங்கியேயே சித்தி நேரம் நின்று, என் செய்வது என்று தெரிவதில்லை. நிரும்பி நிரும்பிக்கடப் பார்த்தவிலே, இருத்தாலும் ரொசம் வந்த வகைப் போல் லுக்கை எடுப்பாக வைத்துக் கொண்டு குடக்கடை விட்டு இறங்கி, வேகமாக நடத்தான்.

மாணிக்கம்பிச்சை அவன் லுக்கைப் பார்த்தவிலே; தடுக்கவயிங்கி. இனி

அந்தப் பால் லுக்கை விறகைக் கட்டாது என்று அவருக்கு ஒரே வேகமாக இருந்தது. ஆனால் அம்பிகா அவரை அந்த கிங்கி வைக்கவில்லை! லுக்கை பிச்சைவரைப் பறி கொடுத்த பிறகு, பெரிவதாயிடு லுக்கைவந்த தாய், தங்கிச் பிச்சைவையவா அவன்? அவனைப் பார்த்தாய். அவன் லுக்கை விறகை கட்டும் எப்படி இருக்க லுக்கை?

அந்தக் காணெல்லாம் மாறிப் போய் விட்டது. லுக்கை என்னும் அவரால் இருக்க லுக்கைவந்தான், ஆனால் இப்போது என்னும் அவரால் லுக்கை. அவ்வளவு தூரத்துக்கு அவருக்கு என்னும் வெறுத்துப் போய்விட்டது. பிச்சைவாவது, குட்டியாவது? வேத கிப்புவதற்கென்றே ஒரு பிச்சைவா? இதைப் பிச்சைவான் அவருக்கு எந்த நாயுடைய ஒரு நிம்மதி கெடவாது. கொன்னும் விட்டுக்காசி என்னுக்கு வருவான். இதைப் பிச்சைவாகவா அவர் படாதபாடு பட்டு, பாவாய் உருகிப் போனார்?

வேங்கிக்கிழமை என்னும் அவரைப் பெரிவ தாவியின் எந்திவிடுவ பார்த்தவான். அவரைப் பார்த்த பிறகுதான் பவனுக்கு வேங்கிக்கிழமை நினைவாக வரும். அவரையே எந்தி துண்டும் கடைவீயே ரொசு மாணியும் மேல் கையப் பழத் தட்டுமாசு வந்து நின்பார், என்ன மனதாலானதும் இடையாலதும் குன்றாலதும் அவர் நிரும்பு நிரும்பிப் போய் குன்றி விட்டு வரத் தவறுவதில்லை. அந்த அம்பிகைவந்த தான் அவர் ஒரே தேவையாக நினைத்திருந்தார். இரவு-பகல் எந்த நேரத்திலும் நெருக்கியே அம்பிகைவின் நினைப்பதான்.

“என் மாணிக்கம்பிச்சை! இன்னிக்கித் தேவராளப் பெருமானுக்குக் குந்திர காணை, தம்ப கடைக்கிட்டு மண்டவையடி, தெரிவு மிக்கோ? இத்தாலும், நோய் பித்தகன், கடைவெறுத்துப் போடுமி!”

மாணிக்கம்பிச்சைக்கு அப்போதுதான் வாய்க் இரண்டொரு பதன் இருந்தன. அந்தப் பதன் வெளித் தெரிவச் சிரிப்பார் அவர்.

“இது பாராக்க! இத்தான் அவர் லுக்கை, இதுக்குக் கடைவெறுத்துப் வேலும்; காவெறுத்துப் வேலும். ஆக வாராக்க!”

“தெர்த்தாலு! அவர் குவாவை எடுத்து நீட்டுருகு மனுசன். ஏன்யா, என்னுக்கா கொடுக்கிறீர் பெருமானுக்கு லுக்கை!”

“ஐயுக்கு ஆறு என்னுக்க! புக்கை கொடுக்கிறீர்!”

“அப்பாளுக்குக்கு அவர் குவாவை நீட்டுவீரா...”

“அது அவன் அவன் பிச்சை, சொன்னபதையப் கொடுத்ததுக்க. இப்படி வற்புறுத்தவாயா?”

“அப்பாளுக்குக்கு அவர் குவாவாவது பொருளிலுக்கோ?”

“அது என்யா, அப்படியைப் போடு வேன். இதென்னுக்க கேள்வி?”

“அப்ப இன்னுக்குதான் பொருளிக்க, பெருமானுக்கு?”

“இது பெருமானுக்காக இன்னிக்க, நீக்க நாயுடையா வந்திருக்கிங்கனோ, அதுக்கா!”

“அப்ப இதை நீயே வெச்சிக்கும், நான் வாரேன்.”

“சரி, செப்பிங்க் கும்பிடறேன்!”

கடந்த இடத்திலேயேயும் அவர் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

மாணிக்கம் பின்ன தயாளமையும் பரமமையும் கண்டித்துப் பார்த்து விட்டார். சங்குமத்திக்கு அவர் தாலிக் பக்கம் பக்கம் இருந்தது.

"ஒங்களுக்கூடும் நீ பரிசுதிப்பீட்டுவதா, புக்கி உருப்பட்டாய்கிறதா?"

மாணிக்கம் பின்னமேயுட மீசை மூலம்த் திறக்க மாட்டான். அவர் கண்ணைச் சூடுவிட்டான். அவருடைய நெஞ்சம் கண்களும். அவர் மடிவழி விட்டதான் அங்குமே காலம் காலம் விட்டான்.

"உங்களுக்கு இப்போது புக்கிமையப் படைச்சிட்டே பாரு. எங்கும் நீ கொடுக்கிற எத்தனாக்கிறேன். "சாமியாவது, கோவினாவது" எங்கிலுமே. கோவினமென்றால் இடிச்சும் பண்ணிக்கூடமா கட்டியிருக்கிறாய். படிக்காத பழையாருப் பண்ணி உடத்திலே என்ன அக்கறை பார்த்தியா?"

அவர் கோங்கு எங்கும் தீயாவத்தான். அங்குக்கு உக்கவத்ததான் கோக்கிலுர். அங்கு அங்குக்கு ஏதென்கியே. என்ன செய்யுது?

"அவர்க்கு கடைவிலே உட்காரத் தொண்டி மதிச்சும் போட்டு கைச்சா, பொறுப்புத் தவிரலும் வந்திடும்" என்றும் அவர் மீசை. அதுவும் செய்து பார்த்து விட்டார். மாணிக்கம்பின்ன.

கடைவிலே போய் உட்கார்த்து கொண்டான் சங்குமம். நோட்டும் சிங்கமையும் மால் பழங்குறி இடம். நெஞ்சம் புரையும். எழுந்த போயிடு போது இரண்டு. மூன்று என்று நோட்டாக எடுத்துக் கொடுத்தோனாடு போய் விடுவான். மாணிக்கம் பின்னக்கு கைக்குத் தெரியாது. தெரிந்ததும் விட்டு விடுவார். எப்படியோ கடைவிலேயே தீர்த்து உட்கார்த்திருக்கிறேன் என்று அவர் திருப்பிப் பிட்டுக் கொண்டார்.

அத்தத் திருப்பித்தம் ஒரு தாக் மண் விழுந்தது.

பெருமான் கோவிலே தெருவாத ஸ்வயங்கர் தடிகளுடையமல் உட்த்து வந்து. "மாணிக்கம்! எப்படியாய் இருக்கிறீர்?" என்று கேட்டார்.

"கங்கை வாரம், இவ்வு உட்காருக!" என்று ஒரு பந்தத்தைய எடுத்து அவர் உட்காருவதற்கு இடம் செய்து கொடுத்தார் மாணிக்கம் பின்ன.

"ஏதாம் இவ்வைய தரம்....அதே உட்காட்டி இப்பிவந்து வந்தேன் விழுந்திடுக. வந்து பார்த்துவிட்டு நெய்ப்புத்தான்...ஒரு குடியியல்..."

"எங்கிலேயா நேடியம்? கடை ஒங்கு இருக்கே....."

"இப்ப எப்படிக்க இருக்கு?"

"இருக்கிறது என்ன - வயசாவியவா? இப்பிவ் அப்படி இப்படித்தான். தானே எண்ணிப்பிட்டு மானமாய், மரியாதையாக கடை கட்ட வேண்டியதான். பெருமான் என்ன வழிவிட்ட போனோரே தெரியலாம். மனக்கேதலாக ஒரு சிம்மநில்களாயே இருக்கு. இதற்கு நீ ஏதாவது செய்யப் பாதா?"

"என்னக்க செய்யுமாம்; கொத்துக்க..... அதுவும் உங்களுக்குச் செய்ய தான் போயிடு போய் கங்கைக் கொத்துக்க!"

"ஒங்குமாம் சரிக்கிற போயேன்."

"அட, பித்தைய விட்டுக் கொடுத்துக்க!"

தெருவாத ஸ்வயங்கர் எப்பதிக் எத்தனியோ போயினார். மாணிக்கம் பின்னக்கு அவரிடம் தனி மதிப்பும் மரியாதையும் உண்டு. இருந்தாலும் வந்த காரியத்ததும் பற்றி எப்படிச் சொல்வது என்று அவர் தயங்கினார்.

"என்ன தயக்கமில்லை!"

"ம்..... நீ கொஞ்சம் கண்டிச்சு சொக....."

"கண்டிச்சுப்பா? பாப்பா?"

"தங்கு ஒங்கு அத்திம வாய்த்துவிடுவதற் போற்றிக்குகே, அத்தம் வழிசை. கைத்தான் கொக்கிறேன்!"

மாணிக்கம் பின்ன பெருமூச்சு விட்டார். சங்குமத்ததும் பற்றித்தான் ஏதாவது சொல்ல வந்திருக்கிறோரா என்று ஒங்குமில் போய் உட்கார்த்தவர் இப்போது கொஞ்சம் திணித்து உட்கார்த்து கொண்டார்.

"கொத்துக்க குமா! அத்தம் பின்னக்கு என்ன, அத்தானே இப்ப என்னாம் கைக்கக் குத்துக்கு கேக்கி!"

"அதுக்கென்ன குமா சீட்டுக்குக் கை கொண்டு; கைக்கிறேன்!"

"என்னது? புது சீட்டா? ஏதோட்டம் கொஞ்சுக்கோரு குதாட்டம், அதுதான் கொத்திங்க! அது நேரே உண்டா?"

"உங்கு ஒங்குமே தெரியாதா?"

"தான் என்னத்ததாம் கைக்கென்? கடை கைக்கு. ஏதே உண்டு; இரண்டையும் விட்டா கொத்திடுங்க. என்னமாத் தெரியும்?"

"அப்ப தான் தென்கைத சரியாய் போகும். உங்குத் தெரிஞ்சிருந்தா குதிரை தரம்மய எடுத்துக்கொண்டு தென்கொன், அத்தம் விடலே இருக்கு."

மாணிக்கம் பின்னக்கு இப்போதுதான் கொஞ்சம் எந்தெனம் நடடியது. உதட்டை தாக்கித்து திணித்துக் கொண்டார்.

"பெரிய துறவாத்தான் கோத்திருக்கு. இத்தப்பம். உங்கை இப்பம், காய் இப்பம் குத்தமோட தம்பியோடு ஒரு பய - அவன், தம்பியமோட வயசாய் ஒரு தத்தாரி - இன்னும் வாரி வாரோ - போயேன். எங்கு உங்கை குத்தத்தத்தான் தெரியும், மத்தது விள வாரி கண்டா? முன்னியாதற்கைர கிழவா மண்டபத்திலே போய் குக்காத்த ஆளுக்காரன். எப்போக்கொத்த எட்டப் பார்த்துக்கோ? அதுவே இதனே இருக்கிற கைக்க ஏதாடி எடுத்துக்கொடு போய்த் நோத்த தங்கும்து வந்து நீக்கிடுங்கு. தான் நடமாட்ட மிதமம் விட்கிறேன் - அவளுக்கோ கை இரண்டு தெரியலாம். எதாம் சரியாகக் கேக்கோ - மேம்பாரு வாரு? என்னிக்கோ கைக்கு மேயை காட்டறதிலேயே - போயேன்!"

மாணிக்கம் பின்னக்குத் தம்பியைச் சந்திவது. குதாட்டம் குடுகிறதும் மேயை எந்திருத்ததாய் மாட்டான்? குடியைக் கொத்திடு ஆட்டமா ஆட்டப் போகிறேன்? பெற்ற தம்பிக்கூட வித்தத் தயக்காத ஒரு இயர்வின் எப்படியும் பற்றித் தொண்டா?

"அப்பிசை! தான் ஒரு பாங்கும் வந்தியேன்!" என்று இரண்டு கைகிழையும் பித்ததார் மாணிக்கம் பின்ன.

நீங்கள் பொலிவுடனிருக்க சார்மிஸ் உபயோகியுங்கள்.

புதுமை பெறுக...
இதம் பெறுக...
நள்ளிமாய் இருங்கள்
நாள் முழுதும்!

இலகுவாகவும், புத்துணர்ச்சியையும்
அளிக்கவும் உடலில் டாஸ்கம் மவுடர் சீக்கர்
காள் முழுதும் வளினமாயிருக்க உதவுகிறது.
உள்ளத மஜேரம்மிய மணத்துடன் கூடிய டாஸ்கம் பவுடர்
சார்மிஸ் உங்களுக்கு உதவதற்கு புத்துணர்ச்
சியையும் அளித்து, உங்கள் அழகை தங்கு
மேடுகளைச் செய்கிறது!

சார்மிஸ்

உள்ளத, மஜேரம்மிய மணத்துடன் கூடிய டாஸ்கம் பவுடர்

உள்ளத

"இதோ பாரு, மாணிக்கம். என்னை விடை போடாதே. என்மாத் தான் வழிக்குக் கொண்டு வரணும். ஆரம்பத்திலே தடுக்காட்டா அத்தத்திலே சத்தியே தீர வேண்டியதுதான்! வேறே தாக்காயெ ளுமிட்டு சொல்ல வந்தேன். இப்ப உன்னை வேறாக்கப்படுத்திப் புட்டுப் போவதுதான் மிச்சம். பெருமான் என்னை அதிக தாக வெச் சிறுக்கப்போது."

மாணிக்கம் பிச்சைக்கு அந்த மகக் கொதிப்பு அடங்க மூன்று தாள் ஆயிற்று. அப்புறம் அந்த அகவிலம் தெரிவடையக் கேட்கவிக்கி.

"இதற்குப் போய் வேறாக்கப்பட்டு வந்து மிச்சப் போகிறது ஒரு காலகட்டம் வந்து போட்டா. தன்னுடைய வழிக்கு வந்திட்டுப் போனான்!" என்று அவர் மனைவி புது போசையைச் சொன்னாள்.

மாணிக்கம் பிச்சைக்கும் அந்த எண்ணம் உண்டு. ஆனால் பொதுப்பு உறக்காதது னுக்கு எப்படிச் சம்பாஷம் செய்து வைப்பது? "போடி, போடி - உருமெட்டகனோ! மூன்று சீட்டு ஆடா பவனுக்கு எவ்வாடி போன் னைக் கொடுக்க வருவான்? தானியைப் புஞ் கிட்டுப் போயி வேளையாடிப் புஞ்சாகனோ!"

"மீதுச்சிவிட்டு அத்தெளியம் பவிக்காது. கெட்டியாச் சட்டையப் புஞ்சக்குதா, காடாரம்பத்துப் போன்னா! மீதுச்சியானா ஆறு ஆம்புளிக் குச் சரியி தின்று பேசலா. புஞ்சை எத்தவரைக்குமோ அந்த வரைக்குத் தான்...."

"மொத்தமே உன் தம்பியோட நோக்கம் தெரிவிக்க."

"என்காம் தெரிந்ததான் சொன்னேன்! மீதுச்சி பொறுத்ததுமே முடிக்கப் போட்டு வெச்சிப்பட்டமே! நாம முறைக்குப் பேச்சை எடுக்கலென்னுதான் தம்பிக்குத் துறம்."

"க...அந்தையும் பார்த்துப்படுவோம்."

மாணிக்கம் பிச்சைக்கு அந்த ஒரு வாரித் தைதான் மனத்தில் எழிந்து தின்றது. வேறு தாய்மங்கார் அத்தனை காலவாற மனிதர். 'என்மாத் தான் வழிக்குக் கொண்டு வரணும்' என்று அவர் காயிவிருந்தே வந்ததே! இங் னெரு மனிதன் என்றும் அந்த வாரித்தை வருமா? அத்தனை தயை மனிதர் சொன்னும் கட்டாயம் பவிக்கும் என்று கூட அங்குக்கு ஆறுதலாக இருந்தது. எண்ணத்தின்ப லாசலும் திறக்கவிக்கி.

ஆனால் பெண்ணைக் கொடுக்க ஒன்வந்த மனிதன் கண்ணும் பார்த்தவரைச் சொன்ன போது,-

"அத்தான்! ஊரிலிருந்து குறுக்கா வந்து, கரைமேறினோ. தம்பி கருதாசி அருறதைப் பார்த்தேன். ஆறு அது என்னைக் கண்ணி கவே, எகக வெச்ச அருதுயோவிரக்கி! நீங்க ஒன்னும் கண்ணிச் செக்கலிவா?"

மாணிக்கம் பிச்சைக்குப் 'பலீ' என்றது.

"அவர் ஆடினதைப் பார்த்தியா தி?" என்றார் கோபத்தோடு.

"அது ஆடிக்கொதோ, ஆடலியோ? அந்த எடத்திலே இதுக்கு என்ன வேலை! கெட்ட பய ஆட்டமிகலே அது!..."

"அப்ப ஒன்னு சொல்... கல்பாணப் பேச்சைப் பிறகு பேசிக்கொடுக்கேன்."

அப்பத்தான் புத்தி வரும்" என்றார் மாணிக் கம் பிச்சர்.

காருக்குப் புத்தி வரும் என்று சொல்கிறார் அவர்? அவருடைய கைத்தொழுகு போசை யாடு விட்டது.

"அத்தான்! கல்பாணப் பேச்சைப் பிறகு வெளிக்கொண்டு ஊரிலே போய்ச் சொல்லலா? அது தக்கது. அத்தான்! தெனியை வெச்சிக் கிட்டுத்தான் எகக ஈரு எல்லைக் கண்ணி மிதிக்கலாம். ரீதுச்சி வழியைப் பாத் துச் கிட்டெயிருக்கும்."

அத்தரும் பிறரும் இதைப் பற்றிப் பேசா மல், கண்டித்த கைக்காமல் இருக்கக்கூடாது என்று எண்ணிஞர் மாணிக்கம் பிச்சர்.

"எம்முகம்! மாமா வந்துட்டுப் போனாறே. தெரியும்கிறே?"

"ம், ம்."

"என்னு தெரியும்?"

"வத்திட்டுப் போனாரு, தெரியும்."

"எதுக்கு வத்திட்டுப் போனாரு தெரியு மாவகிறேன்!"

என்றமல் எககலியா பார்த்துக்கொண்டு திகை.

"எககே புறப்பட்டுட்டே கடிதாசி ஆடலா?"

"அதெக்காம் ஒன்னுமிக்மே!"

"என்காம் தெரியுமடா! அதெக்காம் கெட்ட பய சாணாசா?"

"தெரியும், தெரியும்?"

"போகமாட்டம்க?"

"ஊரும். மாட்டென்!"

"அம்பிகை சாப்பியா?"

"சொன்னு தம்பிக்கை பிச்சையாக்கும். அம்பிகை சாப்பி - அது இது என்று கேட்டுக் கிடையிருந்தா - என்று முண்டிதான் சண் ணுகம். அவன் பேசியதில் பிச்சுக்கு அவன் தந்தையின் காலகளுக்கு எட்டிவெச்சிடு.

அம்பிகை சாப்பியாகச் சொல்லிவிட்டு அன்வந்தமே ஒருவர் மீறி நடத்தான் அவன் குத்திச் சிறிப்பதா? அவன் வாராக இருத் தாக என்ன? அவன் ஒரே பிச்சையானாலும், இருத்தான் என்ன. இன்னாமலே போனும் தான் என்ன?

கோபத்திலும் ஏறிய கொதிப்பின் அவர் உடல் என்னாம் தடுக்கியது. தெருவோடு போன தெரிந்த கூபலன் ஒருவனைக் கடைபிச் உடலாற் சொல்லிவிட்டு, கீட்டுக்கு ஓட்ட லும் தங்குமுகம் போனார்.

அவரைப் பார்த்ததுமே அவருடைய மனை விக்கு ஏதோ நடத்திருக்கிறது என்று தெரிந்து விட்டது.

"அத்தப் பய வத்தாது?"

"எக்கப் பய?"

"உகப்பிடு, அருமை மனிதத்தான் கேக்க நேன்..."

"என்ன நடத்திச்ச?"

"வத்தாக்க, கீட்டுக் குத்துக்கம் ஏதப் டாது, அத்தப் பய."

"ஏன், என்ன நடத்திச்ச?"

"இன்னும் என்னு தக்கதென்று! அம்பிகை மேலே ஆகி வெச்சிட்டு அண்ணைக்கே ஆடப் போயிருக்கான் அத்தப் பய. அவனை என்னு செந்தாக் தேவனாம்!"

"தென்மரத்தான் சொல்றதா?"

"என்னைவும் கூட மலர்ந்து எண்ணிக்கிட்டிருக்கா? வாசியடி ஏற்படாது அவன்..."

"அதிர்ச்சிமா ஏற்றதாம்?"

"அதான் சொல்றீய். அந்தப் பாலுக்கு இப்பே சொறு கிடையாது."

"தான் ஏன் போட்டேன்?"

"எவ்வாறும் போய்க்கிட்டும்."

"போக வேண்டியதுதான்?"

"என்னடி, கூட கூடப் பேசிக்கிட்டு வந்தா விளையாட்டுமா? இப்பே தென்மரத்தான் சொல்றா?"

"அப்ப மட்டும் சொன்னினை - கூட மலர்ச்சுட்ட எண்ணிக்கிட்டாலாறும், இப்ப என்னக்கு இப்பேனா அந்தப் பேசு?"

"சொறு போடப்படாதுக்கு, போடப் படாது."

"அதான் சொல்லிட்டேனே..."

"அப்பறம் ஸார்ஜா - என்னுன்னு - பேசு வந்தது, நீயும் அவருடே தடையைக் கட்டிட வேண்டியதுதான்."

"அந்தப் பேசை எடுத்தேன், அப்பறம் என்னைக் கட்டி வைச்சு அடிக்கிறது. அதென்ன தாக்கு ஒன்னு சொல்பா?"

"பள்ளிக்கிட்டு வந்தியே - பாத்தேன், எதைப்ப, அப்பேன் மேலே ஆகி கொச்சிட்டும் போற பாலுக்குச் சொறு அப்பறமாடி?"

"அதென்ன புன்னை - அணிப் புன்னை, இந்தப் புன்னை பொறக்கவேலிக்கென்னு தென்க்கெடுதல்?"

"மாணிக்கம் பிள்ளை அசத்து போய் விட்டான், அவர் மனைவி எதிர்த்துப் பேசியிருந்தான் அவர் எதையும் நம்பியிருப்பார். ஆனால் அவருக்குமூலம் அவன் ஒருபடி அதிகமாகப் போனாலே அவரால் ஒன்றைமூலம் உய்ய முடியவில்லை. பட்டப்போடு போனாய் உட்கார்த்து கொண்டார்."

"ஏன், என்னு சொல்லு? கண்ணெல்லாம் இப்படிச் சொல்கு கிடக்கே?" - கையிலிருந்த பாத்திரத்தைத் தவிரயின் வைத்து விட்டு, அந்த அம்மான் வேகமாக ஓடி வந்து அவரைத் தொட்டுப் பார்த்தான். தெற்றிவைத் தொட்டுப் பார்த்து விட்டு, கையைப் பிடித்துப் பார்த்தான்.

"என்னு ஓடி ஓடிவிட்டுப் போக வந்து இருக்கிறாயா? இப்படி உக்கிரத்துக்கூட?" - அவருடைய குரலில்லுமிடத் தலையாட்டினது. மாணிக்கம் பிள்ளை மலர்ச்சு மலர்ச்சு விழித்தார்.

"அடி தாயே - பேசியதாய்விட தான் என்னு சொல்றேன்?.... தென்கு கொடுத்த இந்த அடி அடிக்கக்குதே!"

"இன்னும் என்னு சொல்றதும? ஆகி கொச்சுப்பிட்டு மீறற பாயிப் பெத்துவிட்டிருக்கேன் அது ஒன்னு பத்ததா?"

"பட்டப்போடு போனாய் கொச்சு கொச்சு கொச்சு!"

என்று அவருடைய மார்பைத் தடவி விட்டான் அவர் மனைவி.

"என் வயிற்றுமே வந்து போறந்தான் இப்பே அத்தப்பய-பட்டப்போடு என்னு சொல்லும்?"

"உடம்புக் காதுகிட்டுக் கருதே -"

"செட்ரே உருகு கொச்சுதே. இப்ப என்னு என்னு வந்திட்டுது?"

"அம்பேன - பொன்னாடவி - நீதான் எனக்குத் துணை!" என்று முறைப்பிட்டவாறு, அவர் மனைவி பிதற்றிப் போய், குச்சுமத்தனாடுத்து வந்து அவருக்கு நெற்றியிலிருக்கிட்டுத் தாலும் வைத்துக் கொண்டாள்.

"தாவத்துக்குச் சார்பிருக்கேனா?"

"கொண்டா!"

அந்த அம்மான் சிவனப் பெண் போல் ஓடினாள். எதையோ கரைத்துக் கொண்டு ஓடி வந்தாள்.

"இந்தாங்க!"

"என்னு தண்ணியில்கே செட்டேன்!"

"செட்டே, குடியங்க! பாது மாவுதானே? தெய்யா இருக்குற, பட்டப்படி அடங்கும்."

"மாணிக்கம் பிள்ளை அதைக் குடித்துவிட்டு அப்படியே விந்து எய்து கொண்டார், அவர் மனைவி பக்கத்திலேயே உட்கார்த்து அவருடைய மார்பைத் தடவி விட்டுக்கொண்டிருந்தாள்."

"சரி, விடு. தான் கடைக்குப்போகிறேன்."

"இன்னும் சித்தே தேரன் படுத்திருந்திருந்தான் போது."

"எவருக்கு தெருவோட போறாங்க உக்கிரக் கொச்சு விட்டு வந்திருக்கிறேன்."

"ஏன், இயன் எங்கே போனான்?"

"அது எங்கே போனாலு? அந்தச் செட்டைடான் கரைக்குப் போகிறாயா?"

"பொச்சு" என்று அவர் காலையம் பெயத்திருக்க அவர் மனைவி, "தூய்ய... அப்படி கொல்லும் கொல்லாதிங்கனேன்! எவ்வாறும் உகிரோடு இருந்து கிண்டாடிட்டுப் போவாட்டும், கூடக் காலாயே அதை ஏன் கொய்தீங்க? வுட்டேன், வுட்டேன்" என்று சொல்லும். புண்ணிமாய் போவது, சொல்லுங்கனேன்!" என்று கெஞ்சினாள்.

"வுட்டேன், வுட்டேன்!"

"அப்ப அவன் இவ்வியா அங்கே?"

"இப்பே."

"என்னட போட்டியாளா?"

"தான் ஏன் போட்டேன்? வந்தான்: மேற்
காவே போனான். அதைன்னமோ அந்தப்
பயலை இந்த விட்டுக் குத்துக்கல் ஏற விட்டே,
அப்பறம் எனக்கு இப்பேக வேலாயிடுமே."

"எனக்கு என்ன பைத்தியமா?"

"சோறு சீரே போட்டே, அப்பறம் இந்த
விட்டுப் பக்கம் வருவென்று மட்டும் நெனை
சிப்புடாதே!"

"அதான் சொல்லிச்சிட்டியானே - சீறிப்
படுகிறேன்!"

மாணிக்கம் பிள்ளை கடைக்குப் போய்விட்
டார். விவாபாரத்திலேயே அவர் மனம் படுப
லிக்கம், இரண்டு மணிக்குக்கும், சாப்பிட
விட்டுக்கூட சென்றார்.

"அந்தப் பய வந்தானா?"

"வரவே."

"வர மாட்டான். அப்படி வந்தான்,
சொன்னதெல்லாம் நினைப்பு இருக்கிறதே!"
"ஏறுகிறாய் என்று சொல்லிட மாட்டேன்,
அப்பாவிடே கேட்டுப்பட்டு அப்பறமா
அடியெடுத்து எவையிடா என்று சொல்லிட
மாட்டேன்!"

"அதான் கேட்டேன்."

அவர் வீரப்பன் கடைக்குத் திரும்பிச்
சென்றதும், அவன் ஏன் விட்டுக்குச் சாப்பிட

வரவில்லை என்ற கேள்வி
அவர் நெஞ்சை இடித்துக்
கொண்டே விழுந்தது.

"உம்: கனுவே, எவ்வெயா
றும் இரவுச் சோறு தின்
னுட்டு, கடிதாவி ஆடப்
போயிருக்கும்" என்று தமக்
குத் தாமே சொல்லிக்
கொண்டார். இரவு கடை
வைக் கட்டிவிட்டு, விட்டுக்கு
வந்தார். விடு வேறிச்சோ
டிக்கிடந்தது.

"என்னு சொத்துவிட்டுக்கு
கிறே? வந்தானா உன்மகன்?"

"வரவில்லை."

"உம்....." என்று உறுமிறார் அவர்.
"சாப்பிடறவனா?"

"கூடும்....வயிறு சரிமான் இல்லை..."
படுக்கையில் அவர் வெகு நேரம் வறையின்
புரண்டு கொண்டே விழுந்தார்.

"இன்னும் தூங்கலிவா?"

"கண்ணு எரிச்சலா யிருக்கு."

இருட்டோடு எழுந்து விடியத் காலைவிக்
வாசத் திண்ணையைப் போய்ப் பார்த்தார்.
வாறையும் காணவில்லை.

"ராத்நிரிக்குக்கூட அந்தப் பய வரலை
பொலிக்கு!"

"வரலை. நான்தான் குறிச்சிக்கிட்டே
விழுந்தேனே!"

"அப்போக மேலே ஆணை வெச்சிட்டுறவோ
போனா?"

"விட்டுக்கு. அதை விட்டுத்தள்ளுங்க!"

"வந்தா சோறு போடப் போதியா?"

"தானா? அவனுக்கா? உங்களைவிட அவன்
எனக்கு உசத்தியா?"

"அப்ப வரேன் - கடைச் சாலையை எடு!"

மாணிக்கம் பிள்ளை பொக்கை வாயை
மென்று கொண்டிருந்தார். நினைப்பெல்லாம்

எதைவோ அந்த போட்டுக் கொண்டிருந்தது.
அதோ போகிறேன், நிகுமலை!

மாணிக்கம் பிள்ளை கையைத் தட்டினார்.

"சொல்லானே இப்படி வாய்மார்?"

"போய்மார் - வேலை கெட்டு!"

"அட ஒரு தொடி வந்துட்டுப் போங்க
துவார்!"

வழக்கம் போல் வாயில் பச்சைக் கட்டை
வைக் குதப்பிக் கொண்டே கடை ஓர்மாக
வந்தான் நிகுமலை.

"என்னய்யா - சாட்டுனு சொல்றும்."

"அந்தப் பய எங்கேயார்?"

"எந்தப் பய?"

"உம்ம் கூட்டாளி துயர்! நானு சீட்டுப்
பங்காவி!"

"எங்கேக் கேட்டார்?"

"மேலே வாரையா கேக்கறது?"

"அது என்னைக் கேட்பீரோ - அவனை நேத்
துக் காலைவே பார்த்ததத்தான். அப்பறம்
கண்ணிலேயே பட்டிலே."

"நேத்து ஆட வரலியா?"

"மாணிக்கம் புள்ளே! நீராக் தொட்டுப்
பாக்கிறேன். வேறே எவனாவது இப்படிக்
கேட்டான், செவுய்னே கொடுத்திருப்பென்.
குதாடிப் பயன்னு நினைப்பா?"

"பெரியவொக்கியெருதானுங்கிறேன்.
அந்தத் தத்தாரிப்பவனும்... அந்தப்பய
வந்துவிட்டுப்படி ஏறிப்படுவானா? மாத்
துப்புடேறேன்! போய்க் கொடு!"

"அவன் வந்தாத்தானே - என்னமோ
பெரியாக் கறுவதீரே!" என்று சொல்லிக்
கொண்டே, நிகுமலை அங்கிருந்து வேகமாகப்
போய் விட்டான்.

மாணிக்கம் பிள்ளைக்கு அந்த வார்த்தை
சொரக்கென்றது. அவன் வந்தான் தானே
எல்லாம், வராமல் போய் விட்டான்? அப்படி
யும் நடக்குமோ?

அப்படித்தான் நடந்தது. கண்ணாகம்
அன்றைக்குள் விட்டுப் பக்கம் வரவில்லை.
அவர் மனைவி ஒருகாலும், தலைவே வெடித்
தாலும் அவரிடம் போய்யே சொல்ல மாட்
டான். ஆனால் அவர் கொஞ்சங்கூடக் கவனக்
காமோமே, ஏன்?

என்றாகத்தைப் பற்றி அவர் நம் மனைவி
விடம் பேச்சு எடுக்கவில்லையே தவிர, எந்த
நேரத்திலும் அவன் திணைவான் அவரை
உறுத்திக் கொண்டிருந்தது.

அப்பிணைவின் கோபத்துக்கு அவன் துளாவி
விட்டாரேனா என்ன என்னவோ நினைக்கக்
கூடாத நினைவெல்லாம் அவர் நெஞ்சிலே
புரண்டு வந்தது.

"காதிலே வுறுவதா?"

"என்னு அது?"

"எத்தனை தாண்டித்தான் இப்படியே இருக்கிறோம் - பார்த்துப்படுகிறீர்!"

"பாத்திட்டிருக்கிறேன்."

"உங்கியெதான் இருக்காதுமோ?"

"வேறே எங்கே ஒப்பு போயிட்டிடு போறார்?"

"அப்ப உன்னெக்கூடப் பார்த்துக்கறியே!"

"உங்கயும் கேட்டிடுங்கியா? புனிதன் மக்க என்னிக்குமே உங்கதான்னுட்டு!"

"ஹீ... இதுவெ என்னமோ குறு இருக்கு."

"எதுமே?"

"உங்க என்னுமே பா. ரமே இருக்கிறதுத் த கண்ணகலா இங்கேயே இருக்கிறதுமே...."

"என் எது?"

"அதான் புரியுது."

"அப்பிதான் என்னமோ -"

"இந்த உத்தி அப்பிதான் இருக்கிறது இதுக்கெல்லாம், நம்மோட இருக்கிறேன்."

"மாணிக்கம் பிள்ளையின் கான் கடைப்பக்கம் போவதற்கு முன்னாலே ஸத்திராமன் கார்பி கெப்பிக்குச் சென்றது."

"(முத்து) உன் தம்பி இருக்காது?"

"இருக்கான், ஏன், என்ன சொன்னே?"

"இருக்கான் கு ரொஞ்சம் கூப்பிட்டேன், கொல்லிடுவீர்."

"ஆமோ, என்ன விஷயம்? என்னமோ சென்சிப்பிட்டேனோ?"

"என்ன - என்ன?" என்று பதிலிடு மாணிக்கம் பிள்ளை.

"உங்க கப்பலும் இரண்டு நாளை ஆகியோ காணாமலும்! என்னமோ சென்சிப்பிட்டே ராம். சொல்லிவிடுவோம் போயிட்டானியே!"

"என்று சொல்லிப்பிட்டேனும்? ரோசக் காய்க்கு உப்பிப்பிடுவீர் -"

"இருக்கிறதான் சொன்னேன், எதையோ கான் கடைப்பக்கம் துள்ளு கண்ணகலாபட்ட ராம். விட்டுக்குமே வரப்பாதுன்னு சொன்சிப் பட்டிராமம்."

"இருக்கவெல்லவதும்மட்டுமல்லாமோ?"

"அதான் சொன்னேனே, இந்தப் பஸ் மோட டிரைவரும் பேத்துப்பிட்டேன், ரொண்டு நாளை எங்கோயும் போகாமே, கண்டிப்பேதான் இருக்கான்."

"மாணிக்கம் பிள்ளை ஸத்திராமின் பைசாறு மோல ஸுணுஸுணுத்துக் கொண்டான்:

"இங்கேயும் வரவே, அப்பிதான் போகவே, விட்டுப் பக்கமும் துள்ளட்டேயே, அப்ப..."

"தாயம்மான் வளர்ப்பு மணிக்க கேட்டால் அந்தமாதத் தெரிந்து விடும். ஆனால் அவன் விட்டுக்கு எப்படிப் போனது? கண்ணகிப் பேசி எத்தனையோ காலம் ஆகிவிட்டது. போனான் முகம் கொடுத்துப் போ மாட்டான். கண்ணிட்டுப் போட்டுக் கொண்டு எப்பொழுதும் நின்றுவிட்டதான் உட்கார்த்திருப்பான். - போனும் நீட்டிதான் எங்கேயுட மக்க மாட்டான். இந்தச் சமயம் கணரகத்தைவெக் காம் பார்த்ததான் முடியுமா?"

"என்ன திரைமோ, அது தெரியுதா?"

"அது கடலா தெரியாமே போயிடுமே? பார்த்தாகூடப் பார்த்தா கண்களப் போறது சில பேர். அதுவே சேர்ந்தவையிடிக தீ. ஏது இவ்வளவு தூரம்?"

"எம்மா ஸத்திரன். என்மே, உம் மகன் இருக்காது?"

"இதன் பின் என்மே போனார்? இரப்பான் உன்மே!"

அவருக்கு மேலும் ஒன்றும் பேச வரவில்லை. தாயம்மான் அவர் எதிர்பார்த்தது போல தீட்டின கான் மடக்கத்தான் இல்லை. இருத்தான் என்ன? ஒரு காலத்திலே எப்படியிருந்த முகம்? எப்படியிருந்த உடம்பு? எப்படியிருந்த கான் - கரங்கம்? அந்த கிரக்கம் எங்காய் கண்டி. தெய்வத்து, தெய்வம் கிரகத்து கூடப் போயிருந்தன. எத்தப் பழைய மிஷு மிஷுப் இன்னா விட்டாலும், கதைவெல்லாம் கருக்கமே மடிப்புமே விழுந்திருக்கிறது. முகத்தினே அத்தப் பழைய கான் இன்னும் மடிக்க கொண்டுதான் இருந்தது. இன்னு பேரும் ரகசியமாக என்னவெல்லாமோ பேசிவிடுக்கு விருக்கன், என்னகெல்லாமோ கேட்டை உடையிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு எல்லாம் பழக்கத்தை. எல்லாம் பொய்யாகி விட்டது. மாணிக்கம் பிள்ளையும் அவருடைய தகப்பனுக்கு ஒரு உணர்ச்சி. கோய்க் பிரகாசத்தின் குரத்தங்களையும் பவரின். அரசு மரத்தையிலே, மதகடியிலே எப்படியோ ஒரு நாளைக்கு ஒரு தடவைவரவது அவர்க்கம் சத்திப் பார்த்து; தாழ்க் கண்களில் பேசிக் கொண் டிருப்பார்கள், கென்னிக்குமே அப்பான் எந்திடுக்குப் போகிற பழக்கம் உண்டான தந்தி அவந்தான் காரணம், அவருடைய கென்னகடக்கமேயும் பட்டைக் கொழுக்கையும் பார்த்துப் பார்த்து மாணிக்கம் பிள்ளை இதம் கித்தான் போயிருக்கார். ஆனால் அவருடைய தகப்பனார் கண்ணுக்குக்கார்.

"எனவே, நான் மாணமாக் குடித்தான் செல் வறவக்கடா. இன்னொருவாட்டி அந்தக் குடிப்போட கோய்க்வே மாத்ரேன், குரத்திலே பாத்ரேன், அங்கே பாத்ரேன் இங்கே மாத்ரேன்னு காதலும் வறுத்திரேன், அப்பறம் உலிரோட சன்சைப் பாக் மாரிட்டே தீ. கேட்டோம் முடிச்சுக்க!" என்று அவர் ஒரு காலத்தைத் தான் சொன்னார், மணிக் கூப்பிட்டு.

தாயம்மான் அவருடைய நேரமெல்லாம் மாணிக் கூப்பிடுகின்றப் போட்டைப் பாடும். எக் கென்காரம் அவர்கன் சித்து போகமார்க்கோ, அவர்க்க்காரம் அவன் காத் கடுக்கத் தன் மிருத்து பார்த்தான். மாணிக்கம் பிள்ளை வராத காரணம் தெரியவில்லை. உடம்புக்குத் தான் எதாவதோ என்று கலெப்பிட்ட, கென்கி விடும் கேட்க முடியாமல் கண்ணகலிப் போனும். இரண்டு வாரம் ஆக பிறகுதான், அவருக்குக் கண் திறந்தது. புது மார்பிங்கியும் பெண்ணுமாய், கூண்டு கண்ணியிலே உட்கார்த்து. காய்க் குப் பகடையம் மோட மாணிக்கம் பிள்ளையும் அவ் பரிசுதியும் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். மதகடியிலே சிந்து கொண்டிருந்த தாயம்மான் குத்த தகையே பெயர்ந்தது. அந்தருன்மே விழுத்து விட்டது போல் இருந்தது.

இது போதாதென்று மதகடி ஓரமாக இருந்த கென்க குடிக்காய்க் இறுறா வரார் இருக்கிறதான் என்கிற தாயம்மான் கண்ணித் தீட்டி, கடுக்கத் பக்கியெம்மான் பஸ் தாண்டுவாது தாண்டவும் மாணிக்கம் பிள்ளை கையுப் கண்ணித்திருக்கிறான் என்னும் அவருக்குத் தெரியாது.

நூலுக்கும் தரத்திற்கும் புகழ்பெற்றது

அம்பீஸ் உலகநாயகன்

தேக்கண்ட இடங்களில் கிடைக்கும்

1 மெட்ராஸ் ஸ்டோர்ஸ் 95, பெய்லட் ரோடு, புது டில்லி	10 ஐதரா ம் காயி க் புர்போ பதா (opp. C.T.O.), அகாபாபாத்
2 பவதி ஸ்டோர்ஸ் மதுரை, பகிபம் - 18	11 அம்பீஸ் கபே 10, பராகம் அகாபாபாத் ரோடு கோலார் (N. A. O.)
3 கெளரடி ஸ்டோர்ஸ் சென்னை	12 கெளரடி ஸ்டோர்ஸ் 14, தாது மூலா பிளாக் திருநெல்வேலி டி.கே.காம்
4 மெட்ராஸ் ஸ்டோர்ஸ் அப்பாச்சி ரோடு, தாதுமூலா	13 திரு. ம. சூரியன் கெளரடி தூக்கல் கல்லுமரில் கோ-ஆர், கெளரடி லிமிடெட் அகாபாபாத் (ஆதிரை பிரதேசம்)
5 S. P. கெளரடி ஸ்டோர்ஸ் கெளரடி ரோடு, திருவாரூர்	14 கெளரடி கெளரடி 114, பெரிய தெரு திருவாரூர் கோ. கோ-6
6 E. பதாநாயகன் கெளரடி க் கெளரடி 65, தாதுமூலா தெரு பெங்களூர் - 1	15 கெளரடி கெளரடி 403, கெளரடி, அப்பாச்சி
7 K. கெளரடி கெளரடி கெளரடி கெளரடி புதுச்சேரி	16 T. S. கெளரடி கெளரடி க் கெளரடி கெளரடி கெளரடி கெளரடி, அப்பாச்சி
8 B. N. க் கெளரடி கெளரடி கெளரடி கெளரடி புதுச்சேரி	17 E. கெளரடி கெளரடி க் கெளரடி கெளரடி கெளரடி கெளரடி
9 ஜி கெளரடி ஸ்டோர்ஸ் 118, பெரிய தெரு திருவாரூர் கோ. கோ - 6	18 P. கெளரடி கெளரடி க் கெளரடி பெங்களூர்

ம த த ம்

திருவாரூர், கெளரடி க் கெளரடி கெளரடி தாதுமூலா கெளரடி

தாதுமூலா கெளரடி: அம்பீஸ் கபே.

6/7, பிராட்வே, சென்னை-1.

ரிகரிங் டிபாசிட் திட்டம்

மாதாமாதம் ரீங்கன் செலுத்தும் சிறிய தொகை முறையே 34, 46, 86 மாதங்களில் கணிசமான அளவிற்குப் பெருகிவிடுகிறது

பேதி மாத தபாசிட்டுகள்	34 மாதங்களில்	46 மாதங்களில்	86 மாதங்களில்
10-00	360-00	500-00	1,000-00
15-00	540-00	750-00	1,500-00
20-00	720-00	1,000-00	2,000-00
30-00	1,080-00	1,500-00	3,000-00

குறைந்தபட்சம் ரூ. 10/- இன் ரூ. 5/-ன் பேருக்குத் தொகைகளில் ரூ. 500/- வரை ஒரே சீராகச் செலுத்தி வரலாம். இவை 1ம் தேதி முதல் 34, 46 மாதங்களாகவோ தபாசிட்டுகள் ஏற்பட்படுகின்றன.

விவரங்களுக்கு அருகாமையிலுள்ள
ரங்கன் சி.கே.பை அலுவலகம் G. S. சுந்தரம்
காரியதரிசி

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

இந்தியன் செம்பர் பிளாங்கன் - சென்னை - 1

VK 18

ராம்தீர்த் பிரம்மி ஆயில்

(விபேஷன் செ. 1) (பிஜிஸ்ட்டர்)

உத்தம உதிர்வுதையும், பொருளையும் தடுத்து கேசத்திற்கு கருதித்தையும் பாபவாஸையும் அனிக்ரும் ஓர் ஒப்பற்ற உந்தம் வதயம். பவ உயர்த்த மூலிகைகளாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டது. மூலிகைக்கு முயிர்ச்சி அளித்து, ஞாபகசத்தியை அதிகரித்து, கண் வலிச்சையும் அடிக்கடி ஏற்படும் தலைவலியையும் போக்கு நிம்மதியான நித்திரையை அளிக்கிறது.

பெரிய பாட்டில் விலை ரூ. 4.50 : சிறிய பாட்டில் விலை ரூ. 2.25

யோகாசனப் படம்

எங்கள் யோகாசனப் படத்தில் காட்டியுள்ளவை ஆசனங்கள் முறையாக செய்து வந்தால் ரீங்கன் உடல் வலியு் பெற்ற ஆரோக்கியமான வாழ்விற்கு விலை ரூ. 3/- (தபால் செலவு உட்பட.)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR, BOMBAY-14

மதுரைக் குப்பை : 25, கருவியியல் நாயக்கன் தெரு. மதுரை-3

"கடிதக் கடினம் பேசிக் குளாஸிலேயே - ஸ்தூதகிபட்டியலா இந்த ஆய்வுகளிலேயே இப்படித்தான் பேசுவோம், கொஞ்சம் திண்ணைகிட்டுப்பட்டமல்ல, என்னைக்கும் கிரிப்பாச் சிர்க்கை செக்கப் படுவாது. இப்போதும் தெரிஞ்சுக்கப்!" என்று புத்தி சொல்லிவிட்டுச் சிரித்தான்.

தாயம்மாள் தவிதெதிக் குழலும். அப்படி இந்த நாத்து வகுப்புகளில் அந்த மாணிக்கம் பிள்ளை எத்தனையோ தடவை வழியில் தாது பேசுபொருள் பார்த்திருக்கிறான். தனிப்பாஷைப் பாக்க தெரிந்ததும் உண்டு. ஆனால் இதுவரைவியல் எதுவும் தடத்ததாக்க வட்டிக் கொண்டதில்லை. அவன் ஈரோ, தான் ஈரோ என்னதான் அவன் தடத்து கொண்டான். இத்தனையும் ஈரோயே அவர்களுடைய பேச்சுமே பிணைத்து ரசியமாக ஒரு பேச்சு இருந்து வந்தது அவருக்குத் தெரியும். அவருக்குக் கம்பாணமாகி, வெகுநாள் வரைக்கும் கூட இந்த அனாதை அடிபட்டது. இருக்கின்றபடி அவன் மடியில் கணமிருந்தாலானே பம்புக்கு வந்து?

மாணிக்கம் பிள்ளை மன போக்கிலேயும்! சாமிக்குப் பவத்து தடப்பலகும்! சொன்ன சொல் தவறாத தானையுள்ளவனான இவன் கைம் பாசிடம் வந்த - தாயம்மாண்டிச் செல்லுமா? மறத்துக்கும் மறக்கும் நிலை தாக்கும் நிற்கும் காரி இருந்து வாயும் இருக்காது, அநெக்யாரம் வாயம்மாளுக்குத் சாட்சி சொன்னுமே! அவன் போக்கிலுள் பொதுப்பின் திக் கையடித் திண்டாடான்; எத்தியம் அடித்துக் கொடுத்தவன்; தானையம்மா மகன் கொண் சொல்லி, கொடுத்து காக்கை பிதி தடத்து கொண்டவன். இதெல்லாம் வேறு வகுக்குத் தெரியும்? என்ன அபாத்ததனம்! கமத்து கொண்டு அவன் பட்ட துன்பமெல்லாம் மறவாரவளுக்கு எப்படித் தெரியும்?

அவர் மறத்து போயிருக்கலாம். ஆனால் அந்த நிலைப்பு அவன் தெளிவில் இன்னமும் தஞ் கருவண்டவாதத் தங்கியிருந்தது. அவன் கண்ணில் விட்டு அந்தப் பழைய அழகு போய் விட்டது. ஆனால் அவன் மார்க்கவலை விட்டு அந்த கொழுப்பு நீங்கியிருக்கிறான். எல்லாருமே செவ்வு போல மாணிக்கம் பிள்ளை இப்போது ரொம்பவும் தகவலையே இருக்கட்டும், இருக்கவும் வேண்டியவர்தான். ஆனால் அவன் பட்ட குட்டிச் பேசிய தரம்! இன்னும் மறத்து போகவில்லை. அதிபாத பருவத்தின் தெரியாததமாத தடத்து கொண்டு தெக்கான் மறத்துக்கூட போய் விட்டது. ஆனால் அதன் கடு எங்கே மறந்தது?

மாணிக்கம் பிள்ளை ஒன்றும் பேசத் தொடங்காமல் உட்கொத்திருந்தார். அவரால் பேச முடியவில்லை. அவன் எடுத்திக் கொடுத்தான்.

"மகனாக் காண்போனது கேக்க வந்தி என்ன?"

"ஐயம். ஆகாப்."

"இவருக்கு என்னமாத் தெரியும்? தெரிந்திருந்தாலும் சொன்னாலா?"

"இப்போ... என்னதான் கேட்டா..."

"அப்ப மட்டும் சொல்லிப்படுவானா? தெருக்கி கேட்டா போய் எத்தியம் வகுப்பாக. எத்தியம் செப்புவது ஈரா, என்ன? அது என்னு சொன்னது? உப்

புத்து உதவாத எத்தியம்! எத்தியம் செல்லு கொடுத்தவர்க்க என்னம் அப்படியே கடிப் பாத்நிப்புட்டாக்கமோ...?"

தாயம்மாள் குரல் மாறி வருவதை உணர்ந்த தார் அவர். மெல்ல வலுத்திருந்து. "அப்ப!" என்று கேட்டார்.

"போயிட்டு வா. அப்பனுக்குக் கட்டுப் பட்டது என்னம் இந்த நாக்கே இப்போ. கட்டுப்பாட்டிலுள் வகுப்பா செல்கிறது? போ, போ - கொண்புப் பாடு..."

மாணிக்கம் பிள்ளைக்கு மகனடைவோ அடித்தது போலிருந்தது. பிள்ளையைப் பெற்று இப்படி தெளிவாய் வருவதை விடத் தாயம் மாண்டி போல, பிள்ளை குட்டி இன்னமும் இருப்பது நல்லது என்று மட்டது. போய்க் கடைவை தொகித் தடைவைக் கட்டினார்.

அன்று காப்பாட்டுக்கு விட்டுக்குப் சொக கிளியில், பரி வந்ததாதுமே?

கப்பிச் செட்டியார் அந்த வழியாகப் போகும் போது. "என்னை, காப்பிச் போகவில்லையா?" என்று கேட்டார்.

"போகலே!"

"ஆமா. இப்பத்தான் தென்பு வருது. என்னமக் கன்னி என்னு? ஒன்றும் தன்னே இல்லையாருமே?"

"பெச்சிக்கிருக்கலா?"

"பேச நாட்டாக்கலா பிள்ளை?"

கப்பிச் செட்டியார் கண்புள்ளை ஆசாமி, எட்டுப் பிள்ளைகளும் கிட்ட தெருக்கெய் பம்பு பறும். எல்லாம் பொதுப்பித் தெரிந்த பிள்ளைகள். என்னவற்றிற்கும் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டாமா? மாணிக்கம் பிள்ளைக்கு மேகம் பிறந்தது.

"இருந்தா உங்க பிள்ளைக்கு மாநில குழுவா இருக்கலாம். இன்னாட்டி அந்தப் பிள்ளையே வேணும்!" என்றார்.

"மாணிக்கம் பிள்ளை ரொம்ப அருத்தக் கார மகனாகலாம் தங்க! ஒன்றை ஒன்றை; எங்கு குளா கிட்டும்புட்டு இருக்கிறது? என் இருந்தாலும் புக்கம் இருந்தாதச் சொக குக்க லுமா?"

கப்பிச் செட்டியார் இன்னும் ஒரு நிமிஷம் நின்றுகொண்ட மாணிக்கம் பிள்ளை பிணைக் குழந்தை போல் அழத் தொடக்கியிருப்பார்.

"அப்போ!" என்று அருகையவரும் சொகத்தையும் அப்படி வே விடுக்கிக் கொண்டார்.

இன்னும் அவர் கையாக் காப்பிடவில்லை. ஆனால் என்னதான் தெரிந்திய எடுக்கவில்லை.

படுத்த வெகு நேரம் ஆக விடது. ஒர் கோடுகுளாசா. "தாக்கிட்டிருக்கலா?" என்று கேட்டார் அவர் மனை.

அவர் கையைத் திடுக்கிட்டான்; கண்ணையும் திடுக்கிட்டான். இரண்டு கண்ணை வழியாகவும் கண்ணி வடித்து கொண்டிருந்தது. மகப்பிது உடனாக் போய்மெய்யாகம் கண்ணெடுரை சொகத்திய அம்போயின் பிது மாய்த்து சென்றது. அப்படி எப்போது தூக்கம் வந்ததோ, அவருக்கே தெரியாது.

காக்கிய மனைவியின் முகத்தை நகுநுகி வைத்தார். அவருக்கு அவன் மறப்பமாத இருந்து. அவருக்கு வேண்டியதைச் செவ்வு.

கடைக்கு அனுப்புவதில் முனித்திருந்தான். அவையப்போல் கொஞ்சமும் கவலை மீட்டி இருந்தால் நெகிளி போகிறாள். ஆனால் முடிவாகியபோல் பத்து மாதம் கழித்து பெற்ற லிபை திரும்பும் போது-தம்மான் என் திருக்க முடிவாகியது என்று அவருக்குத் தெய்வநிபது. விவையாட்டுப்போல் தாது தாமாதி விட்டது.

கவித்தில் மட்டும் ஒரு கவிதம் இருந்த கொம்பே விடுத்தது. தாது மணிபாளனும் கடைகை விட்டு இறங்கினார். அடுத்த கடைப் கையாணித் கப்பிட்டு. "பேட, கொஞ்சம் கவனிச்சுக்கடா, இதை வந்துட்டேன்" என்று அந்தக்கையைப் பக்கம் போனார். சில சென்று வேறு ஒரு போகை தோன்றியது. அப்படியே கடுகாட்டு மண்டபம் கவரவில்லை. அவரே போய்ப் பார்த்தால், என்ன? "அது தான் சரிவாக வேலை; போக வேண்டியது தான்" என்று எண்ணியவனாது. ஒத்தையடிப் பாதை வழியே நடந்து போனார்.

மண்டபத்திலே வேண்டியவன் ஆட்கள் இருப்பது தெரிந்தது. அவர் பார்த்தவரைத் திருப்பாமல் அந்த மண்டபத்தை நோக்கிச் சென்றார். நெஞ்சு 'நிதிதி'கென்று அடித்துக் கொண்டது. கைமுத்தையைப் பார்த்தால் என்ன செய்கிறார்? என்ன வேட்பாதி புக்க விளாற்றை ஒடித்த. என்னாருக்குமே தங்கித் தாலாக, மட்டை பட்டையாகத் தடிக்கும்படி விளாசி விடுத்தால் என்ன? ஏன் அப்படிச் செயல்பட்டாது?

மண்டபத்தை நெருக்கி வந்து பார்த்த போது இவர் எதிர்பார்த்த மூகம் ஒன்றுகூட அங்கேயில்லை. வேறு யாரெல்லாமோ உட்கார்ந்து. கவலை வென்று நெகிளையினைப் போட்டு விவையாடிக் கொண்டிருந்தாராம். ஒருவராவது இவரை கட்டியும் செய்கையில்லை. ஒருவன் முகத்திலாவது தனி 'பலிஷ்' இருக்க வேண்டுமே. பிடியும் புளையும், வெந்திலும் புளையும் எதிரிதரமாக ஒதுகு ஏதும்பு ஒதுகுத் தரக்கூடப் போக அவர்கள் காணப்பட மாட்டார்கள்.

கவனிக்கப்படுகிற ஏமாற்றத்துடன் திரும்பிவிட்டார். அவருக்குப் கேள்வம் வாரோ 'போக' கொஞ்சம் நிசிப்பது போக இருந்தது. நெகிளையத் திரும்பாமல் அவர் தடைகை எட்டிய போட்டார். போகிறபோது இருந்த தம்பிக்கையையும் எதிரிய மூகம் இப்போது அவரின் அடி போடு இக்கில். இனி, அவர் எத்தெய்வாடக் கடிய இடம் எதுவுமே இல்லை. மானிக்கம் பிள்ளையின் கோயம் மாரி, பயம் வெயோக்கி வந்தது. அசட்டுப் புகல் ரோகம் இருக்க கொண்டு 'என்னவாது' சென்றிட்டாடு என்று நெஞ்சு கவலைக் கதறலாகக் கதறினது.

"அப்போ! அப்படிச் கூட என்னிடம் கொடுக்கப்படுகிறா?" என்று கோபித்திருந்த திக்கைப் பார்த்தது இரு கவனியையும் விடத்து மூலமாகிட்டார்.

கடைத் தெரு முனிக்கு வந்த போது, போகில் கதறாவி நீத்பதைப் பார்த்தார். ஒரு சமயம் போகிலில் பிடித்துக் கொண்டு போய் அடைத்து கவனித்துப்பார்த்தபோது என்ன என்னவாம் வந்தது. அப்படியே இருந்தால் தகைக் எட்டியிருக்கலாம். அதுதான் அதற்கு கதறாவிடக் அவரைப் பார்த்திருநே, புன் முறுவல் செய்கிறேனோ! போகிறதற்கு தாது சிபிப் பழம் 'இலும்' காக்கிக் கொண்டு போன அவன். இந்தத் தகைக்கி வடிகா போகை மாட்டான்?

"அவருக்கு! மாணவம் செய்கிறா?"
"ஓய், கடைக்குக் கொடுத்துவிட்டிருக்கிறார்?"
என்று கேட்டான் ஆளுமகம்.

"வேண்டியா இக்கிலு?"
"பிச்செ இக்கியா?"

மானிக்கப்படுகிற பெரிதான, அம்மன் உலகத்துக்குச் சரிவாகக் கட்டியிருந்த ரோஜா மாணவம் பார்த்தார், அவருக்குக் கோயம் தான் வந்தது.

"வேளும், இக்கிலு அனுப்பாதே!"
"அப்ப எடுத்துக்கிட்டும் போத்பனா?"
"வேளும்டா-மானியும் வேளும்; மட்டையுமே வேளும்! தாளும் போய்ப் போதறிக்கே இக்கிலு!"

"என்ன அம்மனுக்கு, நெகிளாது?"
"இடுகெ நெகென்ன? போய் என்ன?"
"அப்படி என்ன அம்மனுக்கு இக்கிலு?"
"இக்கிலு மட்டுக்கிவெடா-இனி என்ன ஏமே கதறான், என்னுள்ளு நீ மானி கட்டாதே. தான் போய்ப் போதறிக்கே!"

ஆளுமகம் காண்ப 'அ' என்று பிளந்தபடி உட்கார்ந்திருந்தான். ஆனால் மானிக்கம் பிச்செ அவன் கண் பார்த்தவையிருந்து யகற்றது போய் விட்டார், அதற்குள் எப்படிப் போனார்? அங்கேயிலேயே பிடி ஆகிறதென்ற தீர்த்துக் கொண்டு விட்ட வேகத்தோடு அவர் கடைகை எட்டிய போடத் தொடர் சிறார். ஆனால் கடைக்கு மீண்டும் போகவே அவருக்கு விரிவாக இருந்தது. வென்றிக்

மீதமாக என்னும் மன்னுரையி கடை வத்தியும் மட்டிய பாத எயம்பிராணியும் அவர் கடைகை மீன் மணக்கும். இனி மேல் இக்கைடையும் போய் காக்கியவரே வேண்டும். வாக் சிவனார் எட்டியவத் தேடி, கரிவையத் தேடித் தணவாகக் வேண்டும். அப்படித் வத்தியைக் கொளுத்தி கவத்துச் சாம்பிராணி போட வேண்டும். இத்தெய்வம் வாராகம் ஆகும்? இதென்னாம் இனி வாராகமாக! எத்தனாக? அந்த திண்பு அவர் நெஞ்சை வந்து அடைத்தது. என் கடை மேல் எத் தணவாவது. 'சூப்'பென்ற கடைத் தெரு கத்தடி அடக்கி, என்ன இரக்கும் இருட்டிக் கொண்டு வந்தது. அதுதான் அங்கே, அவர் கடைகிட்டே

உங்கள் அபிமான நட்சத்திரம் உங்களுக்காக

ஸெனித் உதயம் மிஷின்ஸ்

உபயோகிக்கீடு

ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும்
அத்தியாவசியமானது - ஸெனித்

- நெருங்கிய இடத்தை உயர்த்து
- கலப்பை மாற்றக்கூடிய
பாகங்கள்
- கட்டு, கை, கை பற்றை
மின்சார மாடிகள்

ஸெனித்

ரிசர்சுட் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ்

உதயம் மிஷின்ஸ்

தயாரிப்பவர்கள் :

தி பிரிட்டிஷ் மெஷினரி கம்பிளீஸ் கம்பெனி

136, மயன்ட்ரோடு, சென்னை-4

தொலைபேசி : 81284

தொலைபேசி

தொலைபேசி

தொலைபேசி : 81284

தொலைபேசி

புதிய பெரிய டப்பாவில்
கால்கேட்
பேபி பவுடர்

அழகுப் பவுடர்...
அழகுச் சீக்கனம்...

புதிய கலப்பை
செய்ததும் இது

மூன்றைமீன் நளினம்
சுமந்தித்த திவ்யச்சிந்தா!

என்னதான் புறக்கணி? லீமட்டைப் புறக்கணா?

"இதெல்லாம் என்ன? சினிமாவில் அடுத்த படம் ஆகுமது போல, கடை விதிவிலக்கான கடைகள் எல்லாம் இப்படியும் அப்படியுமாக ஆடுகாணோம்? தரை ஏன் இப்படிப் பம்பரமாகச் சுற்றுகிறது? இதென்ன, கடை விதி, விதியில் போனால் மனிதர்கள், கவன்புகள், கடைகள் எல்லாமே 'லீர் லீர்' என்று சுற்று கின்றனவே! நான்.... தானுமான் சுற்றுகிறேன்? நான் எப்படி நிதிமம்? நிதிமமுடிபலிக்கியே... பிடித்துக் கொள்ள.... பிடித்துக் கொள்ள.. அம்பிகே!"

மாணிக்கம்பிள்ளை தடாலென்று கீழே விழுந்து விட்டார். விழுந்ததற்கான அவருக் குத் தெரியும். அப்பறம் ஒன்றுமே தெரியாது. எது சுற்றிப்போன, யார் சுற்றித்தொடர்? அவரைப் பற்றிவைவரைவீல் கடை கடை உறவு, ஒன்றுமே இல்லை.....

....ஆனால் அந்தே என்னவோ அவருடைய கடை வாசலில் புறக்கணித்தே! இது யார் ஒருவருமில்லாத கடைவில் ஒரு பெண், கண் கிடைக்காதபடி கருக்கிக் கொண்டு, லீர் மட்டையாகக் கொளுத்தி விழி, கிரியைத் தண்டிக்கக் கனியை வைப்பது?

"மீளுச்சியா?"

"ஆமா, மாமா!"

"நீ எப்ப வந்தே மீளுச்சி?"

"இப்பத்தான்!"

"தவிர்க்கலா?"

"தனி என்ன மாமா தனி? பெரிய நாயவி போரை மணக்கிறான்"ற தென்க்கிட்டேன்; வால்க்குள்ளாகச் சொக்கிக்கிட்டே வழி போட வந்திட்டேன், மாமா. அத்தானைக் காணும்னு...."

மீளுச்சி அழுதிடுவா, சிவக்கிடுவா?

"வலித்தே எரிவது; எங்கு சிவப்பு உணக்கு மீளுச்சி!"

சிவப்பவன் யார் மீளுச்சியா? மீளுச்சி சென்றால் அவளுக்கு இந்த மாதிரி சிவப்புப் புடவை ஏது? கழுத்திலே ரோஜா மாலை அணிந்திருப்பவன் மீளுச்சியாக எப்படி இருக்க முடியும்! அதே கால்கள், பாதங்கள், சென்னிக் கைகள், கைகள், முகம், திசை மீட்ட தெத்தி, வரைப் போட்டு, சென்னிக் கைகள், கைகளைக் கிரீடம் என்னாம் அணித் திருக்கும் இளை மீளுச்சியா, பெரியநாய விவா? இவளுக்கு இந்தக் குறும்புத்தன்மா?

"பெரிய நாயகி...."

...மாணிக்கம்பிள்ளை வானை விட்டுக் கதி யலாது கண்ணைத் திறந்தார்.

"மாமா!"

"மாமாவா? யார் இது. மீளுச்சியா? இது என்ன. என்னைக் சுற்றினும் கட்டடம்! நம்ம லுட்டுக்காரி கண்ணுலே மாலு மாலை யாக் கொட்டுத தன்னி.... இது என்ன மருந்து நெடியா...." மாணிக்கம்பிள்ளை மணம் மணக்க சுற்றினும் லீர்த்தார்.

"காத்தை வருங்க. தெத்தியெய்வாழ் கோர்க்குது...." ஒரே கைசைப்பு; புறக்கணி; இகைசை வாற்று; கிணப்பு.... புறக்கணி....

"இதெல்லாம் என்ன? இதிலே எது கணவு? எது நெய்ப்பு? இது நிச்சயமா மீளுச்சிதான்! சின்னக் கொண்டை; கருகு வென்று கருங் டோடும் கிழிகள்; பூப் போன்ற கைகள், புல்லாய்க்கும் ரூல்... மீளுச்சியேதான்!"

"மீளுச்சி...."

"மாமா!"

"என்ன இதெல்லாம்?"

"கடைத் தெருவிலே மயக்கமடிச்சி வருத் திட்டங்க, மாமா!"

"எப்ப?"

"இன்னிக்குத்தான். வெணக்கு வெக் கிறப்போ!"

"நீ எப்ப வந்தே?"

"நானும் அப்பத்தான் வந்தேன்."

"ஆகுமது?"

"அப்பா வந்தாங்க... அதுவும் வந்திச்சி."

"எது?"

"அதுதான்... அத்தான் தான்!"

"அத்தானா? எங்கே... எங்கே அவன்?"

"மீளுச்சி தன் அத்தையின் பக்கம் பார்த்து. "போனவங்க இன்னும் வரலியா அத்தே?" என்று கேட்டான்.

"எங்கே... எங்கே போனான்? மூ... மூ..."

மாணிக்கம்பிள்ளைக்கு மூக்கை அடைத்தது. "ஆமாம், மாமா, பூக்கடைக்குத்தான் போனாங்க...."

மாணிக்கம்பிள்ளை பின்ன நுக்கை மெதுவாக விட்டுக் கொண்டே, "பூக் கடைக்கா? எதுக்கு?" என்று ஒன்றும் புரியாமல் விழித்தவாறு.

"ஆமா மாமா! பூக்கடைக்குப் போயிட்டே அப்படியே போயிதுக்குப் போயிட்டே.... இன் னிக்கு வெள்ளிக்கிழமை இன்னிவா? எப்பவும் தீங்க போயிங்கனே இந்த நினைமயிலே எப் படி மாமா, உங்கனாலே போக முடியும்? அதுக்குப் பதிலாத்தான் நான் போவேன்னு போனாங்க மாமா...."

மாணிக்கம்பிள்ளைக்கு இப்பொழுதுதான் நல்ல நினைவு கரியாக வந்தது.

"அப்பியா? உங்க கணக்கா வந்தான் அத்தப்பா?"

"ஆமா, மாணிக்கம்பிள்ளை! நான்தான் போகச் சொன்னேன். இன்னமும் என்னாம் கரியாப் போயிடும. பெருமான் எங்களுக்குக் கலாம் தலம் புத்தினைய் கொடுத்திட்டார், கைகலப்பாதேவும் துபா, என் வரைவிக் அவரானேதான் நீர் இன்னிக்குப் பிழைத்திருக் கிறீர். நான்களும் பிழைக்கோம், ..." என்று பெருமான் பிரசாதமாக ஒரு வானைப் பழத்தைக் கட்டை மிரக்களால் நீட்டினுத் திருமலை.

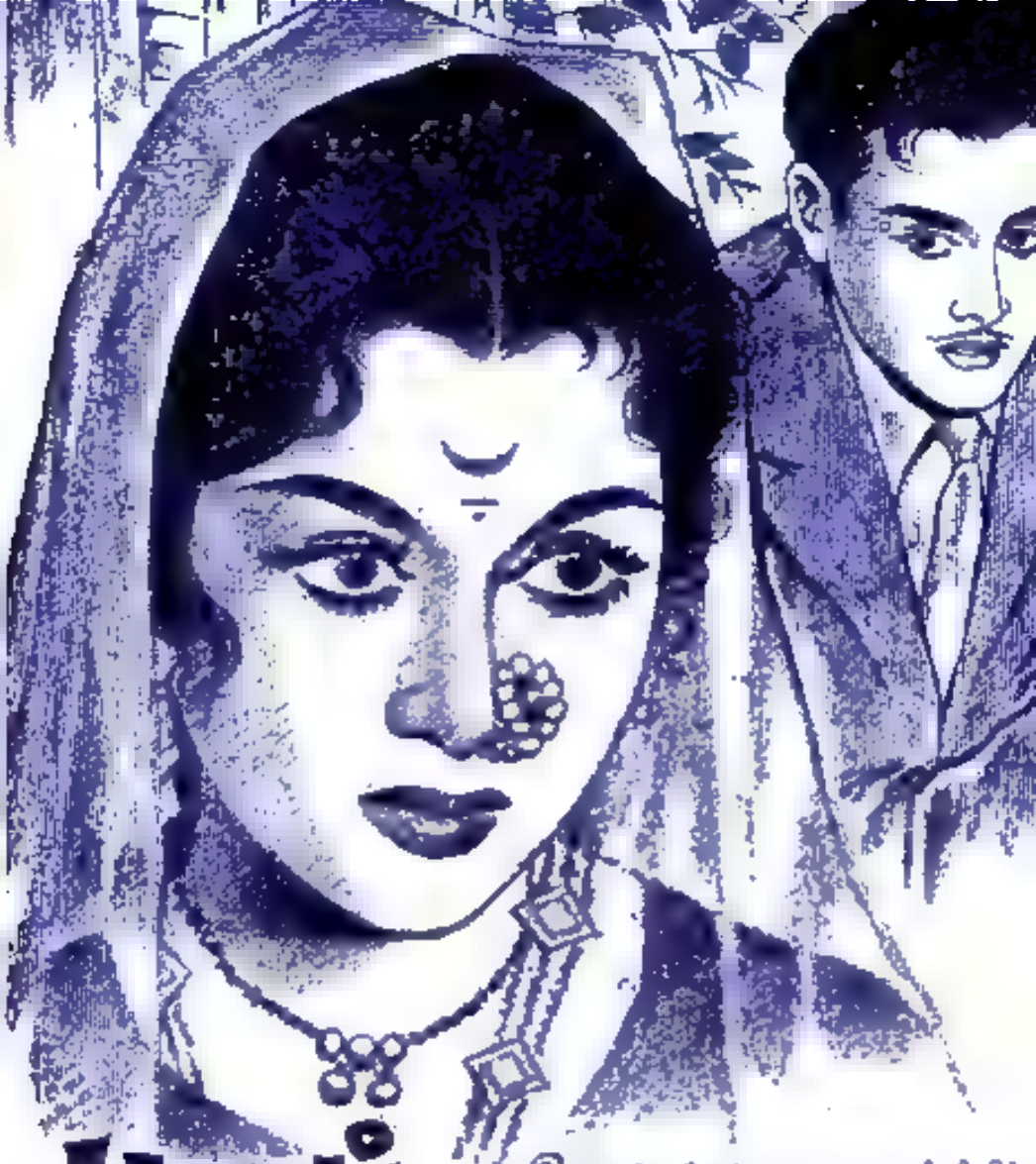
"அம்பிகே...." என்று மாணிக்கம்பி ன்க்கி.

"அட ஆரா விழுந்தா என்னப்பா, துன் னைக்கு வாயிலே போட்டிருமா?" என்றுக் கிருமலை.

அச்சினைத் தட்டும் மாலுமுகாக வந்த கைமுக்க சமயம் எப்படியோ என்ற வாகச் படியிலேயே நின்று கவனித்தான்.

மாணிக்கம்பிள்ளை போக்கை வாயி் கொஞ்சம் வானைப் பழத்தைப் போட்டி மென்று கொண்டிருந்தார்.

பாழிப் பறந்த குயில்

இவ்வாறு நேரம். வாயைப் பனி மிவந்த
வாயை விழுந்திருப்பது போல் மாறி விழுந்தது. காட்
ஷன் கைகாட்டி தொடக்கம் விட்டது. நான் நேரமாக
வசிக் இவ்வாறான வாயைப் பனி மிவந்தது போல்
மரங்களிலிருந்து தழை. ஆனால் புகழ்க்குப் புகழ்க்
தீம் ஒரு போட்டிக் கீழ் விட்டம் போல் புகழ்க்கு
தழைக்காகப் புகழ்க்கை. தீவானதால் புகழ்
புகழ். வாயை வாயில் போக்கை முதல்கை
முடிவிலும். வாயைப் புகழ் வாயில் வாயை
வாய் முதல்கை போல் அபிவிருத்தி கைகைத் தழை
வது. உட்கொண்டு விழுந்தது. கொண்டு இரக
வாயை வாய்க்கை வாய்க்கை வாய்க்கை போல்
தழை. வாய் போட்டி விட்ட வாய்க்கை வாய்க்கை
விட்டிருந்தது. போலவாயை உதவிவிட்டிருப்பதற்காக
வாய்க்கை உட்கொண்டு வாய்க்கை வாய்க்கை
வாய்க்கை போல் வாய்க்கை வாய்க்கை வாய்க்கை
வாய்க்கை போல் வாய்க்கை வாய்க்கை வாய்க்கை

விடுதலைப் போராட்டத்தில் அந்த நேர
மனத்தில் எவ்வளவுதான் போராட்ட
தூய்மையாக இருந்திருக்கிறது. நான்,
சொரா சொரா போராட்டம் எல்லாம்
போக, அப்போதைய 1971-ல்
எனக்கு நமக்கு எல்லாம் அந்த
தரம் உண்டாகிறது. அந்த மனம்
தான் போராட்டம் விடுதலை
என்று சொல்லு. உள் போராட்டம்
எந்தெந்தவர்களுக்கும் போராட்டம். என்
போன்ற உள் போராட்டம் இருந்து விடுதலை
போது இன்னும் என்ன இருக்கிறது என்று
கொள்கிற போதும் நான் நினைக்கவில்லை.

[illegible][illegible]

வைபவன்
எழுதிய
குறுநாவல்

நறு உபாதை மற்றும் பற்சிதைவிலிருந்து

குணமடைந்ததைப்பற்றிய

வியக்கத்தக்க செய்திகள்

தாமசுவே விகம்பி எழுதப்பட்ட அத்தாட்சிக் கடிதங்கள்

போர்ஹான்ஸ்

பற்பசைபின் பிரத்தியேகமான மதிப்பை மிகுபிக்கின்றன.

"எனக்கு இப்போது
55 வயதாகிறது.

என்னுடைய உணவப் பதனாகும் போர்ஹான்ஸ் திருவிளக்கு
ஆனால் 1943 ல் என்னுடைய தோண்டு பல்விவரங்களிலும்
உணவு உண்டாகாமல் இருந்தது. அதன் பின்னர் அந்த உணவாக
தொடங்கினேன். அதுவிலிருந்து மிகவும் நான் தீவிரத்
தோண்டி வருகிறேன். தான் போர்ஹான்ஸ்-பற்றிய அறிவு
எனக்கு உண்டாகியது. தான் உணவு உபயோகத்தைத் தொடங்கி
தான் இப்போது போர்ஹான்ஸ் என பற்றித் தீவிரமாக
அவ்நிலை அறியுள்ளதாகவும் செயற்கைநிலைப்பதைக்
கூற முடிகிறது."

"நான் எப்போதும்
போர்ஹான்ஸையே
குறிக்கிறேன்.

பதன் அகவலு அறவி லுண போர்ஹான்ஸை எனவி
டம் சிவ்வெட்டு. இவ்வகை உபயோகமும் அந்நிலை தன்
கருவியை சிவ்வெட்டு உபயோகம் அந்நிலை உபயோகம்
போர்ஹான்ஸ் உபயோகத்தைத் தான் தீவிரத் தெரிவி
தென். மேலும் என்னுடைய ஆரோக்கியத் துறையிலும்
யும் அகவலின் மூலம் அந்நிலைப் போர்ஹான்ஸையே
உபயோகித்தேன்."

"நான் மிகச்
சிறந்த பலனை
அடைந்திருக்கிறேன்.

போர்ஹான்ஸ் உபயோகப்படுத்தி, என்னுடைய உணவும் தான்,
போர்ஹான்ஸ் உணவாகவும் பயனாகிவரும் அந்நிலை தன்
மேலே அந்நிலைத் துறையிலும் அந்நிலை உபயோகம்
அந்நிலை உபயோகம், என்னுடைய உணவாகவும்
மதிப்பாக போர்ஹான்ஸ் உபயோகம்
மிகவும் தொடங்கினேன். அந்நிலை
அந்நிலை துறையிலும் போர்ஹான்ஸையே
தான் அந்நிலை உபயோகம்
கொண்டிருக்கிறேன்."

போர்ஹான்ஸ்

சுரு
பல் விவரங்கள்
உறுதிப்படுத்தப்பட்ட
பற்றாமை

GEOFFREY MANNERS
& CO., LIMITED

இலவசம்

கவர்ச்சி மிகுந்த

ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல்

பாத்திரங்கள்

தேவைக்கு ஏற்பத் தேர்ந்தெடுத்துக்
கொள்ளலாம். மன மகிழ்வு
பெறலாம்.

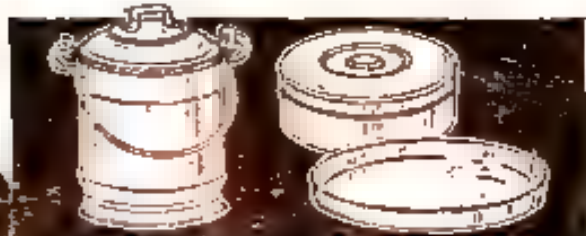
ஓ.கே. தயாரிப்புகளின்
பரிகக் கப்பன்களைச்
சேகரிப்புகள்.

* ஓ.கே. கனம்மதி & ஓ.கே. டி.சி. ரிபப்ளித் ஆர்டிங்
* கோல்டன் ஸ்டீல் ஆர்டிங் & ஓ.கே. கந்தள் கோப்
* ஓ.கே. ஓர்பண்டக் கோப் கோப் & ஓ.கே. சிங் கோப்
* சிங்கோ கோப் & கோப் சிங்

கேள்விகள் கார்டும் ஒவ்வொரு ஓ.கே. தயாரிப்புகளிலும்
உள்ள பரிகக் கப்பன்களைச் சேகரிப்புகள். அவற்றிலும்
பரிசாக, உணவாக அருகிலுள்ள ஓ.கே. வியாபாரிகிட
மிருந்து, கிடைக்க விரும்பும் அளவிலும், கருவிலும் கவர்ச்சி
மிருந்து கிடைக்கலாம். கடைகள் பாத்திரங்களைப் பெறும்
கா.

இந்த விசேஷமான பரிசுத் திட்டம் பற்றிய இது விவரம்
களை அறிய உங்கள் ஓ.கே. வியாபாரிகிடமிருந்து, படம்
களைக் கற்று "பேசுடைய" (பேசுடைய) கார்டுகள் வாங்குங்கள்.

தயாரிப்புகள்:

■ ஈஸ்ட் எஸ்தியாடிக் கம்பெனி (இந்தியா) லிமடெட், கிமிடெட், கந்தளம்-1

மங்கலாயிருப்பதை பளபளப்பாக்க கார்டினல் பாலிஷ்

உங்கள் வீட்டுத்தரைகள் மங்கலாகவும் அகத்தமாகவும் இருக்கின்றனவா? அவற்றிற்கு ரெட் கார்டினல் பாலிஷ் மூலம் உயிர் கொடுத்து ஒளி பெறச் செய்யுங்கள். ரெட் கார்டினல் பாலிஷ் உடனே தரைகளுக்கு செர்விற ஒளிகொடுத்து பிரகாசிக்கச் செய்கிறது. சாதாரண மினுமினுப்பற்ற கல் தரையிலும் சிமிட்டாத தரையிலும்

பரீட்சை செய்து பாருங்கள். ரெட் கார்டினல் பாலிஷ் சீரகிரத்திலேப் ப மங்கலான தரைகளைப் புதியதோர் செர்விற ஒளியுடன் பிரகாசிக்கும் படி மாசும் செய்துவிடும்.

உங்கள் வீட்டுத்தரைகள் உயிர் குடன் கூடிய ஒளிபெற இன்றே ரெட் கார்டினல் பாலிஷை உபயோகிப்புகள்.

ஆட்லாண்டஸ் (சுல்ட்) லிமிடெட் (இக்கம்பெனியில் உதாரணம் காட்டினது)

**மாண்புமிகு தமிழ்
புலகையிலு**

**குணமும்
மணமும்
கொண்டது**

**சு. ந. ஆறுமுகம் ரிள்கி
காரைக்குடி**

BS

ஹெட்ஸ்ஸா

மூலநாய்

துரிதமாயும்

தீங்கின்றியும்

குணமடைய

உறுதியளிக்கிறது.

ஹெட்ஸ்ஸாவில்

உணர்வழிக்கும் மருந்து

கிடைக்கிறது. கறைபுண்டாக்கிறது.

கண்டிராடிறைனுடைய! சீக்க பாருங்க, உழைப்பிடுவதான் மனிதனுடைய பெருமையென்று இருக்கு. சீக்க பாருங்க கிள்ளப் பிச்சி. இப்படிச் சேட்டலாமா? எட்டக்கண்டிக்கா உழைக்காமலுக்கு நான்மே இருக்க உணர்வுமென்று பண்டாரம் கல்லுமாய் இருந்தது. மனிதனின் மனிதமையான இன்மைக்கு காய் பார்த்திரு மெனலும், விடு, சாகசம் எல்லாம், மனிதன் உயரமான நோக்கம் வேண்டியும் பார்த்து உழைப்புகள் அஞ்சி வருத்தம் இதைவாயும் சீக்க பார்க்க முடியுமா? என்று சேட்டு கிட்டிரை நிறுத்தினார் கிள்ளியும் டூயன்லும். காய் சட்டைப்படிக்கல் உணர்வு விட்டுக் கடைக் குட்டையைய எடுத்தார். சேத்து விட்டிருந்த நாகத்தில் கிள்ளியும் அஞ்சல் கொட்டிக் கொண்டிருந்தது. ருக்கலாத நாக ருக்கல் துண்டித்தார். மெய் சட்டைப் கையி விடுத்து 'கைய' (புனைக் குழாய்)வை எடுத்து அதில் புனைவிதை தூசை தீர்ப்பினார். காய் சட்டையில் இரண்டு பக்கமும் நடவிற்ப பார்த்தார். சீப்பெட்டி இருக்க, நீலாங்கு தந்தின் பக்கம் திரிந்தார்.

"சீப்பெட்டி இருக்குமா?"
 "ஓ, இருக்கே!" என்று நீலாங்குதன் சீப் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு அவரை நெருங்கப் போனார்.

"தொ...தொ... அங்கே வீருத்தே எதி யுங்க!" நீலாங்குதன் சீப்பெட்டியை அங்க டீடர் விசி எதிர்த்த போது ஒரு வாகிலினைப் போல் குழியாக அமைப்பேற்றார். கையி கையி பருகலாக் கடித்தல் கொண்டு மீண்டும் ஓர்க்காங்கப் பற்றினார். தூசும் அபிமானாக உருது முடிந்த விட்டது. இன்னும் சேகரத் துக்கம் வந்தால் வேலை பூர்த்தியாகி விடும்.

"என், மிஸ்டர் நீலா! என்ன விசேஷம்?" என்று தம் வேலைவைத் தொடர்ந்தவரே திரை குவித்தபடி தூய்மைச் சேட்டார்.

"ஒண்ணுமில்லை, சார்! புதுசா காரை எட்டிக்காது அதிசயி வந்திருக்கிறதென, உங்களுக்குத் தெரியுமா?"

"என், கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னடி அவ ளைச் சந்திச்சேன், அவரைப் பற்றி என்ன?" என்னவர் சட்டென்று வளைத் வந்தது போல, "ஓ, அந்த விஷயத்தைப் பற்றியே சீக்க ரொம்பக் கவலைப்படச் சும் மிஸ்டர் நீலா. என்ருது அந்த ஆபிராஹம் பிரதாதமாய் கெடுகல் ஏதும் வரும்னு தெரிவதென. அந்நவியமான அதிசய மிகுது இருக்கு. - அதுகூட ஒரு பெரிய பண்புணம். சீக்க உய லிப்புகாரிசீக்க நீலா, என்னை தெர்த்தினா. இந்தத் தெர்த்தினும் நான் ரொம்ப 'அடிய' வானைச் - சட்டத்துக்குத் தப்பிவிட்டால் காரிசா. பார்த்திருக்கிறேன்."

மிஸ்டர் ருக்கலும் உயரமும் முடிந்த விட்டு, சீக்கவிருந்து ஏறி வந்தார். அங்க இருப்புக் கையிவையுமும் முடிவென் வந்த னாயும் சேரித்து குட்டை கையாக அநாமாச மாகப் பற்றியபடியே நடந்து வந்த. நீலா வந்ததிலே தோசை அப்பணத்திலிருந்து தட்டிக் கொண்டார். உழைப்பும் வெவ்வி டும் அந்த வயதான அன்னை முகத்தின் திட்டியிருந்த செவ்வ சிவப்பு பார்த்தப் பெருமியமாக இருந்தது.

சீக்க வானுமேன் ரீக்காலும், இருவ ருடைய பூட்டல் ஓசையும், மெனையின் திசுத்த

அக்காங்குதன் ஒரு கோகப் பாட்டிக் காணம் போல் சேட்டது. தூய்மைமேன் ய விடு தெருக்கி விட்டது. காட்டு விவசாயகனின் தொழிலைக்குத் தூரமாக, மீட்டென் பாணி யில் அந்த விடு விட்டப்பட்டுருந்தது. காரை மானது. கலா-செய்க்க வேண்டியானது, நீலா னுதன் அவர் பக்கம் திரும்பி விடைபெற முன்வரும்.

"நீலா, வந்து ய சாப்பிட்டு விட்டுப் போவீயோ!" என்று அழைத்தார். அந்த அழைப்பைப் புறக்கணிக்க முடியாவிட்டதும் அப்போதிருந்த மன நிலையில் அவனும் சீக்க ளும் நுழைந்தனர்.

"தாங்க டூ சார், நான் இப்பத்தான் ய போட்டுக் குடிக்கட்டு வந்தேன். நான்

வரட்டுமா?" என்று கூறி விடை பெற்றுக் கொண்டிருந்த நீலா வந்தார்.

மிஸ்டர் கிள்ளியும் தூய்மைச் கொடுப்புகாரும் புகளியில் வந்து மிளக்காக குழம்புத்திச் சிறத்தவர். சொத்து கைவிட்டவாவிட்டாலும், அவ ருடைய தாய் தந்தையர் அவ்வா ளு உண்டாயின கிறித்தவராக வயாத்தார் கள். திருப்தைத்தவரது கயதிக் இத்தொ ளிக் ஒரு ராணுவ செப்புகொண்டாகப் பணி வந்தி வந்த தம் சித்தப்பாவுடைய அழைப் பின் போக இத்தியாவுக்கு வந்தார். பம்பாய்,

உத்தரப்பிரதேசம், பகுதியில் தீவர வானம் சுற்றிக் கொண்டிருந்து விட்டு, தாம் மிகவும் அருள்மயமாக நெகிழ்ந்தும் மீளியிருக்கும் தம் ஒரு ஒரு பையனிடமும் இந்த மயிர் பிரதேசத்துக்கு அவர் வந்தார். ஒத்து வருஷம் கழிச்செல்லாம் மனோபாக் தாய்ச்சிக்கு அவருடைய மகன் இறந்து விட்டான். அது நடந்து இரண்டு வருஷங்களில் அவர் மீள விசையா ஒரு டிரி அடைந்து கொண்டு விட்டது. அவர் வீட்டில் தாம் நாடு செல்லவில்லை, அவர் இங்கேயே தங்கி இருக்கிறார். தாம் நாட்டில் பெற்றோர் இறந்து விட்டனர். எங்கோ ஒன்றிரண்டாக உறவினர் சித்திரி சித்திரி விட்டனர், ஆங்கே போன அங்குக்குப் பிரிவுகளாகியவை.

நீதிமன்றம் அலுவலர் பத்திரிகை மோசலை கண்டித்து சென்னை விடுவிட்டபோது, செய்த அறிக்கை குறிப்பதில் குலம் பற்றியோசனை மீட்டது. மோசலாக அவர் இருப்பில் பார்ப்பதற்காக, ஈழ துப்பாக்கியில் பட்டிசனாகப் பதவி-அவர் தொன் செல் பட்டு அவரின் புதர் ஓரத்திற்கு கட்டுத் தள்ளியது.

[illegible]

“என்று கேள்! எந்நாள் எத்தன் கேள்
கிடைக்க, ஓரமாய் போகிறதுதான்?” என்ற
பிரேமபாஸிதாவிடத்தான் அந்த மனிதன்.

தீவிரமடைந்ததன் பதங்கள் தெரிந்தன. ஆனால் எங்கிலையும் பெரிசு கொண்டிருந்த இடங்களும் அந்தப் பதில் காட்டாகாத அளவாகி எங்கும் தன்னை தெரிந்தது. எழுந்த எழுப்பியபோது அகலியுறு கிறதாயும் பாறாங்கு அளவு கிடைக்கவில்லை.

“பாதுகார்க்கு இவதாம் வயிர் தன்
கூட்டப்பட்டுருந்தாம் அங்குதே கூடப்
பாதுகார்க்குமாய்” என்று அக்கமரகப் பதி
வளித்தாம் தீவரனத்தம்.

“அப்படியானால்.....” என்று அவன் மூத்தவன் பட்டாத்தட்டியோடு பேசுவது கவனிக்கத்தக்கதாக இருந்தது. அவன், அப்படியே என்ன சொன்னதோ அதைச் சொன்னான். பிறகு திரும்பித்திரும்பி அவன் மூத்தவனிடம் சென்று சொந்த சொந்தமாகச் சொல்லியது.

“நீங்கள் யாரு? எங்கே சத்தம் போட்டு
கொள்கிறீர்கள்?”

சீலாநாதத்தம் அல்லல் நடு படி துறங்கி உறவு
எதல் அண்டதும் தாம விட்டுத் தொடுக்கையக்
திருப்பிக் கொட்டித்.

“ஏதன் தீர்ப்பு வேண்டுமோ அதை மரணமாகியதில் தீர்ந்ததென்றே. வேறொரு மரணமும் உருவாகியது உறுத்தத்தக்கதே. தீர்ப்பு உறுதியாக ஏதன் தீர்ந்ததென்கிறார்களா?”

அந்த மனநிலை முகத்தில் ஒரு கடுகப்
சுவைத புள்ளைக பரவியது. "தான் இன்னி
யும் காணியேதான் வேலைத் துடிக்கத்
தாட்டலாகா அநிகாரிது. சி. திரைகாஜ்"
என்று அறிமுகத்தோடு அவை தீட்டு

பொது அமைதி, குழிதாழித் தட்டாளத்தைய
இந்த அமைதி காத்தித் கொண்டு வந்த
அமைதி தீட்டினார்.

“நான் திரிபாவத்தும், மீட்டர் மில்லியம் ஐக்கனின் தீவிரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டேன். அப்போது நிறைவுபெற்றவரும் அவரின் கைகளைத்” என்று தன் புன் சிரிப்பைப் பார்த்துக் கொண்டு திரிபாவத்தும்.

“தங்க விருவாய் படைப்பே இவ்விதிக்
கெடவோ? தங்க தெரிந் தெய்வம் வீழமா
அவ்வை அளவாக நடக்கிறதென்? பாடித்துத்
தாய் கெட்டுறல்?” என்று விவாதமாகத்.

தலைவரவர்களே! கனியம் தயாராகிறது. தலைவரவர்களே! இதை உடனடி கொடுங்கள். இந்த கனியம் எங்கே? எங்கே? எங்கே?

[illegible]

(சூ)லம் அந்தமீத்தமிட்டான் செய்பு
கடல் போன் அயன் அந்தமீத்தமாண் கிட்ட
துக்குச் சேலாண் கிரண் வெள்ளம் பறவி
கிடக்கது. தீவானத்தம் காந்திர பொ
ய்யுணைக் கழற்சி ஒரு பாறா மலையின்
மையத்து விட்டது. அகிலேகைத் தோவின்
பீத்புற வர்ப்பாக வந்தான். எதிரின் தீ
திற்ப் தோண்டத் போன், வெள்ளி நுரைந்
தீதீப் போது, கையாழி மூய் போன்மருத்
தது. அந்நிலையின் ஒரு சாயக் தாற்காலி
போய் அமைத்திருந்த ஒரு பாறையின் பீத
போய்ப் படுத்தத்தோண்டான் தீவானத்தம்.
முதலாக வரை காய் கிடையைய மருத்த
விட்டு, அதுதற்படியும்போய் தீவரத்த அரு
வின் தீவரத் தாய்க்கையின் கிட்டத் தொ
காய். தயம் வெகல் வந்தித் தந்தவர
போல் அவை கட்டின் வந்ததைக் குறைத்த
விட்டு மூய் தொண்டே தீவரத்தது. அ
தீவரத்த பரவையன் வாயத்தின் விதாய்
கின் வரன் போன்ற தீவரன். வரன்
கைத் திறப் போற்ற வெள்ளத் திவகப் போ
கி வந்தவ தீவரத்தின் கட்டி விவரது.

அவரது தமையன் அவரது பார்த்து வழிகாட்டினார். இரண்டு தாமதமாகவே கரையில் அவர் வந்தார். சொந்தியார், திரைதான்.

*எனது நேய: இவ்வழி நேய நாக
மரபாக உடனடி* எனது அமைச்சர்
மேலதான நேய நாக.

[illegible]

ஐடெக்ஸ்
கண் மை
அரவிந்த் பிந்தி
குங்கும சாந்து

அரவிந்த் கார்பரேட்டரீஸ்
நாம்பு தெரு 1415, மதுரை - 17

ஸ்பார்ட்டன் ஆட்டோ -
லாகர்கள்

5 ஆக்கிர அளவுகளுக்கு
உதவாதவர் அனிக்ரது

- ★ மலையாளம் த.ப
- ★ உயரேசியன்
- ★ பரிசு
- ★ திட்டமிடல் மாரிதம்
- ★ தந்த மலையாள
- ★ தந்த தர மலையாள

இந்தியாவில் முதலில் நடைபெற்ற
இந்திய மூலக்கவிதை இலக்கியம்

அருள்கல் பெரிண்டம் & கோல்கல் மி.
சென்னை - 11

அருள்கல்: இந்திய பெரிண்டம் அருள்கல்

கோபால் பல்பொடி

பல் வலி, பல் அரிசை, வாய் நாற்றம்
பல்லில் கிரத்தம் வடிதல், முதலிய
பல் வியாதிகளை குணப்படுத்தி
பல்களுக்கு வெண்மையும்
பலதையையும் தருகிறது.

பாஸ்கர்கள் எஸ்.பி. எஸ். இடியம் அன் கோ.
25, கீழ் பாலபாளையது தெரு..... மதுரை

பாபனின்கள் - ஷர்ட்டிங்குகள்
மெர்சரிஸ்டு பேஷ்டிகள்
பிரிண்டெட் வாயில்கள்
மற்றும் லான்கள்

செய்யுள் மிகும் ஸீரிடெட், அழகமதயாத்

அழகுக்கு அழகு செய்வது கைத்தறியே

கணிச வுள்ளவகிலக பழகம் பெற்ற ககைகளிலும், புது பழகங்களிலும் பட்டு, பருத்தி புடகககள் கிகட்க்குமிடம் ஹாண்ட்லும் ஹவுஸ் லாட்ஸிலும், லோயபத்தூர், தாமாபம், அரினி, பருதின, தெயயூர், காவூர், மற்றும் திருவிழாவின ககைய பாகங்கிலிருத்தும், கைத்தறி புடகககளும், தக்சிகுப் தேககககு கைத்தற கிகட்க்கிக்றது.

கழிலுக்கு ஏற்றது கைத்தறி துளிககன்

ஹாண்ட்லும் ஹவுஸ்,

1. எயுட்பதூர், கெம்பு-3   லோக . கெம்புலும் 83408
- மற்றும 321. டாகடல் தாதாபம் கெம்புலு 83408, பம்பாய-1
2. கிகட்க்கு தெரு, கைத்தற-16   9. க. காவூர் கெம்பு, புது கககி

தகிககம் ஆகில் :

ககிக இத்திப கைத்தறித் துளிகக கிறபகிக கட்டுதலு கககம் கிகிபெட்ட, துகமபூயி கெம்புலும், பம்பாய-1

FORNBY TM

கல்யாணியின் கல்யாணம்

மகிழ்ச்சியை உருவாக்க

பெண் துன்பங்களைப் பகிர்ந்து
ஒரு விவகாரம்

அவருக்கு, கல்யாணி என்ற ஒரு கதை
காண்பவன் திருந்தான்.

தொழிலைப் கட்டுங்கொடுத்தான் என்று கவி
வருவது கொண்டு வந்தான்.

"கல்யாணியின் கல்யாணத்தைத்
தெரிப்பதும் பணத்தையும்
எப்படிப் கொடுக்கிறீர்? என்ன
ஏதெனம் நினைந்தாவது...?"

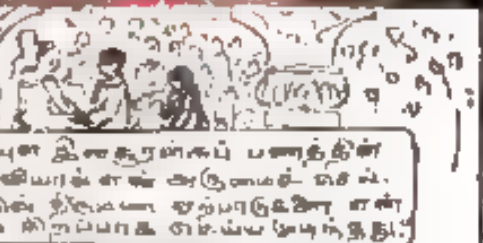

புள்ளி சூதில்லாவிட்டு வந்த
கிணர் திருந்தியோடு கொட்டார்

"சந்திரன், உன் கல்யாணத்தைத் திருப்ப
கல்யாணி என்ற பெண், புள்ளி சூதில்
வருவது தெரிவிக்கிறீர். இன்னும்
கல்யாணி, கல்யாணி கல்யாணி
யுள்ள பணம் கொடுத்திருக்கிறீர்."

கல்யாணி கல்யாணி கல்யாணி கல்யாணி
புள்ளி சூதில்லாவிட்டு வந்த கல்யாணி
கல்யாணி கல்யாணி கல்யாணி கல்யாணி
கல்யாணி கல்யாணி கல்யாணி கல்யாணி
கல்யாணி கல்யாணி கல்யாணி கல்யாணி

ஆயுள் திருந்தியவன் பணத்தின்
உதவியால் என் கல்யாணி என்ற பெண்
கல்யாணி கல்யாணி கல்யாணி கல்யாணி
கல்யாணி கல்யாணி கல்யாணி கல்யாணி

ஆயுள் இன்துரன்சு

பேர ஆதரவு தருவது ஏதுவுமே இல்லை

ஜீப்பில் இருக்கிற அந்தக் பெணையும் மறந்து
கத்தினான் ஸ்கோட்டன்.

ஸ்கோட்டன், "பொய்யும், அவரையும்
வருத்தறும் அல்லவா? அப்போ, வைத்த
முகத்தில் தரித்தவித்தான். மறுபடியும் இறுக
முடிக்கொண்டு அவள் எதிரிலேயே தன்முன்.

"பாவம், அதுவும் வரட்டுமே!" என்று
அவளுடைய சொற்றந்தை ரசித்தபடியே
கத்தினான் ஸ்கோட்டன்.

"உய்யத்துக்குத் தெரியாதவன் எதுமாய்
இந்தப் பொய்ப்பாப் பிள்ளைக்கு அளவுக்கு
மீறிச் செல்லம் கொடுத்திட்டேன். இது தம்
மோகமே. ஐயோ, வேட்டைக்கு வந்து இவ்
வளவத்தைக் கிளிக்கப் போனா?"

"இப்போ, ஸ்கோட்டன்! இவளும் வரட்டும்,
மகி: ஸ்ரீதீப் பெய்க்குறையும், எதிர்பாரும்
வீரராம் அவள் உடம்பிலேயே ஓடும்,
வேட்டைகளை அவள் பார்த்தாள்!" என்று
இடைமறித்தான் ஸ்கான்லன்.

ஸ்கோட்டன் முகத்தில் ஒரு திரிசுருட்டம்
நிலவியது. அவர் வாய்க்கிற அளவுக்குத்
தெவ வாய்க்கு, அவன் பேராமல் இருந்த விட்
டான், நேரானில் முகத்தில் புதுப் புலொன்று
மெல்ல மலர்வதைப் போன்ற களிப்பு ஒரு
வாடிவது. அவன் அவரத்தோடு ஜீப்பில்
எழி ஜீவானந்தத்தில் பக்கத்தில் வந்து கட்ட
விட்டான், அப்போதான் விந்து இடமிருந்தது.
நுயல் புறம் இல்லை. ஜீப் மெய்கப் புறப்பிட்ட
தும் திரைகள் மூக்கிலிருந்து மந்தவாசம்
ஜீப்பின் இரக்கத்தால் புளகாங்கிதப்பட்டு
அந்த சந்தர்ப்பில்தான் சிரிப்பாக மயங்கிது.
ஜீப்பின் முகையாக ஜீவானந்தத்தாலும்
தூக்கனாலும் மட்டுமே அது கேட்டது.

அந்தக்கு மேல்தான் ஒருவர் மறுத்ததைக்
தடமாட்டம் ஆரம்பிக்கும். அக்கோ கட்டில்
விஸ்தாரமாக அழகுத்து பார்த்து விட்டு வரு
வது என்று திரைகளால் தன் திட்டத்
தைப் பிரஸ்தாபித்தான். தூக்கனாலும்
அது எரிவெழுப் பட்டது. திரைவாய்க் கூட
இரங்குதுக் கொண்டு அகியது தன்முயற்சியை
எவ்வு ஸ்கோட்டன் அபிப்பிராயப்பட்டான்.
ஆனால் அவன் தன் பவத்த துட்டுப்பத்தை
முகத்திலேயே தெரிவித்துக் கொண்டான்.
அதற்கு அவனையும் கூட அழகுத்துக் கொண்டு
செல்ல வேண்டி நேரிட்டது. எக்ஸோரும்
அந்த அமைதி நீளத்துக் காட்டும் கைவை
வென்று செவியாடியே உயிர் சத்தபுளைய
எற்படுத்திக் கொண்டு நடத்தான். பூல்
முகக்கூறும், விஸ்பொகிசுயுயி. கேட்டுப்
பயந்து சில பறவைகள் கட்டை விட்டுப்
பறந்து. அடர்ந்த புதர் ஒன்றின் அருகில்
திரைக்கு ஒரு கைவெழு நின்றபிறகு, கட்ட
வென்று அகையும்க் கொண்டு போன்று தின்று
விட்டான்.

மறுகனம் "கட...பரி... மான்!" என்று
கத்திக் கொண்டு தூக்கன துப்பாக்கியை
உயர்த்தி, அந்த கோக்குடைய குறியை
விதாவித்துக் கொண்டு அவ்வாசக் கட்டான்.
விதாவிதம் அடுத்த துண்டும் ஸ்கோட்டனின்
முகமும் அமைத் தொட்டத்தன். புதரிருந்து
ஒரு நிமிஷம் நியாய துள்ளிப் பாய்ந்து அவர்
கைத் தாவித் கொண்டு ஓடியது ஒரு
காட்டு மான்.

"அது துப்பிக்க முடியாது! ஸ்கோட்டன்
என்று மகி போன்ற, வயதான திரை

தூக்கனம் இவ்வளவு போல் துள்ளிக் கொண்டு
அமைப் பித்தொடர்ந்தான். துக்கொடலும்
விக்கரி ராஜவேதமும் அவரைப் பின்பற்றிக்
கொண்டு அடர்ந்த புதர் வயிலில் துறவி
பூடலானார்கள். அந்த ஒரு கட்டில் இவ்
பென்று துலியை விடப்பட்ட ஈவரும் மென்
மாக இருந்தார்கள். வேரு தேரம் கழித்துக்
காட்டில் அந்த தூரத்துக்கப்பால் ஓர் உறு
மல் போன்று ஒரு துப்பாக்கி முனையே கேட்டது.

"கட்டு வெ... துப்பாக்கி... மின்டர்
ஜீவம்!" என்று அவனது திரும்பிப் பார்த்
தான் திரைகளால். துக்கனவு தேரம் வரை
யில் துங்கி எழுந்தது போல் அவனுடைய
கபாலம் மீண்டும் திரும்பியது.

"கட்டாமல் கட்டிடுகப்பாருக்!" துக்கன
அமைத்துக் கொண்டு முற்றினும் திரை, அவன்
பக்கமாக விசுத்திரமான பார்வையோடு
திரும்பிப்பார்த்தான் திரைகளால். அடர்ந்த
மரங்கள். தித்தவான செடி, கொடிகள்.
வெள்ளைக் கழால் கற்கள், விசுத்திரமான
இரக்கனின் அந்தப் பக்கம் பந்தலின்
கீழ் அகளுடைய அழகில் ஓர் அடர்ந்த வானில்
சேர்ந்திருந்தது. திரைகளால் அமைத்த
இதர தாக்கத்தோடு அந்த வானில் மெல்ல
மெல்ல அகலியே பருவி விடுவது போன்று
பார்த்தான். பின்பு ஒரு ஒரு முகமே
விசுவம் கொண்டு போன்று திரைகள் திரை
தத்திப் பக்கம் கொண்டு. "இப்போ ஒரு வான
மோகி மாதிரி இப்போ, பின்பு ஜீவம்?"
என்று கேட்டான்.

ஜீவானந்தத்தில் தெறி பார்ப்பன்
புலத்தன். துப்பாக்கியை வேதிக் கைத் தி
வித்து அவனுடைய இரண்டு கைகளையும்
அடக்காவிட்டான். ஓர் கைகிரம் தொன்றி,
அவன் விடைக் கை.

"எவ்வளவு தூக்கன வானிடம்! கைகிரம்
வக்கா ஜப்பிக்கப்பட்டு விட்டான்? உதன
மண்பத்தில் உப்பரிசுக்கில், நயனில் அரிந்த
நிரண்டுகள் தூக்கக் கைகள், மந்தமானதும்
கோடுமிட மேன்மையான இடத்தில் இருக்க
வேண்டிய அந்த இர மலர் எவ்வளவு தீ
மாவனிடம் விசுதி எதிர்ப்பட்டிருக்கிறது?"

ஜீவானந்தம் காலாக்கிப் போன்ற அத்தி
ரத்தின் வசப்பட்டான். துப்பாக்கி கை
உயர்த்தி வெறும் கானத்தை தொக்கித்
கட்டான். திரை பிதியானது திரைகளால்
சின் தோகைப் பற்றிக் கொண்டான். அந்தக்
கண்டம் ஒரு ஒரு தெளிவற்ற மனமில் ஒளி
போல் மெல்ல மெல்ல அடர்ந்தது.

திரைகளால் கட்டை வென்று விட்டான்.
"எவ்வளவு மின்டர் ஜீவம்! துப்பாக்கி கை
பற்றிக் கொண்டுவிடுகிறா?" என்று துக்க
கென்று கேட்டான்.

ஜீவானந்தம் பார்த்துக் கொண்டு அவன் திரை
பார்த்தவையில் திரைகளால் தோகைப் பற்றி
துக் கொண்டு திரை மயக்க மயக்க விசுதி
படி சிந்தித்தான். அவனின் கைகளும்
அவனுடைய இருதய மேகம் தாழ்ந்தது.
தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டான்.

"ஒன்றுமில்லை சார். கைகள் துப்பாக்கி
கருகிறதா என்று பார்த்தீர்கள்?"

"அப்படியா?" என்று அவன்விடமாகப்
பார்த்தபடி. திரைகளால் அமைத் தான்
நம்பிக்கை: எப்பது போல் தின்று.

"இன்னும் இவரின் கை காணவில்லை. நாம் கொஞ்சம் அப்படியே வந்து விட்டு வர வேண்டா?" என்று அவன் அலட்சியத்தை மதிப்பாற்றி விவாதித்தும் நடக்கத் தொடங்கினான். அவன் மனத்தில் அந்தக் கொடும்பெயரால் அப்படியே ரஸவாதமானது போல் வலுத்த மனம் வீட்டது.

"ஓ, போகலாம்! ஆனால் தீவகம் துப்பாக்கி எடுக்கிறதா என்று என் மெனே கட்டுப் பார்த்து விடாதிர்கள், என்னை தீவக?" என்று கர்வமவனான அந்தத்தொகு சிரித்தான் விவாகரானான். விவாதித்ததால் போல முடியவில்லை. தீவகாதான் எனவே வென்று விவாகரானபின்னாலே பெரியவன்வன் என்று கொள்கையுடனானது. துப்பாக்கி எப்படிச் சுருவினது? எப்படிச் சுட்ட வேண்டும் என்று என்னைவனவோ என்னை கைகள் கெட்டுக் கொண்டே வந்தான். பெரிய வனானபின்னாலே விவாகரானதும் தீவகமும் பின்னால் இருந்த தீவகிவிட்டதால் விவாதித்ததும் ஒன்றாக நடந்து கொண்டிருந்தான். அவரை வந்த வட்டத்தைச் சுற்றியே வந்தும் சித்தியவாறு அவன் என்னைக் குடியாக. பழைய தீவகமன்.... பழைய சம்பவங்களைவன்.... பழைய காலம்!

"இவ்வளவு கெட்டுவிட்டால் உணக்குத் துப்பாக்கி சுடும்படியான ஆசையால் இருக்கமா?" என்று கேட்டான் விவாகரானான்.

"அப்பப்பா! என்னுடைய எவ்வளவு ஆசை தெரியுமா?" என்று சிவந்த உதடுகள் குவிய அவனின் பார்வையின் தீவக.

"முதல்வா நான் கட்டுக் காட்டிறேன். இதோ அந்தப் பறவையை!" என்று அவன் சொல்லி முடிக்கிறான். விவாதித்ததில் தவிர்த்து வேறு அருவியில் ஒரு குன்று சீர்த் கொண்டு. சில வானில் ஓடியவனாக வட்டமிட்ட ஒரு ராஜாசனியை நோக்கிப் பறந்தது. விவாதித்ததில் இருக்கிட்டுத் திரும்பினான். ராஜாசனியை நன்றாகச் சுற்றித் தொலைவுக்கப்பால் போய்த் துள்ளி விழுந்தது.

"பயந்து விட்டிருக்கிறாய் மிஸ்டர் ஜீவன்? தீவகம்தான் கட்டுக் காண்கிறேன். அதைப் பார்த்து அந்தப் பறவையை!" என்று அவருக்குக் கட்டிக் காட்டியதும் விவாகரானான். தீவக என்ன வென்று தவிர்த்துக் கொண்டு விழுந்த பறவையை எடுத்துவர முடியும்தான். விவாதித்ததில் தீவகமாக அவனியே உருபுப் பார்த்தான். திவாகரானான் அந்தப் பார்வையை இவட்சியம் செய்பவனாக தீவகைப் பின்பொருள் தடுத்தான்.

"என் தீவக, கெட்டுக்கொண்டா?" என்று அவனது ஓர், விவாதித்ததைப் பரிசாய் செய்வது போல் காத்திட்டு மிதந்த வந்தது. அவன் துப்பாக்கியைப் பிழை வான், ஒரு பாணியைப் பிழை உட்காந்தான். அவன் இரண்டும் கொத்தாற்போல் துப்பாக்கியைப் பிடித்திருந்தான். தெற்றியில் பிழை இரண்டு வகையையும் துப்பாக்கியையும் சாத்திக் கொண்டு மென்மக் வகையின் இறுத முடிவ் கொண்டான்.

"ஜீவா, ஜீவா, நீ வரவில்லையா?" என்று தீவகத்தினான்.

"இல்லை." என்று வகையின் உடல் நிமிர்வாகப் பதிக் கொள்ளும் ஜீவாந்தம். என்வன் வகையின் மிஸ்டர் ஜீவன்? என்று கேட்டான் திவாகரானான்.

"தீவக ஒரு மாதிரியான வகையினது!"

"அப்பப்பா இவ்வளவு உட்காந்ததில் இருக்க. இவருக்குத் துப்பாக்கி உட்க் கத்திக் கொடுக்கிறேன். தீவக. அந்த ராஜாசனியைக் கொண்டுபோய் அவர் பக்கத்திலே போட்டுக் கொ!" என்று திவாகரானான்.

தீவக ராஜாசனியைக் கொண்டு வந்து அவருடைய போட்டியில் குச்சித் துப்பாக்கி திவாகரானான் துப்பாக்கியின் மீது குவித்து கொண்டிருந்த அவனைக் குறிப்பிட்டு நோக்கினான். மெதுவாக அவ்வளவான எந்தக் கொடுமை வகுடிவகவனான மனத்தினுள்ளிருந்து பேசுவது போல் "சொம்ப தொகுதா ஜீவா!" என்றான். விவாதித்ததற்கு மனம் வகையிலது. நிமிர்ந்து அவனின் பார்வையின். விவாதித்ததையும் தீவகத்த அந்தக் வகையின் உண்மையான வகுத்தும் வகையிருந்தது.

"கொஞ்சம் தான்."

"இவ்வளவு தவிர்த்துக்கொண்டு இருப்போ?"

"ஊம்."

"சரி, நான் போகட்டுமா?"

"செய்!" என்று அவன் அருப்பி வைத்தான் விவாதித்ததும். அவர்கள் இருவரும் பிடித்து சென்றதும் எந்தக் கட்டுக்காட்டின்ற அவன் மனம் நேராக வென்று போய்க் குறுத்தது. வகையின் பிழை முன்னாய்த் துப்பாக்கி கிடிக்கிட்டுக் கொண்டு அவர் போல் அவன் திவாகரான சீர்தான். அந்த அவ்வளவான செய்வதற்கு சிறைச் சிறை அடிநின்று விட்டான் விவாதித்ததும்.

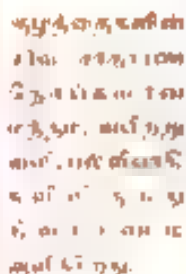
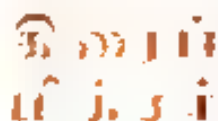
ஜீவாந்தத்தின் பழைய நாட்கள்.

அதனந்தள்ள அவன் ஆட்டி வகையின் மனம் விட்டிக் தவிர்ப் பிடித்துக் கொண்டு இருந்தது.... அடுத்தடுத்த இரண்டு மாதிரி வகையின் பக்கத்து மாதிரி விட்டிக் வகையின் குருப்பம் வகையின்.... இவ்வளவு வகையின் அடுத்த இரண்டின்.... அவ்வளவானவகையின் அவன் அந்த வகையின் சீர்த் குருப்போல் வகையின் குடியை.

விவாதித்ததில் மனம் பாவனிக் குறுகுவிடா. ஆட்டிக்கு ஒரு பெரிய நோக்கி உட்கி வகையின் பின்பொருள் வெகி பார்த்து வந்தான். குப்பது வகையின் மேல் அவன் வகையின் சொத்து கொண்டதால் விவாதித்ததும் அவ்வளவு பிடிக்கப்போய்ச் சேர்த்தபொருளுக்கும் குறுகானவகையான அவருக்கு அவ்வளவு குறுத்ததான். அவருக்கு விவாதித்ததில் வெகி மிகவும் பிடிவன். மாதிரியும் அதிவிருந்த அதனவையும் அவருக்காவே குறித்துக் கொடுத்து விட்டான். அந்த மிகவும் சரி, அதற்கு அருவிக்குத் இன்னொரு மாதிரியும் சரி பழக்கவகையின் குறுகிய உட்கி பட்டவனாக. மாதிரியிருந்து பிழை எட்டிய பார்த்தக் கொஞ்சம் இடத்தை தருவிக் கிட்டு விட்டு மற்ற தாக்கு பக்கவகையின் வகையின் பொருத்திச் சேர் எழுப்பிவிடுப்பார்கள்.

அவன் பின்பிப் படிப்பவையின்மனம் குறுகி விட்டு ஆட்டிக்குப் பக்கத்தினுள்ள வகையின் வகையின் வகையின் சேர்த்திருந்த நோக்கி அது. பக்கத்து விட்டிக்குப் பிழை குறுத்ததும் வகையின் வகையின் குறுகிய குறுகியதானது. ஆனால் வகை இவ்வளவுக்குத் தெரியாது.

அன்று அதிவகை வகையின் போல் வகையின் போட்டுக் கொண்டு படித்துக் கொண்டு

五十二 四〇五

101 101111 101111 101111

Accepted

1987: 145

**கால் அரிப்பு
சரும அரிப்பு**

[illegible]

2011.09.01 星期一 晴

കുറിപ്പ്

ந.கே.வி.நி.க.நி.

அதிக உதாரணங்களும்...

நிபந்தனையற்ற உளவாய்வுகளுக்கும்...

தமிழக அரசு, கரணம், செலவு, உதவி

★

ஹீரோயின் ஈராளர்தவீ

தேவர்தலுக்கு அருகில் உள்ள கிராமம். இங்குள்ள கிராமத்தின் பெயர் திருவாரூர். இங்குள்ள கிராமத்தின் பெயர் திருவாரூர்.

தமிழக அரசு
தமிழக அரசு
தமிழக அரசு

திரு. சி. ச. ரமணி அவர்கள் கீழ்க்கண்டவை
உள்ளே குறிப்பிட்டுள்ளபடி

அமைதி படைப்பதில்
அமைதி படைப்பதில் உற்சவம்
6-1. சிவசக்தி ராஜா சிவசக்தி

1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 26

தமிழாட்சி மிகவும் மீட்டைக் கம்பெனில் சீட
 2. தற்போது செய்துள்ள தொழில் -

செய்தி : 2017-05-10 11:00

[illegible][illegible][illegible]

நிபாவுக்கும் அங்கத்தான் நேரு
நிலவுகள் வந்தன. 'என்மடா இது
அடவ மாதிரி வெடிக வெதிகம்
பார்த்து கொண்டுருந்து வி'
யிரோடு அந்தப் 'மென் என்
தெருவாயோ?' என்று வலுத்தான்.

தமிழர் அன்புத் தாயாகிய அம்மாவை அன்புமொழி
தான் மாற்றுகின்றது. இந்த எத்தனா சித்தி எவ்வெத்தி
விருந்தது. விருந்தினரின் வணக்கம். அந்த மெய்
திரைச் சித்திரம் அமைந்தது. திரைப்படம்
அப்போது அதுவரையில் சிலபடம். அந்தமொ
கையினம் வந்தது.

12. நூற்றுப் பத்துகளில் அவன் அஞ்சு நூற்
கடிகள் என்று ஏதிர்பார்த்ததாகம். மாரத்த
கம்புரிக்ஷைப் போலதற்காக அவன் பத்த
IN. பொது நிதிக்கு அங்குக் கணபாளன்.
கணபிற் புத்தகங்களை அடுக்கியெழுது. பன்
கைக்குச் சென்று கொண்டிருந்தான். அங்கு
மாரபு பொறுத்தும் கலந்த கடிகள் உடையது.
செய்தே தாழ்த்த முடிந்தது. அவன் பார்த்து
பார்த்து விளங்குகிற நடுத்திரை காரியங்கள்
ஆகச் செய்து எடுத்துப் பாராதிக்கிற. சிறைமேல்
கண்டபேரே அவன் மன டாண்டல் அடை
வதென்பது அவன் அங்குக் கடத்தான்.
நினைவில் கவிதைக்குப் போல் அது முடிந்த
தொடும் பதிவாகி விட்டது.

[illegible]

அதனால் 357 பத்திப் படிப்பதற்காக அவர்
பத்திரிகைக் கிழித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்
போதும், தனக்குத் தனித்து விட்டு அவர்
தனமே ஆதாரம் கொள்ள வந்தது தனமே
திரும்புகிறார். அவர்கள் மத்தியில் உள்ள

மேலும் தனது, சமீப இலக்கு குதூங்கி ஒரு வருடத்தின் சரிவாகக் கொடுத்தது. மாநாட்டின் கீழ் இரத்த வியாதிடம் "இதோ வா! நோவ்" என்று அழைக்கப்பட்டது. வெளியே விழித்திருப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருந்தது. மாநாட்டின் கீழ் இலக்கு குதூங்கி ஒரு வருடத்தின் சரிவாகக் கொடுத்தது. மாநாட்டின் கீழ் இலக்கு குதூங்கி ஒரு வருடத்தின் சரிவாகக் கொடுத்தது. மாநாட்டின் கீழ் இலக்கு குதூங்கி ஒரு வருடத்தின் சரிவாகக் கொடுத்தது.

[illegible]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள்:
மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள்: 20
000, 40,000 முதல் 50,000
முதல் 60,000 ரூபாய் வரை

271

பிரதமர்-17.

உங்கள் சரக்குகளை
காற்று உட்புகாமலும்
கவர்ச்சிகரமாகவும்
பாக் செய்யுங்கள்

TRAYONS

ட்ரேயான்ஸ் ட்ரேயோபேன்

நவீன பாக்கிங் சாதனங்களுள் அற்புதமான ட்ரேயான்ஸ் ட்ரேயோபேன் உள்ளிருக்கும் சரக்குகளின் மேல் காற்றி-
லுள்ள ஈரம்கூட அண்டாதபடி பாதுகாப்பளிக்கிறது.

ட்ரேயான்ஸ் ட்ரேயோபேன் கொண்டு பாக் செய்த
பண்டங்களை பாக்டரியில் தயாரித்தபோதிலுந்த புதுமையுட-
னையே நீங்கள் வாங்க முடிகிறது. ஏனெனில் ட்ரேயான்ஸ்
ட்ரேயோபேன் 96 சதவீதம் கண்ணாடிபோல்தோற்றமளிக்கிறது.

ஸ்ரடாக்கிஸ்டுகள் :

R₄

ட்ரேயான்-ட்ரேடர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

61, செம்புதாஸ் தெரு. மதராஸ்-1 போன் 21641 - தந்தி CELYARN

கிளைகள் :

போன் 3253-தந்தி CELYARN 68/416, மெயின் ரோடு.

செய்வாபேட்டை, சேலம்.

போன் 2598-தந்தி CELYARN 114/A, தெற்கு மாசி வீதி. மதுரை.

போன் 3441-தந்தி RAYONS புரூட்டெட் இந்தியா பில்டிங்,

அனிலாசி ரோடு, கோயம்புத்தூர்

தான் சொசைகத்து சொசிட்டி துபாயாம். என்னை
வா? சீக்கர்கள்? சொத்துக்கு வார. வாகனம்
ஆகியவை சொத்துக்குள் மாறவில்லை.
இந்த சொத்துக்கள் உடைய தொழிற்சாலை
போலது. உதாரணமாக: மெதென்துக்கு தான்
இருக்கிறது. தான் அங்கத்தின் மீது சொசை
சிட்டியை எடுத்து வரிக் கொடுத்து அங்கத்திற்கு
வெளியே தான். இந்தத் தன்மை எந்த
மாதிரி உலகமாவதில் இருக்கிறது என்பது, அது
தான் தான் சொசைட்டி. அவர் சொசைட்டி
என்றால் சொசைட்டி சொசைட்டி இருக்கிறது
சொசைட்டி சொசைட்டி.

[illegible]

புது டிஸ்க் (இதழை) இதுபோல் - கருத்துக்களை
உடனடியாக - இது போல் எழுதி, அனுப்புவதற்கு

சென்னை நகர பணியை நிறைவேற்றி அமைச்சரவை
சென்னைத் துறை, அமைச்சரவை இந்நாள்
தான், அமைச்சரவை முடிவாக அமைச்சரவை
முடிவாக அமைச்சரவை முடிவாக அமைச்சரவை

[illegible][illegible][illegible][illegible]

தமிழ் மொழியை கற்றுக்கொள்ளும் நமது தமிழ்
நாடுகளில் இருந்து வந்திருக்கும் அனைத்து தமிழ்
நாடுகளிலிருந்தும் தமிழ் மொழியை கற்றுக்கொள்ளும்
தமிழ் மொழியை கற்றுக்கொள்ளும் தமிழ் மொழியை
கற்றுக்கொள்ளும் தமிழ் மொழியை கற்றுக்கொள்ளும்

[illegible]

இந்த மாதிரி பல அமைதிகள் நடைபெற்றுள்ளன. இவைகளில்
இரு நாட்கள் காலதாமதம் ஏற்பட்டாலும் கிடைத்திருக்கின்ற
அந்த அமைதிக்கு எந்தவிதமான பாதிப்பும் இல்லை.
ஏதாவது ஒரு அமைதியைப் பற்றியிருந்தால் அது
தான் உண்மை. இன்னும் அமைதி பற்றியது மிகக்
கூடுதலாகிறது. இதைப்பற்றி எல்லா நாட்களிலும்

இந்த விளக்கு உங்கள்

பணத்தை பாழாக் குகிறது

மாற்றி

Osram

அதன் விளக்கை பொருத்துங்கள்

அது பிரகாசமான
ஒளியை தருகிறது.

இப்பொழுது 80, 125 வட்டிகளில் நிறம்
செம்புருத்திய செஞ்சி வேயர் விளக்குகளை
அவசியமாக, ஆகவே இப்பொழுது ஏதாவது
ஒரு செஞ்சி குடியாது OSRAM பீனோ
சென்ட் பூதுகளும், இவையாவும் தயாரிப்பை
பெறுகிறது.

ஒரு **56.5** தயாரிப்பு

நி மெனார் எசெக்ட்டரித் கம்பெனி ஆப் இந்தியா பிரைவேட் லிட்டு.,

● MC/0/155

பாமாலிவ் லவண்டர்

வசீகரிக்கும் நறுமணம்....

பெருமிதத்தையும், அழகையும் அளிக்கிறது!

வசீகரம் பாமாலிவ் லவண்டர் உட்கலக்கம்

தெளிவாகித்தரும், அழகிக்கும் உதவகண்ணாணி,
மிகுதுபாமாலிவ் லவண்டர் உதவகம் உட்கலக்கித் தரும்
தெளிவாகித்தரும், அழகிக்கும் உதவகண்ணாணி,
மிகுதுபாமாலிவ் லவண்டர் உதவகம் உட்கலக்கித் தரும்,
தெளிவாகித்தரும், அழகிக்கும் உதவகண்ணாணி,
மிகுதுபாமாலிவ் லவண்டர் உதவகம் உட்கலக்கித் தரும்.

பாமாலிவ் லவண்டர் உதவகம்

17 இலக்குகளின் அற்புதம் அ கலவை

பாமாலிவ் லவண்டர்

தலைப்பாகி வரிகளில் கூட்டு வேறு கொள்கையில்
குறிப்பாகித்தான். மருள் மருள் சிறித்தவரது
தொல்லைக்குக் கொண்டு வந்தான். அவ
வருடாது திரைத் துடிப்பு விடுகிறது அவ
ஞாலம் மார்பு மீள் விழியின் தாழ்வு
விடுத்து தெரிந்தது. கண் திரைமுக நய
விதம் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மே
தென்று காட்டித் திரைக்குள் மருள் மருள்
வளையம் வளையத்து. தெரிந்த கண்ணின்
முடிக்கும் துறையாக தெரிந்த துறையின்
குறி வளையம் கொண்டிருந்த துறையின்
கண்களில் திரை மருள்மருள் மருள் மருள்
வளையம் வளையம். மருள் மருள் மருள் மருள்
தெரிந்த தெரிந்த தெரிந்தது. அது அந்த
மீள் திரைமுக. தலை மருள் மருள் மருள்
அவருடாது மருள் மருள்மருள் மருள் மருள்
மருள்.

“அப்பா... அப்பா, தோஷம்கூடப் புக
வந்திருக்குது!” என்று சிறு குரலில் சீறா
அப்பாவிடம் சொல்லி விட்டாள்.

"ந.ஸ்ரீ" எவ்வுறு ஸாநோர ஸச்சீத்ருதர்தவன்.

¹“அரசரின் தீர்மானம்” - எழுத்து வங்கி

மேலாகத் தூய்மையாக வந்திருக்கிறார். தோஷ
ராஜன் இவ்வாறு வேண்டியதற்காக அங்
லுள்ள வர்த்தமானம் மீது மிகப் பெரும்கு
தவறுதலை மேற்கெடுத்திருக்கிறது. அந்த
விதம் புகாராகியே சத்திரம் பிடித்துப் போல்
அந்தப் புதிர் ஆய்வு, அது சிறந்தவரால்
மேலாவாகத் தங்களைத் தூக்கிப் போட்டுத்
கொல்லும் அக்கிரமம் கொடுத்துப் போல் செய்து
கொண்டிருக்கிறார். எதிர்ப்பு எதிர்த்திருந்த பிற
பெருந்தமிழ் ஆதரவாளரால் தகுதியில் பங்கிட்டு
போல் செய்து போல்கரமான பங்கிட்டு. தோ
ஷாவின் அந்தப் புதிர் அந்தத் தோஷத்தோடு
சம்பந்தம் போல்கர தோஷம் காணலாம். உயர்ந்த
அளவான புதிர் அது. வறுமையின் பிடித்து வந்து
அந்தத் தோஷம் தோஷம் தோஷம் தோஷம்
கொடுத்து அது சற்று வளர்த்து போதுதான்
அதற்குள்ள ஒரு விசேஷ அளவான பங்கிட்டு
தோஷம் புதிர் அது தோஷம் தோஷம் தோஷம்
தோஷம் தோஷம் தோஷம் தோஷம் தோஷம்
தோஷம் தோஷம் தோஷம் தோஷம் தோஷம்

“தனாதி” என்று ஏதோ உணர்ச்சி வாய்
முட்டலர் போல் தானாகக் கிதகிதத்தார்.

தினாகராஜன் சட்டென்று துப்பாக்கியை
உயர்த்தினான்.

“தேர... தேர... தா’ கொள!” என்று
தமிழகம் சமூகத்தின் கொள்கை அடையாளம்
கடுமியாக எதிர்த்து நின்றார்.

[illegible]

தேவதாஸ் பிள்ளை தம்பலச்செலவ
உயர்த்தினார்.

“தேவகாரணம்! நான் உத்தரன் என்னைத் திரேஃ! சத்திய புனிதராக இருப்பது யாருடைய உத்தரம்? கொண்பருக்குள்ளே, நீங்கள் யாருக்கு உத்தரம்? இந்த உத்தரம் என்ன? யாருக்கு உத்தரம்? உத்தரம் கொண்டுபோய்” என்று சைவ் பிஷ்ப்பர் போல் எத்தாம் உத்தரம் போன மென்மை யுதல் என்னத்தாம் ஸ்ரீயம் போல். அவர் அமரத் தெய்வரார் என்று அத்தம் ஆன் தீர்த்துடனையயின்றுத் தெளிந்தது. தனது உடம்பிற் சொந்தியர் ஆத்திரத்தையுப் பூத்திரவெத்தனமாகக் கட்டுப்படுத்தித் தெய்வம் கொண்பரு ஆன்மாவைத் திரேஃ கொண்பரு

தேசரீதியிலும் படித்து விட்டான். ஜாக்கை
உதவியாகக் கொடுத்ததை அப்பன் இதுவரை கண்ட
படுதல் கிடையா. மதிசெல்: புது உலகவுலகமாதலில்
அதிமேலான அமைச்சரால் கொடுபாக்கிலி வீதர்
மேலும் அமைச்சரால் கொடுபாக்கிலி வீதர்

தலைவர் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் பவித்ர அருவிச் சென்று தானும் தண்ணீர் குடி ஆய்ச்சித்தது புதித புதி. சிறிது நேரம் சென்றதும் தண்ணீர் குடிப்பதை திறந்த ிட்டு ருதலில் வந்த பெண் புறியின் கட்டி கிடைக் கொடுக்கத் தொடங்கிற்று. பெண் புதியும் தண்ணீர் பருகுவதை திறந்தி விட்டுத் திரும்பி ஒரு வீட்டு தால் போய்க் கழுத்தை துளையாக சுத்தமாக ஈட்டிற்று. அதன் பிறகுதான் பருகித்தையும் குடித்ததையும் தாவாக் தன்னை மீட்டுகிறாள் தன் பணி.

சுதந்திரத்தையே நான் விரும்புகிறேன். அதற்கு எல்லாம்
ஆதாரமாக விதிவாங்கி இருக்கிறது. அவர்களைவிட
விடையர் வேறு தர்ப்பு. புகழ் தர்ப்பு.

தொழில் தளத்தில் நிகழ
பலவிதத்தில் ஏற்பட

ஆரண் உயர்த்துதல்கள்
கொளப்படுத்த

சிந்தை ஸ்தலங்கள்
கோவை, கரைய, பாண்டிச்சேரி

ஆன்மந்தூர் (Tamil)	௫	3-75	7-00
கார்த்தியன் கார்த்தியன் (Tamil)	௫	3-00	
குடியரசு (Tamil) & அகாசிக	௫	3-75	

	(രൂപ. ചങ്ങമ്പ)	
മാന ദ്വാരാ വേണ്ടുന്ന	രൂ. 1-75	4-75
കുടുംബ. പണയം വേണ്ടുന്ന	രൂ. 2-25	8-25
മുഴുവൻ	രൂ. 0-40	3-00

உ.தொண்டர் கு. 1-25; 2-35   ஸ்ரீமாதகு. 2-75
 விருந்தாசனம். அ.தொண்டர்   1-25   2-25; 3-25

epher G.D., assistant, 54, Lakota Bldg., Des Moines - T

தீவனோலி வீசும் அந்த லுளவிரவிக், அடர்ந்த காசாத்தில் வெறு ம் விடங்குகளின் மிகுத உணர்ச்சி போல் அந்த திவிர்த்தி கோய்முகிக்கு, அடி புகாத்திரங்களாக, அன்பும் பாலும் தர வந்தனவோன், தீவரானி கள் மன வயிற்றோடு தட்டி வரும் முடிவற்ற காதல் தாடகமாகவே அது தென்பட்டது. சித் திலங்களாய் மேல்க்கிச் சப் பிக்கும் அந்த நீர்த்த துற வில் அருகிக், அந்த வலையாடிகத்தம்பிதிகளின் சரசம் செகு அறகா இழுத்தது, புதிய மேலம் கரும், புதிய பறவை கரும் லுளவையின் மன வாயில் பறந்தன, அவர் துப்பாக்கியைத் தாழ்த்தி, கண்ணிக் மன மனவென்று தீர் வந்த, இவ்வாறாகச் சிமிட்டிச் சிமிட்டி மனமுள் கண் களைத் தெளிவாக்கிய வாரே, எல்லோரும் தந்திரமும் அடக்கித் கொண்டு காத்திருக்கும் அந்த அவலோலியில் லுழை மனித உணர்ச்சிபோடு அரை ரசித்துக் கொண்டிருந்தார். இதை தம்பிதிகள் போல் அந்தப் புவிதன் கட்டும் புரண்டு விளையாடல், "அவ்வாறாக் கரும்பன், மிஸ்டர் ஜான் ஸன்: கருவகன்:" என்று வேட்டை வெறி போடு கிணைத்தான் தியாகராஜன்.

"அருங்கி, என்! இன்னும் தாமதம்?" என்று தீவனோலி லுள மின்னிருந்துவந்தது. சிறு மெதுவாகக் கணை தீட்டி லுளவையின் முதுகைத் தொட்டான். அவன் விருவகன் தடுக்குவதை அவர் அறிந்தார், ஆறுதலும் தாழ்த்திய துப்பாக்கியை உயர்த்தவில்லை.

"தான் கெளுவிறேன் மிஸ்டர் ஜான்ஸன்" என்று கூறியவாரே அந்தத் துறவையும் தான னாட்டாதவன் போல் துப்பாக்கியை உயர்த்தி "பிரிசனர"த் தன்னிலை தியாகராஜன், சட் டென்று கம் துப்பாக்கியால் அந்தக் குருவையத் தடுத்து வேகத்தோடு அவனுடைய துப்பாக் கியை மேலே உயர்த்தினார் ஜான்ஸன். சிறித் கொண்டு ஒரு குண்டு கிளம்பிச் சிறு மரத்தின் செவ்விய் வெடித்தது. சித் சித் என்று பறவைகளின் பெரிய குவமும், குண்டின் எதி ரோலியும் செகு பங்குரமாகக் கிளம்பின.

உணர் அடைந்த புவிதன் "உர"சென்று உறு மியவாரே குண்டு வந்த திணைமையே தோக்கிப் பாய்ச்சல் தோக்கிக் தயாராக நின்றன, சட் டென்று துப்பாக்கியைத் தூக்கி நீகலாசத் திக் இரண்டு லுளவ சட்டி வேட்டிக் கிளம்பி லுளர் லுளவையன், பனிசென்று இருபிடி மின் னக் போவத் துள்ளிப் புதருக்குள் பாய்த் தொடி கிட்டல் அந்தப் புவிதன், கட்டியப் சிறிய மிகுலவையின் அச்சக் கூதராலும், புறவைகளின் வேகமாய் லுளவையிடுகமும்

"எங்கும் கத்திரம் என்பதே போக என்று பாரதியார் சொன் லார். ஆனால் கத்திரம் என்பது மின் பேசுகதான்!"

"புரியாதது தான் லுழிதான், கத்திரமாய் லாழகாய்!"

"என் குருத்தியை தான் சொல்லுகே! னாருக்குத்தான் சொல்பதன்"

"அப்ப! னானிக் இருக்கிற மாயியாசெல்லாம் லுழியையும் எங்கிருவா?"

லுயாத அப்போதில் "ஓ" வென்று கேட்டுக்கொண் டிருந்தான்.

"இது என்ன மடத் தன்?" என்று கத்தி லுள் தியாகராஜன்.

"மகம்மா! மேலாடு வேண்டி விட்டு மிட் மக்கள்:" என்று ஆச்ச ரியத்தோடு தீவனத்தம் கேட்டான்.

"எல்லாவுக, தொரை! உங்க குறி எப்போத்ப் பட்டது! உங்களுக்கா தப்பிக்கக்கி?" என்று வினாவித் தெரிவாய் அங்கலாய்த்தக் கொண் டான் துக்கோடன்.

எவ்வாறு மருக்கும் மெளனமாய் இருந்த தான்மான், முத்தத்தில் துத் இருந்த கோலையை ஒரு கைக்குட்டையால் எவ் வதனமாய்த் துடைத்த வாய் அப்போது எழுத் துக் கிணைந்திருந்த பற்ற னாத்துக் கொண்டே போ வாரார்.

"குருக்கி உங்களிடம் மனவிப்புக் கேட்டுக்

கொண்டிறேன் மிஸ்டர் தியாகராஜன்!" என்று தம் வாயில் இருந்து துப்பாக்கியைத் தொளிக் காத்திக் கொண்டு தியாகராஜ லுளவைய் துப்பாக்கிப் பிடித்த கையைத் தாது பெரிய கைவரால் பற்றிக் கொண்டு உறுக் கிணை, பரண் கிணைட்டு மேல்க் அறிந்தது, வயலாக் அந்தப் பெரியவரின் பணிவைக் கண்டு, தன் உணர்ச்சிகளை மறந்து தியா ராஜன் அந்தக் கைகளை இடது கையாய் பிடித்துக் கொண்டான்.

"தான் மிகவும் வந்துவிடுமேன் மிஸ்டர் தியாகராஜன், அந்தப் பெண் புவிதைய் பார்த்ததும் எவக்கு வெறி பிடித்து கிட்டது. அந்தநகரத்தான் தான் தேசத்தை கிட்டி, உற்றுச் உறவினர்களின் கெல்லாம் கிட்டி விட்டு இருபது வருஷங்கள் இது மரணப் பிராந்தியத் திணை காத்துக் கொண்டிருக்கேன்" என்று மேலே மறந்து கொண்டிருந்த பறவைகளைய் பார்ப்பது போக உணர்ச்சிகளைச் சமாளித் தான் ஜான்ஸன்.

"உப்புகின்ற..." என்று துக்கோடன் இருந்தான்.

"ஆம், துக்கோடன், அதுதான் என்மரண விமோசன அடித்துக் கொன்றது. தான் அதுமும் தான் இங்கே தாமதித்து கிட்டின. தன் இணைப் பிராமமெல்லாம் என்மரண அருமை மான லாழத்தை எவற்றது, என் வாய்க் கைகளை தனி அறகையும் சாத்தியமாய் தேடித் தந்த மேலியை அது விடு புத்தது அடித்துக் கொன்றது. அதுவே ஒரு மனிதனாக இருந்ததாய், அவன் எந்தக் கண்டத்துக்கு இடி யிருந்தாலும் தான் அவனை கிட்டிருக்க மாட் டென், தன் கொலை வெறி பிடித்து அறிய வில்லை. தன் மேலியின் மேல் தான் அவை திருத்த அன்பு அந்தனை விபிராணமாயது.

மன மகிழ்ச்சிக்கும்
தவ நாகரீக தொற்றத்துக்கும்
ஒருங்கே இணைந்தது

ஸ்ரீ

அழகு மிகுந்த
பிரின்ஸ்

ஸ்ரீ நிவாஸ்

சூடைகளே

உணர்ச்சி வரத்தினும் அகலுப்பே துறோகம்
செய்யக் கூடிய அபாயநகரமான கட்டியம்
தான். அதன் கருப்பெட்டும் கூட, எங்கிற வாய்
பொருளும் மண்வித்து அவன் ஏறும் கொள்
டாம். அவன் விவாகரத்து செய்து விட்டு
பிரிட்டனுக்குக்கூடப் போயிருக்கலாம். அவன்
ஒரு தேவ மகன் அப்படிச் செய்யவில்லை.
அப்படியே உடனே தந்தை தான் இறந்தேன்.
இப்படி வாயை கட்டாமல் அவன் அடித்துச்
சொன்ன பிற்பாடு தான் இறந்த கட்டியம்
தன்வொரு மூலம் மருங்கிலும் தேடினான்.
அதைத் துடிக்கத் துடிக்கக் கட்டுத் தொலை
வெல்லும் என்று, என் ஏதாவதென்பதால்
கொடுத்தேன். என்மேல் துடிக்கத் தயக்கமில்
லையென்று என்னைக் கத்தப்படுகிறீர் கொண்டு
வந்தேன். அவன் அடைமனத்தையும் வற்றி,
சட்டியம் நடத்தியதைப் பார்த்தவர்கள் சொன்
னார்கள். இன்று அந்தமே, என் லாதினாட்டி
கொண்டான். என்மேல் துடிக்கத் தயக்கமில்
லையென்று என்னைக் கொண்டு ஒரு
தாபெட்டியும் பிழைக்கி கொள் அந்தக் கட்டி
அந்தப் பிழைக்கி கொள் அந்தக் கட்டி
மாடுவிட்டது. என்மேல் துடிக்கத் தயக்கமில்
லையென்று என்னைக் கொண்டு ஒரு

[illegible][illegible][illegible]

மேலும் இவ்வுறும் பேரணிகளை, சென்னை
மேலநகர் ரீதியிதேதிநகர) அடுத்த மூலகமத
உருபு உருவியுறும் எவ்வளவு உருவத்தினும்
பெருக்கம்.

“தமிழக வடக்கு மீதுவும் பாதிப்புண்டுமென்பது”
என்று அங்கிலேயத்தில் சிறிய குறையில் குறிப்பிட்டு
உள்ளது. ஆங்கிலேய அரசு அந்த பாதிப்பு
அதனால் பெரிய அளவு குறைந்தது.

[illegible]

**இது எந்த வேலையாக இருக்கிறது? அதன்
பெயர் என்ன? யார் இதில் பங்கு**

மீளாண்டுமும், தலைமுறை தலைமுறைவாகக் காத்து வந்திருக்கப்பட்ட புனிதமான தரிசம் எனும் தன் மகிமைப்போடு சிறந்தவியாகின்ற சிவந்திருப்பது போல் வந்தவியோவாகவுண்டிருந்த முன் பட்டப்படித்தும், திருநெல்வேலி கம்பீரமாகப் பிரகாசித்தது. அந்தச் சந்திரியும் ஓடிவர அருளி உதறுவார்த்து அடங்கிய ஒளியின் போல் ஆரவாரமீழ்ந்த மீனம் ஓடிச் கொண்டிருந்தது. ஸீமாவத்தாரி உலர்ந்த மரம் ஒன்றின் கீழே படுத்துக் கொண்டே மோகிதம் - அருந்தித்தவாம்.

ஸ்பென்சர் நரகத்தில் இரேனாவிலிருந்து வரும்
சகலகவென்று ரகசியங்களும். செயல்பெறும்
செயல்பெறாது போய்விட்டது மத்தியமாக
வெளியிலிருந்து கொண்டு வந்த பருத்து
நன்றும் ஆபத்தியை அழகாகியிருந்தது. இவ்
தேனும் அகலியை அனல் ஒளிக் கேட்டது.
எழுந்திருக்கையில் அருகிலிருந்து வந்திருந்த
பார்க்குதான். திரைதான் வந்து கொண்டிருந்
தான். அகலியைக் கூட்டிப் பார்த்தது.
"ஓய் திரை!" என்று அகலியை அரக்கக் கூப்
பிட்டுக்கொண்டது.

அவ்வாறு உரித்தவாழ்வு கடைக்கெடுத்து
உரித்தவாழ்வு அவனாகவே பெறப்பட முடி
வற்றதாய் போக.

“உருகாத” என்ற சொல்லின் பொருள் என்ன?

“புத்தரது” என்று பெயர் கொண்டவராக மாற்ற
தான் செய்து.

“தேவதாசை வெணவாழை வேண்டாம்,
உட்காட்டி” அவன் சூனியில் கடுமையாக ஏறிற்று.
தீவா விழிகத்தவாறு உட்கார்த்தவாறு.

“உயர்த்து” “உயர்” காரிதவிறதார்” அந்தக்
 திரைப்படத்தில் கதாநாயகர் என்று. அப்படிக்கு
 து. நாயகர் இருக்கிறான். அப்போது போய்ச்
 சிறிதுக் கொண்டும் ஆரக் கொண்டும் இருக்
 கிறார்?” என்றுள்ள திரை.

“என், என்ன தப்பி” என்று நன்றாக
பிரயாசை செய்துள்ள நீங்கள்,

“அவன் தன் மனைவியை அப்படிப் பிடி
யோடு கடத்து விடுவான். தோர், உன்னை
அத்துப் போய்விட்டு வாழ்க்கை மாறுபடுதல்
மூலம், இத்தோ மூலம் இது அருவியில் உள்
கடத்துதல் தெரிந்துத் தாக்கம் போடுமோ”
என்று அப்பாவிமாதம் பேசுதலால் தீவரம்.

தீவிர உலர்த்து போல் அமைல் முகத்தாடல்
முடிந்ததே போல் உலர்த்தாள்.

“உள்ளே துறையில் கொள்வியைப் பயன்படுத்தி, அவை—அந்த வெளிப்பாட்டுக்குத் தன் மையத்திலிருந்துப் பொருளின் மீதிலிருந்து தெரியாது. அயன் அல்லாதது தன் மையத்தையே தெரியாமல் தூரத்தில் இருந்துப் போய் தடந்து கொள்ளினால், அந்தப் பெண், கொடியதின் கட்டிலில் உறையாமல் சொல் சாதுரமில்லாது கொள்வியுள்ளது.”

தேவன்... திருநெல்வேலி...
தேவன்... திருநெல்வேலி...
தேவன்... திருநெல்வேலி...

தான் மட்டுமே அந்தப் பணியைச் செய்வதற்குத் தகுந்தவன் என்று சொல்லுவதற்குத் தகுந்தவன். தான் மட்டுமே அந்தப் பணியைச் செய்வதற்குத் தகுந்தவன். தான் மட்டுமே அந்தப் பணியைச் செய்வதற்குத் தகுந்தவன்.

மிகவும் நல்ல
சுவையுள்ளது

ஸ்டேன்ஸ்
இமர்
காபி

த. பரிசுரெட்டி, ஸ்டேன்ஸ் கம்பெனி பிரைவட்
த. கோ. நெ. 12, கோயமுத்தூர்

K

Kalinga tubes

for

WATER & GAS

மிகவும் தர நிர்ணயத் திட்டங்கு
உருவாகியுள்ள உருளை நுழை
கற்றும் குளம் பூசப்பட்ட
உகந்த ரக கட்டு குழாய்கள்

கலிங்கா டியூப்ஸ் லிட்.

83, சித்தாரஞ்சன் அவினியு, கல்கத்தா-78
தொழிற்சாலை : சென்னை, கட்டாக்க, ஓசியூர்

கஷ்டமில்லாத தவணைகள்

அதே விலை யில்..

- இந்த அலுவலகங்கள்
சில நாட்களுக்குதான்

- எல்லா உலா வீலில் வீசிறவரீதும்,
சென்டிரல் வாழ்க்கை, டிவிட் பர்
பெயரில் உண்டு என்பது நினைவி
ருக்கட்டும்.

- விபத்தினாலுக்கு அருகிலுள்ள உலா
வீசிறி மறைவா நாமுக்கி.

உலா

உபயோகத்திற்கு இந்த விதப்பலகை வீசிறவரீதும்
வாங்குங்கள் இவ்வித விதப்பலகை வீசிறவரீதும்
விவரிப்பதற்கு

சென்ட்ரல் வாழ்க்கை, டிவிட் பர், சென்ட்ரல்-11

12-11-71

ஒரளவும், மகிழ்ச்சியில் கூச்சமும் அவன் திரிவதில் அறிகிறேன்.

"என்ன, என்ன?" என்று பதிலிடுவான்.

"இப்பே இதைப்பற்றி யார்?" என்று கூச்சமிட்டான் தியாகராஜன்.

குமாரன் பரபரப்போடு அவர் குரல் வந்த திசையை நோக்கி நடத்தார்கள். அவரிடம் தேடிக்கொண்டு வந்த கும்பன் அவர்களைச் சந்தித்தது.

"நான் யிஷும் வந்தேன் படுகிறேன். தியாகராஜன்!" என்று கருங்குழை முகத்தோடு யிஷை போட்டார் ஜான்ஸன்.

"என்ன காரி?"

"உங்கள் மனைவி தண்ணீர் எடுக்க அருகிலுள்ள பொய்யிருந்தபோது ஒரு சிறுத்தை அறைந்து கொன்று விட்டது."

"கங்கா!" என்று கதறிவதோடு விட்டாட நொக்கி ஓடினான் தியாகராஜன். ஜீவானந்தம் பிரமை பிடித்தவன் போல் தெருவோரம் திரிந்து. அவன் செல்கிறபோது அவருடன் நியா நாயகியின், தோமக ஆகத்தான் அவரை கவனித்து வர முடிந்தது.

"கங்கா - அந்தப் பெண் காழ்ப்புறமில்லை, காழலும் விடவில்லை. என்னுடைய சிறுக்கி சிறுக்கி செத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அவளுக்குத் துடி தண்டிப்பவர்களைத் தடுத்தாட்டாள்!"

ஜீவானந்தம் கங்காவின் அருகில் இருந்து சிறுத்தைவாடி சிவசூரியன் படுத்தபாட்டைதயோ, அவளுக்கு நடந்த சமச்சடப்பிஷைகளையே அவ்வளவு அந்தச் சடங்குக்கு வந்த அவன் பெற்றோர் மனங்கு வந்ததை அறிந்து அவர்களைப் பார்க்க அவன் விரும்பவில்லை.

அவனுடைய குரலையில் கவீற்றுக் கட்டியில் படுத்துக் கொண்டு அதன் சிறிய துண்டை வழியே தெரியும் காட்டைப் பார்த்தவரோடு அவனுடைய கரங்களைவைக் கவனிப்பதைப் போலியாயும், கங்காவையும் பற்றிக் துக்கம் கொள் சந்திப்பதை, கண்ணிலே மரத்துப் போன மனத்தில் எண்ணிக்கொண்டிருந்தான்.

கங்காவின் இதயத்தில் அவன் மூட்டை அக்கி, அரிவாள் காட்டுக் கிளக்க கவனி வரவில்லை என்று எரிந்து. அதன் கந்தித் சார்பில் குவியலில் அவன் அணிந்து விட்டான். எத்தனை புனித அர்த்தத்தில் அவர்கள் உறவு முதல் முதலில் கொழுந்த

விட்டுக் கொடுத்திருந்த அந்த அர்த்தமே ஜீவானந்தத்துக்கு இப்போது நினைக்கப் பெரிதும் வருத்தத்தைத் தந்தது.

தியாகராஜன் - அவன் தான் எவ்வளவு பொறுமைமோ? அப்பாக்கியும் கங்கையாகத் திரிவதிலிருந்தாலும் அவன் உள்ளத்தில் தான் எப்படிப்பட்ட மனிதத்தன்மை திரிவிருந்தது. கங்கா மாறக்கூடும் என்று அவன் பொறுத்திருந்திருக்கிறான். கங்காவின்மேல் போல் கூட காழும் ஒரு மகிழ்ச்சியைக் காணச் சிவந்தவர் படுத்தும் எவ்வளவுதான் சந்தித்து வந்திருக்கிறான். அவன் கேட்ட கேள்விகள், கதுவான இரும்புச் சங்கிலிகளாக ஜீவானந்தத்தைச் சுற்றிப் பிணைத்தன.

"காதல் என்றும் தென்னகம் என்றும் பேசுகிறீர்களே, அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர் கள் இப்படித்தான் குரையாகத் தண்டிக்கப் பட வேண்டுமா?"

"இப்பே தியாகராஜன், இப்பே கங்காவின் போன்ற மனிதர்களும் இந்த யூனியன் இரக்க சிறார்கள். அவர்களுக்காவதுவது காழ்ப்புறமும், அவர்களை காழ்ப்பிக்க வேண்டும்."

"சிறுதுவான் உணர்ச்சிகளும், மாதிரி மான உணர்வும் படைத்த கங்கா, தியாகராஜனுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியைக் கொஞ்சம் எவ்விதக் கந்தவாடி பாக்கியிட இருக்கிறோன்."

தங்காவின்மேல் மீது முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு, கண்ணிலும் ஓசையும் கொண்டு தெரியாமல் ஜீவானந்தம் அறிகான்.

கங்காவின் உள்ளத்தில் பற்றியிருந்த அக்கி, காலுக்கும் உபயோகப்பட்டாமல், வெறும் கண்ணிலின் மூர்த்தன்வாத்தி ஸ்டெயே காளரக் கைபெடுத்துக் குறிபிட வேண்டுமோ அவரிடம் கொக்கி வந்திருக்கிறது. அவனுடைய காதல் எவ்வளவு மேன்மைவானது என்று ஜீவானந்தத்தால் உணரப் பட்டதும், அதைப் பொருமையொரு அக்கி

கரகத இயலாக்கிடை. பெண் வாழ்விப்பவன்
தான். தன் உணர்ச்சிகளை, உணர்வுகளை, தன்
வாழ்வையே மற்றவர்களை வாழ்விப்பதில்
தான் அவன் செலவிடுகிறான்.

“கங்கா, நுபேரா கங்கா!” என்ற அவதூறு
காக அவதூறுடைய நவநவதூறுக்காக அடுத்ததே
கொண்டாய்.

“நான் இங்கிலாந்துக்குப் போவதாக முடிவு செய்து விட்டேன்” என்று தமது அலுவலிக் கட்டகார்திருந்த அரிசலிடமும், சிறுநீர் ஞான்றும், இலாகாஜன் தெய்யம்பி சொஸ்பவும் இழந்த முகத்தை உலர்ந்த அலுவலர் திரிந்தது பார்த்தான். தீவிரவாதத்திடம் அவர் இயங்கியதை ஏன் கென்கே சொல்லி விட்டிருந்ததால் அவர் மூத்திரம் எடுத்த உலுவலர்தான்.

தமிழகப் பார்த்தாய், எங்கோசரையும் ஒரு
முறை நினைவாகப் பார்த்துக்காடு "என்
உடம்பே என் மனம் நிற்கவும் வறுமில்லாம்"
என்றார் தாய்க்கவர்.

[illegible]

“அய்யா தீவன மய மகத்தான். இங்கு ஒரு மயிலுதாதிப் பெண்ணுக்குப் பிறத்தானும் அவளுடைய தந்தை தான்தான். ஏதெனென சொல்லுற்போன தான் என் னாத்தானிப் பெரிக்குச் செய்த இத்தப் பெரிய துரோகத்தையும் அவன் மன்னித்து விட்டான். இத்தக் குழந்தையைப் பெற்று விட்டு, தீவனன் தான் கையாணி விட்டான். மேலிசை இய்யப் பிரகாரம் தான் அத்தப் பெண் குழந்தையை துக்கோடவிட்டம் துப்படைத்து விட்டேன்.. மேலிக்கு அப்பறம் அவன் இய்ய விடோதமன தான் நடந்து கொண்டப் பிரகாரமாயிற்று. அவன் துறங்கி ஒரு மயிலுதாதிப் பெண்ணோடு கணக்கு விட்டான். ஆகவே, அவன் ஏன் தெருவித் தான் கையமாகத் திருத்திக்கொள்ள முடியும். என் கூடின் ஒரு துயிற் பெண் மகன் அய்யத்தன் கொண்டு தான் தாய்தான் இய்யத் தீவனமிறேன்” என்று.

அவற்றையெல்லாம் நிரந்தரமாக மீட்டக் பண்பாட்டும், நடு மூலகம் செய்த தவறுதல்களை வகுத்தும் எதிர்த்திருக்கின்றன என்பதோடு நெஞ்சுமையும் உலகத்தி லிட்டும்.

தினமலர் தலைப்பு: திருவாரூர் திருவிழா துவங்கியது. திருவாரூர் திருவிழா துவங்கியது. திருவாரூர் திருவிழா துவங்கியது.

அந்தக் கணியங்கடமற்ற முடிந்ததையப்
தான் மாதமித்தநாலும், அங்குதையப்
இழப்பதைத் தான் சகிக்க முடியாதென்றும்
நியாகராதுள் கருதுகின்ற எவ்வளவுப் புத்தி
கொண்டான் ஜீவானந்தம். அவன் இழந்து
விட்ட முடிவது எவ்வது என்னவோ அவைப்
பொறுத்த வரையின் உண்மையான். ஆக
தன்மதி தவிராது நான்னுன் மாய்க்கை
யின் அவன் ஒருத்தி தான் நீய் பற்றித்
கொலாக் கிணங்கப் போகிறான். கொத்தி
தெர்த்ததையும் உருள் உருளிக்கிறான்
பாக்கி விருமபும அவன் ஆனவனென்ப மனம்
செய்து. தன் வாழ்தலின் ஒருவர் விடாமல்
எவ்விராதுதான் அவ்விரா அந்தத் துருத்தி

பொன் அகழ்வுகளும் ஏன் அளிக்க வேண்டும் என்ற வண்ணத்தில் அவன் தன் குறைவுபடா அழகு நாயகி புனைந்தது விட்டான்.

“தீயதான் புறப்படுகிற வயதாய்த் துன்பமே இருந்து விட்டு தூணும் விமானம் படைப்பில் போய்த் சரணடைகிற அடைபட்ட விடுகிறேன் ஊர்!” என்பதன் விவரணத்தாம்.

அப்போது உறுதிபடுத்த எங்கிலோசூனாடா உள்
எத்திறமும் பெரிசு போல் எளிது அது எங்கிலா
கூடுதலாகத் தென்பட்டது.

“தொய்ய சரி” வனக்கு தான் அளதபிய செவ்வனாம் என்று திவத்தேன். எம் பாயி இலியென் பெரிய விஜயபகனாகாக ஆன பதி” என்று கருக்கமாக்கி சோகம் பவையடி வதக் செவ்வி முடித்தார் அறிதக் இறங்கி. நிதிது நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டு. தான்வன்குடைய விட்டா. விட்டு வெளிபெரு கருப்பியது. தியாகராஜயின் நோக்கம் அன்போடு பத்திக் கொண்டு தீவா கருக்கத் தரவிக் பிசகாவன்.

[illegible]

தலை நோக்கத்தில் மேல் விழ்ந்திருந்த
கைகளை எடுத்து, நன்றியும் துக்கமும் பேசுதலை
எம் கருத்திருந்த இருதலத்திலிருந்து கண்ணை
மறைத்து நமசி எந்த வார்த்தையையும் வராமல்
திரை நிலைப் போகவராமல், அந்தச் சமயத்தில்
அவ்வப்போர் பார்த்தமையில், ஒரு பொருத்தமற்ற
அவ்வை காலவெறுதல், விட்டுக்கூறு தீர்ந்ததால்
மேல் அதுபாடுபட்ட ராஜ்யம் விடுதலை
பெறும் இறுதலும்.

அந்த மனையில் - மாய விடுவெகவரர்
பேராயின் அருகில் - நுழைந்த புத்தகங்களுக்கு மத்தி
யில் - ரஸதாஷுக்கு அருகில் போடப்பட்ட
புகுந்த நீலவாந்தத்தின் சிறு குழாய்கள்
அந்தப்பயிற் பழைய சத்தம்கள் இல்லை.
நிலையின் தன்மைச் சதவகைகள் குறுங்குறு
ஒலையும், நிலவாந்தத்தின் நுழைவாய் குர
ளும், கிழமர் ஞாலங்கள் மாடுகளை ஏர் உழவர்
பொது பிரபந்தம் ஒலையும் பிரத்தமமாகக்
பேட்டைவிட்டன. நிலவாந்தாஜன் எப்போதாவது
குதிரையின் மேல் போருட்போது, மாய
விடுவெகவரர் பேராயின் அருகில் ஒரு பானை
மீது குத்துக்காவிட்டு இரண்டு கைகளா
ளும் தாண்டியைத் தாங்கியவாறு உட்கார்ந்
திருக்கும் ஒக்கோட்டைப் பார்வையர், பிரியத்
துடன் வளர்ந்த பதன்கள் ஒன்று பாடி விட்டு
சாக்ஸா தொலை தூரத்துக்குச் சென்று விட்ட
தைத் தாங்கள் மூடியாமல் ஏகத்ததுடன் அவன்
அங்கேயே விக்கிரமவாதி விட்டது போலவே.
நிலவாந்தாஜனுக்குப் பிரமை தட்டும்.

அதன்மூலம் பொருள்களுக்கு உரிமையான விலைதான் அங்கே...

ஆதரவுக்கு ஆதரவான அன்னைக்கு ஆதரவு: டால்டா

அன்னம் பெறுவதிலே போட்டி... கனவப்பதிலே போட்டி...
அன்புப் போட்டி... ஆனந்தக்கிரிவ உணவுகள் யாவுமே அன்னை
யின் அன்பிலே விளைந்தவை... டால்டா வளர்ப்பதிலிருந்து
சமைத்தவை! ஆம். நூத்திலுயர்த்த நாவா எண்ணெய்க்கா
லான டால்டா... கசாநா முறைப்படி எலிபட்ட டப்பாக்களிலே
புதுமையோடுவரும் தாய்மையான டால்டா... வளரும் கண்மணி
கருக்கான ஸைட்டயின்டன் அடங்கிய வளர்ப்பதி... நம்மவர்
சமையலுக்கு நவீன துணை வேடுவாருள்ளோ?

டால்டா வளர்ப்பதி-அறுகுவைச் சமையலுக்கு அறுதுணை

சட்டை, வேட்டி, சேலை, ஏனிக்கை, துண்டு, சிறுவரின் உடைகள் ... நம் வீட்டுத் துணிகள் எல்லாவற்றுக்கும் ஏற்ற சலவை ... வீட்டிலேயே ஸார்ப் சலவை ... வெகு இலகுவாக வெள்ளைவேளென்று துப்புரவாக்கும் சலவை! எல்லாம் ஸார்ப் சலவை, அதன் அளவுகடந்த ஆற்றல்! இன்றே செப்லீர் ஸார்ப் சலவை ... இக்கத்திற்கான இனியபற்ற சலவை!

ஸார்ப் சலவை: வெள்ளைவேளார் சலவை!